

Ing. Jan Šafra (*1948)

ROD ŠAFRŮ

od roku 1610

Historie čtyř století

HRADEC KRÁLOVÉ 2010

Rod Šafřů
od roku 1610

Historie čtyř století

Vyšlo samizdatem

3. rozšířené, mírně přepracované a doplněné vydání, 1. výtisk

Copyright © Ing. Jan Šafra (*1948), 2010

© HONYzdat, 2010

Nekomerční rozmnožování povoleno.

Varování: Na komerčním rozšiřování tohoto spisu nelze zbohatnout!

Pár slov úvodem

První práce vedoucí k sestavení rodopisu byly zahájeny v roce 1990. Zprvu se jednalo hlavně o soustředování listinných materiálů a jejich kopií u žijících členů rodu Šafců. Potom následovalo pátrání po matrikách. Matriky jsou většinou uloženy ve Státním oblastním archivu v Praze, kde do nich lze za určitých podmínek nahlížet. Matriky "živé", tedy týkající se alespoň zčásti žijících osob, jsou soukromému badateli prakticky nepřístupné a jsou uloženy na příslušných matričních odděleních. Naštěstí se u žijících nebo nedávno zesnulých osob lze opřít o jejich vlastní písemné dokumenty (křestní a rodné listy, oddací listy, úmrtní listy, vysvědčení, výuční listy a pod.).

Pro nejstarší dějiny rodu bylo využito služeb specializované Agentury Erra z Prahy, která si poradila s různými historickými záludnostmi, jako je odlišné písmo (kurent, švabach) nebo latinský text, a dokázala též pátrat i mimo matriky, například v pozemkových knihách.

V prvním vydání vznikla táto práce ve 3 verzích.

Verze č. 1 je upravena pro potomky **Jana Šafry (nar. 1911)** a je rozšířena o výpisy archiválií všech osob, tedy nejen těch, které leží v přímé linii, jakož i o kopie listin osob žijících nebo nedávno zesnulých. Je opatřena úplným seznamem použitých pramenů. Byla také základem pro toto 2. vydání. Existuje ve dvojím vyhotovení, jedno používám jako pracovní, druhé vlastní můj bratr **Miloslav Šafra (nar. 1949)**

Verze č. 2 byla speciálně upravena pro potomky **Josefa Šafry (nar. 1900)**. Z nich si zvláštní poděkování zaslouží předčasně zesnulý Zdeněk Šafra (nar. 1934), který se finančně podílel na vzniku této práce, aniž se dožil jejích výsledků. Tato verze je tedy nyní v Chomutově, pravděpodobně u Zbyňka Šafry, syna zmíněného Zdeňka Šafry.

Verze č. 3 byla určena pro potomky **Františka Šafry (nar. 1901)**. V současnosti opatruje tuto verzi paní **Marie Šafrová, roz. Hnízdová**, která iniciativně dohledala celou řadu údajů o sestřích našeho praděda a dalších osobách a zachránila je tak před úplným zapomením. Patří jí za to vděčnost moje i uznání budoucí generací. Verze č. 3 je u ní ve správných rukou, pod její patronací byla rozmnožena a koluje v několika výtiscích po Ondřejově a okolí, kde vzbuzuje velmi lichotivý zájem široké veřejnosti. Také díky tomuto veřejnému zájmu se mi podařilo zjistit řadu dalších údajů a zajímavostí, mnoho z toho se stalo základem rozšíření této práce.

První vydání bylo uzavřeno v roce 1997. Jazykovou korekturu a redakční zpracování obrazové části se tehdy provedl můj syn **Jiří Šafra (nar. 1981)**, přičemž podstatná část jeho tehdejší spolupráce se přenáší i do tohoto výtisku.

Protože jsem potom ještě několikrát navštívil Ondřejov, opakovaně projel okolí a využil veřejného zájmu o Rod Šafců, rozhodl jsem se vytvořit toto doplněné vydání s jednodušším členěním, které bude určeno již výhradně pro moje potomky.

Přeji všem čtenářům i zájemcům o tento spis, aby poznali stejný pocit vzrušení, jaký jsem prožil já při celém pátrání po předcích, jakož i stejný pocit sounáležitosti s těmi, kteří nás předešli o desítky a stovky let. Současně prosím všechny čtenáře, aby mne upozornili na chyby a nedostatky, které objevili.. Naléhavě je žádám, aby odložili ostych a napsali mi všechny vzpomínky na naše předky, ale i na další osoby, jako jsou kmotři, porodní báby a jiné lidi, kterým by nepřáli upadnout do věčného zapomnění. Na hroby zemřelých píšeme „**NEZAPOMENEME**“. Dokažme jim i sobě, že to není jen pustá fráze. Rád vydám dodatek k tomuto dílu nebo rovnou další (opravené, doplněné, rozšířené) vydání.

Prosinec 2001

Ing. Jan Šafra (nar. 1948)

Na Rybárně 1012 / 16

500 02 Hradec Králové 2

Tento výtisk je doplněn a upraven. Je určen pro

Mgr. PharmDr. Jiřího Šafru, PhD. (*1981) u příležitosti jeho svatby v r. 2010.

J.Š.

Obecné dějiny na počátku historie rodu

Rod Šafrů pochází pravděpodobně z oblasti středních Čech. Bezpečně je pobyt předků doložen od 17. století v obcích v okolí řeky Sázavy na území, které se nachází nedaleko Prahy, je tvořeno přibližně obcemi Bělokozly, Vlkančice (obě nedaleko Sázavy n.Sázavou), Mirošovice, Lensedle a městečko (městys) Ondřejov. Lze důvodně předpokládat, že v souvislosti s rodem je i vesnice Sluštice (mezi Říčany a Úvaly). Ta se sice poněkud z výše uvedené oblasti vymyká, ale je to zřejmě důsledek pohybu obyvatelstva během a po třicetileté válce. Všechny jmenované vsi patřily do bývalého Kouřimského kraje.

Tento kraj se připomíná jako samostatný správní obvod již ve 12. století. V následujícím století pak měl již rozsáhlý správní aparát. Jeho hranice zasahovaly snad až daleko na jih od řeky Sázavy, k dnešním Postupicím u Benešova. Když se za Přemysla Otakara II. proměňovala hradská správa ve správu krajskou, zůstal kouřimský hrad sídlem veřejné správy i nadále.

Na počátku 15.století je již možné přesněji určit alespoň přibližné hranice kraje. Ty nezasahovaly až k Praze, ale jeho západní hranici tvořila čára Nespeky-Pyšely-Mukařov-Jirny-Sedlčanky na Labi. Odtud šla hranice podél Labe proti jeho toku k ústí Cidliny.

Podoba kraje v době, v níž již můžeme sledovat první stopy rodu Šafrů, je patrná z rozsáhlého "daňového přiznání", tzv. berní ruly. Předkové rodu v rámci kraje Kouřimského pobývali nejpravděpodobněji na území bývalých panství Škvorec, Sázava a Komorní Hrádek.

Zajímavé jsou přírodní podmínky, na kterých byli lidé v tehdejších velmi závislí. Z tzv. revizitačních nálezů, které následovaly těsně po berní rule, je patrné, že půda jižně od Sázavy v nižších polohách byla písčitá, ve vyšších místech pak hubená, kamenitá, škrabovitá a zcela neúrodná. Jakost prý ještě zhoršovaly močály, zvláště u vodních toků, a nespoutané přírodní živly. Ty měly být v této krajině častými hosty. Lze se dočíst, že „**chud'oučké obilíčko**“, ve kterém poddaní "**jedinkou naději měli**", v létě ničí bouřky, lijáky a častá krupobití. Prudké přivaly deště poberou nejen posečenou úrodu a seno, ale odplaví i ornici. Na podzim se oves často sklízí již pod sněhem a v zimě. V některých končinách, obklopených vrchy, není vůbec mnoho rolí a ty se ještě musí pracně připravit, aby se z nich dala získat alespoň nějaká úroda. Proto sedláci opouštějí půdu často již obdělanou, ale vyčerpanou, a sejí raději na novině. (Tato zpráva dokládá ještě velmi primitivní a nehospodárné zemědělství.) Luk je tu rovněž velmi málo a i ty bývají bahnitě a zarostlé plevelem, někde i stromovím, například olšemi, břízami, jívami, ba i smrčím. Zato všude převládají hluboké lesy, mezi jejichž stromy ani slunko nemůže proniknout a tak mech se rozšiřuje na některých místech i na

louky při lesích. Poněkud úrodnější jest kraj kolem Benešova s nižší nadmořskou výškou, kde se na písčité půdě pěstuje především žito. Nesmí však udeřiti sucho, protože v takovém roce jest neúroda horší, nežli v drsnějším a výše položeném jihu.

Tolik snad o dosti neutěšených přírodních podmínkách, za kterých museli předci rodu velmi tvrdě pracovat.

Podle berní ruly a dalších dobových dokumentů lze nahlédnout i na rozvrstvení tehdejšího venkovského obyvatelstva, pokud mělo zdanitelný movitý nebo nemovitý majetek. Nemovitý majetek byl však většinou v nájmu od vrchnosti. Tito obyvatelé se dělili v podstatě na tři skupiny. Rozdělení se přitom dělalo podle velikosti držené půdy. Rozloha půdy byla sice velmi proměnlivá a závislá na velikosti kraje a úrodnosti, jakož i na mnoha dalších okolnostech. Přesto lze zobecnit následující rozdělení

- 1) zahradníci - pod 5-6 strychů polí
- 2) chalupníci - do 25-30 strychů polí
- 3) sedláci - 20-200 strychů polí.

Z rozdělení jsou patrné značné majetkové rozdíly i mezi poddanými. Podle berní ruly je pak možno porovnat podmínky k hospodaření v jednotlivých částech kraje. Dobře lze například srovnat podmínky mezi panstvím Brandýs n.L. a panstvím Komorní Hrádek, v němž rod Šafrů později dlouhou dobu pobýval (a vlastně pobývá dosud).

V bohatším panství Brandýs n.L. bylo například 9 sedláckých hospodářství nad 150 strychů, na Komorním Hrádku žádné takové nebylo. Největší 3 sedlácká hospodářství tam měla 61-70 strychů a převažující výměra byla mezi 21-30 strychy.

Pokud jde o chalupníky, v brandýském panství byli chalupníci s polnostmi nad 40 strychů, kdežto na Komorním Hrádku maximálně mezi 11-20 strychy.

Berní rula poskytuje důležité informace právě o situaci těsně po třicetileté válce a ukazuje tedy také stupeň zničení té které části země. Krutou válkou bylo nejvíce v Kouřimském kraji postiženo Kolínsko, Českobrodsko, Kosteletsko, severní Plaňansko, Brandýsko, sever Říčanska (Uhříněves, Škvorec), sever Jílovska (Dolní Břežany) a Kouřimsko (Zásmuky). Těžce zasažen byl i kraj severně od Prahy mezi Labem a Vltavou, zvláště pak Vinoř, Klecany, Chvatěruby, Chlumín a Obříství. Postiženy byly také vesnice Chodov, Průhonice, Benešov a Konopiště. Obecně lze říci, že až na výjimky, které tvořila místa podél důležité silnice na jihovýchod od Prahy (Mnichovice, Hrusice, **Ondřejov**), patřilo panství Komorní Hrádek k těm méně postiženým. To mělo význam pro pozdější vstup předků rodu do tohoto prostoru. Ten zde v té době určitě nepobýval.

Berní rula přináší také údaje o počtu domácího zvířectva. V Kouřimském kraji se chovaly všechny druhy - krávy a jalovice, ovce, prasata. Chov ovcí byl obzvláště častý. Nejvíce zvířectva bylo pochopitelně u sedláků, kteří chovali zvláště potažní dobytek, ale i jiná zvířata. Méně jich bylo u chalupníků a zahradníků již chovali jen drobné zvířectvo a vlastnictví jedné nebo dokonce dvou krav u nich bylo naprostou výjimkou.

Z hlediska zaměstnání obyvatelstva převažovalo především zemědělství. Řemeslníci se vyskytovali především ve městech a městečkách. Přesto se i venkovské obyvatelstvo věnovalo do určité míry řemeslné výrobě. V tomto kraji se jednalo především o tkalcovství a hrnčířství. Obě tato řemesla se vždy vyskytovala v místech s velmi těžkými životními podmínkami.

Pomocí těchto zaměstnání se lidé, kteří se nemohli spolehnout na to, že je příroda obdaří potřebnou úrodou, snažili zajistit část své obživy. Přitom z různých důvodů nechtěli nebo nemohli opustit půdu. Podmínky pro rozvoj řemesel byly velmi špatné, zvláště pak po třicetileté válce.

Vývoj populace ve druhé polovině 17. století značně souvisel s právě skončenou třicetiletou válkou. Kouřimský kraj byl válkou těžce zasažen. Na rozdíl od panství Škvorec bylo štěstím pro panství Komorní Hrádek, že leželo v kopcovité krajině podél (tehdy) divoké řeky Sázavy, což ztěžovalo pohyb nepřátelských vojsk. Pokud se objevila zvěst, že se blíží vojsko, mohlo obyvatelstvo včas utéct do lesů, kde nacházelo přirozené úkryty. Část uprchlíků se dokonce na místech dočasného pobytu uchytila (což je pravděpodobně i případ předků rodu) a na místa původního pobytu se již nevrátila, zvláště, byla-li postižena válkou. Případy tzv. zběhnutí z gruntu byly tehdy zvláště časté. Koncem třicetileté války a po ní však již téměř pominuly náboženské důvody opouštění půdy a majetku. Téměř výhradně se jednalo o útky z příčin čistě hospodářských. Tím se zmenšoval počet obyvatel, došlo ke značné migraci a promísení lidí. Třicetiletá válka napáchala značné škody i na matrikách a zpravidla již není možno se při pátrání po předcích rodů dostat do doby války a doby předválečné. V důsledku pohybu obyvatelstva některé rody na určitém místě mizí a někdy se pak objevují v jiných farnostech. Uprchlíci z Kouřimska mířili do okolí (zřejmě právě do zalesněného Posázaví), ale také ku Praze. Z jižního a jihovýchodního okraje Kouřimska se utíkalo hlavně na Moravu.

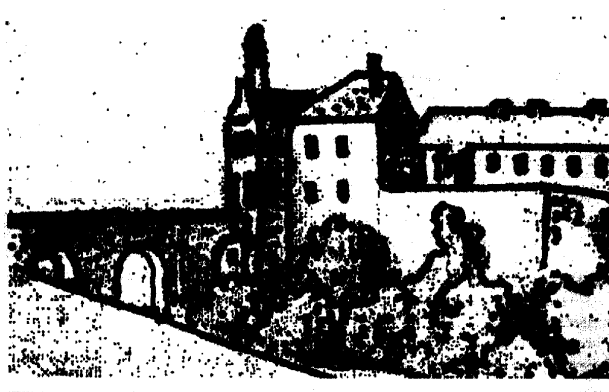
Některé vesnice se značně vylidnily. Dochovaly se záznamy z Komorního Hrádku, podle nichž nenašla vrchnost mlynáře do mlýna ve Vranovské Lhotě poté, co starý zemřel.

Vesnické stavení 18.-19. století
(ilustrační obrázek)

Místopis

PANSTVÍ ŠKVOREC

V polovině 16. století patřil zámek Škvorec a přilehlé panství rodu Smiřických. Po Zikmundovi ze Smiřic zdědil Škvorec roku 1555 jeho syn Jaroslav a po něm přešel v r. 1560 na Jaroslavova bratra Albrechta. V roce 1567 dědil panství Albrechtův tehdy ještě nezletilý syn Václav, pán na Náchodě a Škvorci. Ten se roku 1587 oženil s Dorotou Holickou ze Šternberka.

Pohled na Škvorecký zámek v r. 1865

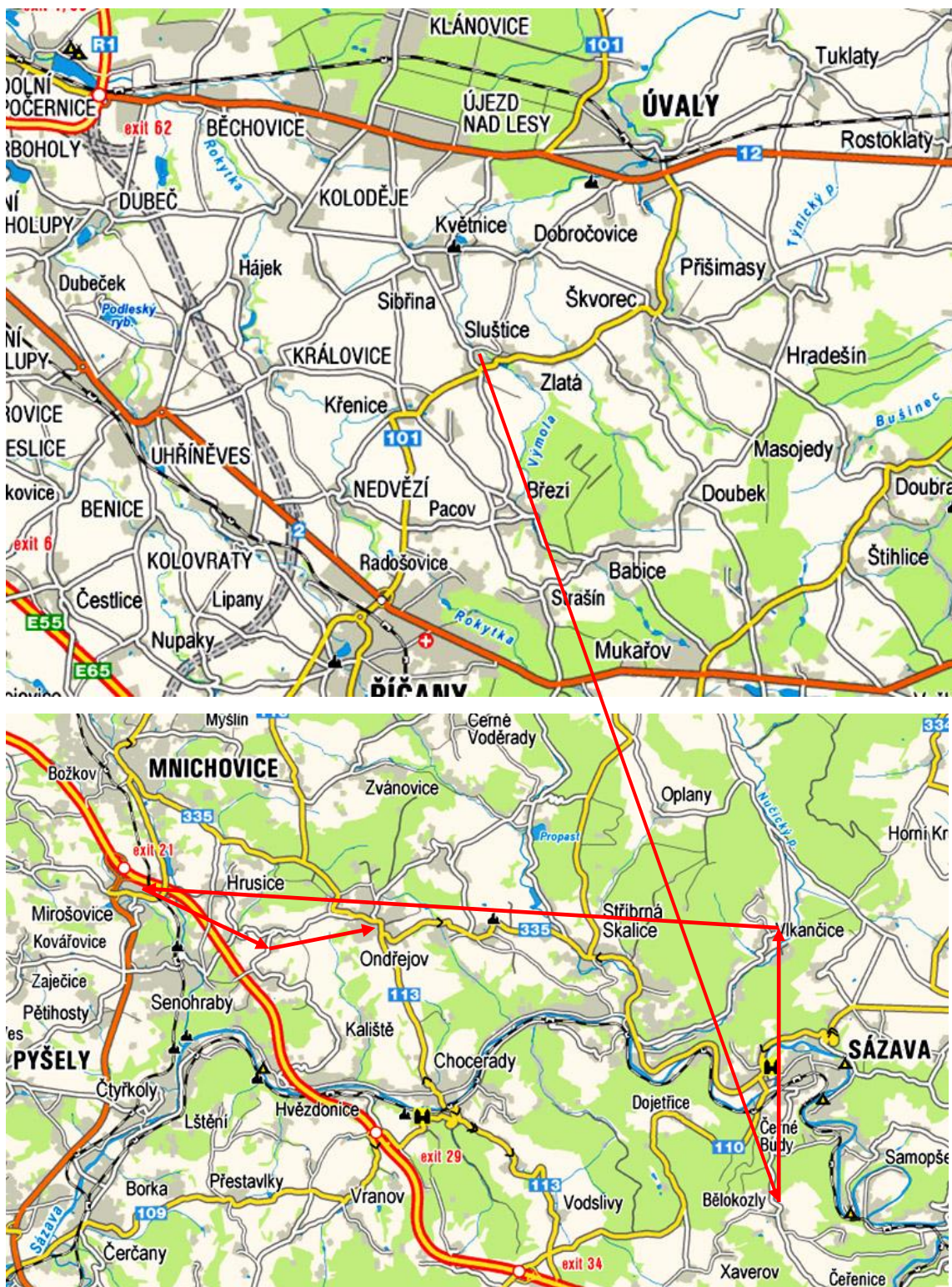
Václav však krátce nato v roce 1593 umřel a Škvorec dostal jeho malý syn Albrecht Václav. Ten však zemřel bezdětný v r. 1614 a Škvorec zdědil jeho vzdálený strýc Albrecht Jan. Za účast ve stavovském povstání mu byl majetek v r. 1621 zkonfiskován, obdržel jej Albrecht z Valdštejna a v roce 1623 jej prodal Karlovi z Lichtenštejna. Za Lichtenštejnů zámek postupně zpustl. Pokusila se jej obnovit M. Terezie kněžna Savojská, rozená Lichtenštejnská, která na zámku údajně i bydlela. Po její smrti v r. 1772 zámek opět zpustl a v r. 1866-84 byl dokonce pobořen.

SLUŠTICE

V polovině 16. století spravoval Sluštice z Kralovic a Chřenic rod Pechanců. Když se r. 1563 Matyáš a Burjan bratří Pechancové dělili, dostaly se dvůr Sluštický a tvrz Zlatá s vesnicemi na díl Matyášův. Tento zemřel v r. 1568 bezdětný a odkázal dvůr Sluštice s příslušenstvím Mikuláši Skalskému z Dubu a jeho manželce Marketě z Frejskutu. Mikuláš, pán té doby na slovo vzatý, zemřel r. 1588 a zanechal syny Daniela, Heřmana, Mikuláše a Jana Jiřího. Poslední tři byli ještě r. 1597 nezletilí. Když dorostli, Daniel je všechny vyplatil. Heřmanovi a Janovi zejména postoupil statek Sluštický, na němž byla obnovena tvrz. Heřman pak prodal r. 1606 svůj díl Janovi Jiřímu, jenž statek držel do své smrti (?), a pak přešel na bratra Mikuláše. Roku 1623 byly Sluštice Mikuláši Skalskému zkonfiskovány a

prodány Karlovi z Lichtenštejna, jenž je připojil ke Škvorci. V té době zde žil sedlák Bartoloměj Šafa.

PANSTVÍ KOMORNÍ HRÁDEK

Počátkem 16. století držel panství komornohrádecké **Ludvík Zajímač z Kunštátu**, za něhož mělo panství svou největší rozlohu, neboť k němu mj. patřilo i **klášterství sázavské**. Zakoupením Hrádku se však Ludvík zadlužil a na nátlak věřitelů pak panství v r. **1525** přešlo na **Jaroslava ze Šelmberka**. Získal tak Hrádek, hrad Myšlín (obec dosud existuje), již tehdy pusté hrady Dubá, Ježov, Zlenice, pustou tvrz Strhařov (obec Struhařov existuje dodnes) s mnoha vesnicemi a také Mnichovice s přilehlými vesnicemi.

Jaroslav (+ 1550) zastával v letech 1515-1549 úřad nejvyššího komorníka v Českém království, odtud pochází název „Komorní“.

Jeho synové Petr, Zikmund, Jan a Albrecht společně prodali otcovo velké panství (mj. Hrádek, Myšlín, Střimelice, Zlenice, Dubá, Struhařov, městečka Lštění a **Ondřejov** a mnohé vesnice) 20.dubna 1554 **Janu mladšímu z Valdštejna**. Jan byl podobojí, ale odpůrce jednoty bratrské a luteránství, velmi vzdělaný a dobrý hospodář. K Hrádku přikoupil Soběhrdy, dědil Lovosice a Chvatěruby. Zemřel 15.6.1576 v Praze a pochován je v Choceradech (kde v r. 1927 ještě měl být jeho náhrobek). Za nezletilé potomky hospodařila pak na panství jeho druhá manželka Mandalena z Vartemberka až do roku **1580**. V roce 1574 přikoupila Ostředeck.

V r. 1580 se panství ujal syn Adam, víry podjednou. Byl znám svou mírností a spravedlivostí. Přes veškerou snahu se mu nepodařilo zabránit poničení panství v době událostí bělohorských, hlavně ze strany vojsk císařských. Po roce 1620 byl však bohatě odškodněn, dokonce mu byl nabídnut hraběcí titul, ten však odmítl, protože chtěl zůstat pánem. Zemřel 24. 8. **1630**. Jeho synové si rozdělili majetek a Komorní Hrádek, Kunšperk, Nový Ronov a Sázavský klášter dostal **Jan Viktorín hrabě z Valdštejna**. V jeho době přicházejí na území panství předkové rodu Šafrů. Jan Viktorín z Valdštejna musel pro velké dluhy část panství odprodat, např. Sázavský klášter benediktinům Břevnovským. Z této doby je již znám dosti podrobný soupis majetku panství komornohrádeckého (viz dále). Zemřel v r. **1676** a panství se ujal jeho syn **Jan Karel**.

Ten vystavěl kostel a faru v Choceradech, ale odprodal od panství Ostředeck.

V roce **1708** panství zdědil jeho nejstarší syn **Jan Václav**, kanovník olomoucký a probošt staroboleslavský, který panství spolu s dalším majetkem v r.**1713** postoupil svému strýci **Františku Josefu hraběti z Valdštejna** s tím, že mu z panství doživotně plynula určitá renta (11 000 zl. ročně).

V roce **1722** zdědil panství syn **František Josef** a ten ho 17.11. **1733** prodal **Janu Adolfovi von Metsch**, hraběti z rodu původně anhaltského.

Tento hrabě neměl mužské potomky a proto s císařovým svolením dosáhl 19.8.1739 toho, že panství bylo svěřeno jeho dceři s tím, že její manžel posléze přijme erb i jméno rodu hrabat z Meče. Jan Adolf zemřel pak v roce 1740.

Dědička **Marie Karolina z Meče** se provdala za **Jana Josefa hraběte von Khevenhueller**, který se tak stal pánem na Komorním Hrádku a byl v r. 1763 povýšen do stavu říšských hrabat. Jak bude ještě dále uvedeno, Marie Karolina se v roce 1745 zasadila o obnovení městských práv pro Ondřejov. Po smrti hraběte Khevehuellerera Komornohrádecké panství přešlo na jeho syna **Jana Sigmunda**, který ho vlastnil v letech **1782-1801**. Jeho syn

Karel Maria František držel panství v letech **1801 - 1823**, kdy zemřel bezdětný. Panství pak zdědil jeho bratr **František Josef** (1823 - 1837) a po něm v přímé linii **Richard** (v letech 1837 - 1877) a dále **Jan František Karel**.

Nyní již několik desítek let drží zámek Komorní Hrádek armáda, objekt byl víceméně utajený a je téměř nemožné získat o něm novější údaje. Ale již dříve si starší badatelé stěžovali na nepřístupnost komornohrádeckého archivu. Dnes se již objekt částečně zpřístupňuje a péčí armády v něm probíhají i rekonstrukce.

Vzhledem ke skutečnosti, že v důsledku událostí r. 1848 došlo k přeměně správního systému a přestal existovat systém dominií (panství), není již novější historie Komorního Hrádku pro rod Šafrů důležitá. Za povšimnutí však stojí zmínka v jednom z matričních zápisů dále uvedených, že ještě v roce 1847 poskytla správa panství povolení ke sňatku Františka Šafry s Annou, rozenou Královou.

Práce v zemědělství na dobovém dřevorytu.

ÚDAJE O MAJETKU PANSTVÍ KOMORNOHRÁDECKÉHO V 17. STOLETÍ

Panství Komorní Hrádek patřilo v polovině 17.století Janu Viktorínovi hraběti z Valdštejna.

Statistika panství byla následující:

Měst a městeček 3

Vesnic 54

Sousedů effective a sedláků	196
na živnosti zkažených	35
nově osazených 1652	3
nově osazených 1653	3
nově osazených 1654	3
pohořalých	4
pustých	10
míst	23
Chalupníků	138
nově osazených 1652	1
nově osazených 1653	4
nově osazených 1654	5
pustých	2
míst	10
Zahradníků	10
pustých	2
míst	8
Rolí všech	13159
na zimu setého obilí	2804,5
na jaro setého obilí	1975,75
Potahů	575
Krav	994
Jalového	731
Ovčího	1093
Svinského	566
Farních kostelů	3
Filiálních kostelů	4
Moučných kol	15
Mistrů ovčáků	3
Pacholků ovčáckých	6
Židů přes 20 let	2
Židů přes 10 let	1

Tzv. **Tereziánský katastr** uvádí o této oblasti tyto údaje:

K panství Komorní Hrádek patřily **osady: Mirošovice**, Levín, Zahořany, Obora, Myšlín, Pyskočely, Moštice, Mnichovice, **Ondřejov**, Chocerady, Vranov a Teplýšovice.

Mlýny:

Podzámecký	5 kol	4 stoupy	pila
Poddubský	3 kola	3 stoupy	pila všechny na stálé vodě

Hubáčkov	2 kola	2 stoupy	olejna
Podmnichovský	2 kola	3 stoupy	
Smilovský	2 kola	2 stoupy	
Propast	2 kola	2 stoupy	pila
Stará Hůra	1 kolo		pila všechny na nestálé vodě

Rybníky:

Třemblatský, Pyskočelský, Propastský horní a dolní, Podmnichovský, **Hubáčovský**, Humenec, Smilovský, Na Ounešovci, Vranovský pod kostelem, Pod strání, Dubovský, Klokočanský, Mačovský, Rausmovský, Naháč, Bělčický, Teplejšovský, Mešný, Vstický, Kobylka, Rovenský, Hlaváčkovský, Nový, Lipkovec, Šurkův, Mirošovský pod hospodou, Koloděj, Vacek, Petřík, Vápenka, Návesní, Vobecník, Vinický, Skřivánek, V bažantnici, Jasanský, U mlejna koceradského, Návesní koceradský, Pod šlachtatou, V nové oboře.

Lesy:

revír **ondřejovský**, myšlínský, **vlkančický**, hrádecký, vestecký, senohrabský, zahořanský.

Farnosti:

Chocerady - farní (od r. 1705) kostel Nanebevzetí P. Marie ("**kterýžto prve jen za kaplu s lidem držán byl**"). Celkem 1146 duší. Farní obvod: Chocerady, Vlkovec, Vestec, Vráž, Hvězdovice, Poddubí, Vranov, Údolnice, Mačovice, Bučina, Phov, Mezihorí, Přestavky, Vranovská Lhota, Zahořany, Bezděkov, Levín, zámek Komorní Hrádek, Teplýšovice, Čeňovice, Stříbrná Skalice, Rovná, Pyskočely. Ve farnosti je škola.

Vranov - filiální kostel sv. Václava, škola

Teplýšovice - kaple s lidem sv. Havla

Stříbrná Skalice - kaple s lidem sv. Jakuba

Komorní Hrádek - zámecká kaple Nejsvětější Trojice

Mnichovice - farní kostel P. Marie. Celkem 1207 duší. Škola

z toho Mnichovice - 494

Hrusice - 468 duší (z toho **Mirošovice 175, Lensedly 43, Hubáčkov**

mlýn 8)

Ondřejov - 245 duší (z toho Kaliště 23). Škola

V rubrice "**štoly dostává**" uvádí farář, že školnímu mistrovi "**mohlo by se víceji postavit** (tj. od pohrbů), **avšak jak zlý časové, předse žádnej umřítí nechce**". (Štoly = příjem z poplatků)

Komorní Hrádek

Komorní Hrádek se nachází vysoko na svahu nad levým břehem řeky Sázavy poblíž Chocerad. Kdysi sídlo panství v držení Khevenhuellerů z Metsche (Meče), po roce 1918 obsazeno armádou. Armáda ČR se v poslední době snaží objekt alespoň částečně zrestaurovat a dokonce pořádá pro návštěvníky dny otevřených dveří. Zámek je nápadnou součástí panoramatu viditelného z Ondřejova.

VLKANČICE A DRLETÍN

První historické nálezy o osídlení katastru obce pocházejí z 11.století a byly zjištěny na východ od budovy čp.1 v Pyskočelích (bývalý dvůr, dnes objekt ZD). Jsou uloženy v soukromé sbírce pana Karla Krále v Sázavě. Písemné zprávy pocházejí z doby pozdější a značně se rozcházejí, o vsi Vlkančice je prý v historických pramenech poprvé zmínka až v roce 1436, kdy obec patřila Sázavskému klášteru. Dle údajů zjištěných v Regionálním muzeu v Kolíně měla mít stejného majitele i v roce 1543. Dr. František Krása ve své práci "Sv.Prokop, jeho klášter a památka u lidu" vydané v roce 1895 uvádí, že podle údajů z pozůstatků zemských desek prodal Ojří z Drletína roku 1374 Drletín klášteru v Sázavě. Ve své práci dále uvádí, že Vlkančice, Drletín, Stará Hůra a Pyskočely patřily Sázavskému klášteru již před rokem 1421.

V průběhu dalších let se klášter dostal do tíživé hospodářské situace a v roce 1487 prodal opat Jan dvůr v Pyskočelích nějakému Maříkovi, roku 1525 připadl dvůr Drletín (později uváděný jako kmetcí-tj.poddanský dvůr) Jaroslavu Šelemberkovi z Kostí, nejvyššímu komorníku království českého.Vlkančice, Stará Hůra a Pyskočely připadaly roku 1528 snad rodu Slavatů v Kostelci nad Č.l. Nepodařilo se zjistit, kdy se celá obec opět vrátila klášteru.Po potlačení stavovského povstání zkonfiskoval roku 1547 Ferdinand I. duchovní statky a celá obec se stala součástí komory královské. Z kusých historických pramenů se podařilo zjistit, že v roce 1563 byl u Pyskočel velký klášterní mlýn. V roce 1666 byl kmetcí dvůr Drletín jako zástava součástí panství Komorní Hrádek, který patřil rodu Valštejnů. V tomto roce majitel Komorního Hrádku Jan Viktorín z Valdštejna zemřel a Drletín se měl vrátit klášteru v Sázavě. Došlo však ke sporu, královskou komorou byla jmenována komise a ta rozhodla ve prospěch Komorního Hrádku.Další údaje se podařilo zjistit až z let 1844 a 1848, kdy celá obec byla součástí panství Komorní Hrádek, kde byl od 2.7.1837 majitelem kníže Khevenhueller. Bohužel poslední majitelé převezli většinu archivu v průběhu 2.světové války do Vídně, v archivu v Benešově jsou pouze trosky, takže pro studijní účely bylo použito staré gruntovní knihy z let 1778-1872 a k dispozici je ještě gruntovní kniha z let 1713-1772.

Po zrušení roboty a vytvoření nových správních celků se obec stala v roce 1850 součástí okresu Kostelec nad Č.l., kde bylo tehdy i hejtmanství. Sídlo krajské vlády bylo tehdy v Pardubicích.V roce 1855 bylo hejtmanství rozděleno na dvě části: na Kostelec nad Č.l. a Český Brod a obě části byly převedeny do krajského úřadu v Praze. V roce 1868 došlo opět k další reorganizaci, v Českém Brodě bylo zřízeno hejtmanství pro soudní okres Český Brod i Kostelec nad Černými lesy. Po 2.světové válce byla i soudní správa převedena do Českého Brodu a v Kostelci nad Č.l. okres zrušen. Takto vytvořená organizace okresů trvala až do roku 1960, kdy byl okres Český Brod zrušen a obec se zařadila do okresu Kolín.

(Internetové stránky obce Vlkančice)

MIROŠOVICE

jsou vcelku nenápadná vesnice, patřící kdysi k panství komonohrádeckému. O její historii se mi nepodařilo nic podstatnějšího zjistit. V současnosti v její těsné blízkosti vede dálnice D1 a dálniční přivaděč benešovský.

Vlkančice

Zimní snímek obce Vlkančice, která se nachází poblíž Sázavy nad Sázavou. Odtud se šířily větve rodu Šafrů do blízkého i vzdáleného okolí v rámci panství komornohrádeckého a většinou poblíž žijí dodnes. V obci Vlkančice však již žádní Šafrovi nejsou.

ONDŘEJOV

Již ve 13. století se Ondřejov stal trhovým městečkem. Bylo snahou vyšší šlechty, aby mohla některé své osady vybavit privilegii alespoň trochu podobnými právům měst královských a proto se na přání pánů z Dubé, dobře zapsaných u dvora královského, dostalo i na Ondřejov. S tím však souvisely některé nutné stavební zásahy, které jsou i po staletích dosud patrné - například domy (na rozdíl od vsi) musely z bezpečnostních důvodů těsně sousedit a z vytvořeného náměstí směl být jen omezený počet východů. Pravděpodobná je existence jednoduchých hradeb z planěk a plotů. Dále museli ve městečku pracovat řemeslníci, i když v našem případě svou obživu nadále nacházeli současně v zemědělství.

Na vsích řemeslníci nebyli a vesničané museli tedy za získáním různých potřeb docházet na trh. Z trhů plynul určitý příjem, který se dělil mezi vrchnost a městečko. Menší spory, hlavně související s provozem trhu, soudil ondřejovský rychtář, jen věci závažné a hrdelní si vyhradili pánové z Dubé.

Téměř současně se vznikem městečka byl založen i dosud sloužící kostel sv. Šimona a Judy, který je neodmyslitelnou dominantou Ondřejova. Ani různé pozdější stavební úpravy nepotlačily zcela původní románský ráz. Kostel zpravidla vystavěl pán, ale udržoval se z desátků. Zajímavou formou existenčního zajištění kostela byly tzv. železné krávy. Pokud totiž některý z farníků daroval kostelu krávu, byla tato u některého sedláka ustájena a ten musel část výtěžku odevzdávat kostelu. Pokud kráva pošla, musel ji nahradit jinou a tak výtěžek plynul nepřetržitě dál. V praxi ovšem byla spousta sporů o nedoplatky z těchto železných krav a tak se železné krávy dostaly až do soudních spisů.

Během husitských válek a pozdějšího panování Jiřího z Poděbrad přešlo panství a Ondřejov na pány z Konojed (u Litoměřic) a po nich na Kostky z Postupic. Za jejich věrnost Jiřímu z Poděbrad zaplatil Ondřejov vypálením od stoupenců katolické jednoty zelenohorské.

V 16. století změnilo panství komornohrádecké, a tedy i Ondřejov, několikrát majitele. Proto je známo, že v r. 1525 bylo v Ondřejově 33 usedlostí a 15 poustek, což svědčí o tom, že škody z válečných let nebyly dosud zahlazeny. V Kališti, příslušném k farnosti ondřejovské usedlostí byly usedlosti 3 a 1 poustka, a pro srovnání : v Lensedlích 7 usedlostí, v Turkovicích 4 usedlosti a 1 poustka v Hradci 3 usedlosti a mlýn Propast, v Třemblatě 6 usedlostí, 1 poustka a „Veliký“ rybník (v ceně 230 kop), v Hrusicích 10 usedlostí a 10 poustek.

Od roku 1554 patřil Ondřejov Janu ml. z Valdštejna. Ten ovdověl v r. 1565 a znovu se bohatě oženil s Mandalenou (Majdalenou) z Vartemberka. Ondřejovu se tehdy vedlo až do konce 16. století dobře, doba byla klidná, pomineme-li spíše teoretické třenicе náboženské (dochází ke střetu husitismu, katolicismu a nově se šířícího lutheranismu). Paní Mandalena, od r. 1576 vdova, měla ondřejovské měšťany ráda a darovala městečku horu (zalesněný vrch), která se pak nazývala Mandina Hůra, což se ústním podáním později zkrátilo na dosud používaný název „Manda“.

K blahobytu měšťanstva ondřejovského té doby nepochybně přispěla i těžba stříbra v sousedních Hradových Střimelicích (Jan ml. z Valdštejna z něj razil i mince se svým poprsím).

Ranou pro Ondřejov byla válka třicetiletá, kdy byl poničen i císařskými (tedy vlastními) vojsky, neboť vrchnost stála při císařovi. Po uzavření míru v r. 1648 zůstalo v

Ondřejově jen 8 sousedů (sedláků), 27 chalupníků a 5 pustých chalup.. (Pro srovnání: Hlavačov zpustl celý, Turkovice měly 4 sedláky, Lensedly 5 sedláků, Kaliště 3, Hradec I a Hradové Střimelice 11 sousedů a 3 chalupníky).

Katolická reformace proběhla na panství bez problémů. Valdštejnové se hlásili ke starohusitství, v němž obřady se od katolických příliš nelišily a lid obecný se tedy rekatolizaci zjevně nebránil. Městečko Ondřejov však po svém zpusťování prakticky ztratilo charakter městečka a trvalo sto let, než si obyvatelé uvědomili, že nežijí ve vsi.

V roce 1733 převzal panství Komornohrádecké Jan Adolf hrabě von Metsch a v r. 1740 přešlo do rukou Karoliny von Metschové, provdané Khevenhuellerové a tím i jejího manžela.

V roce 1740 vymřel rod Habsburků a na trůn nastoupila mladička Marie Terezie. Vzápětí ovšem musela bojovat na několika frontách za jednotu říše a co je důležité, i za jednotu českého království, které měla okupační vojska roztrhnout mezi Bavorsko, Sasko a Prusko a to za přispění Francie. Tato neslavná událost české historie se v učebnicích dějepisu raději nepřipomíná. Část české šlechty tehdy Marii Terezii zradila, ale prostý vzdoroval účinně alespoň pasivní rezistencí, neboť mladá dívka na trůně se těšila vcelku značným sympatiím. Ondřejovští například zakopali zásoby před postupujícími Prusáky a s dobyt看em uprchli do lesů, takže okupační armády našly vesnici prázdnou.

Tento postoj přispěl k tomu, že Marie Terezie vcelku ochotně na přimluvu Karoliny hraběnky z Khevenhuellerů, rozené hraběnky Mečové (von Metsch) 10. listopadu 1745 obnovila Ondřejovu práva městečka. K těmto právům patřily 4 výroční trhy (na Hromnice, na sv. Vojtěcha, v sobotu po Božím těle, na sv. Šimona a Judu). Ferdinand V. pak přidal ještě dva. K dalším právům patřilo, že občané se nazývali měšťany (čehož užívali později i předkové rodu Šafrů, jak patrně z matričních zápisů).

Na rozdíl od obecného povědomí nebylo 18. století dobou „temna“, ale stoletím rozmachu a populační exploze. Počet obyvatel se zdvojnásobil, tomu odpovídala i výstavnost obcí i poměrně značný kulturní rozvoj, hlavně všech forem zlidovělého baroka. Rozmohly se oslavy masopustu, dožínok, veselé pouti, tančilo se o hostinách, v hospodách, kolem májů, velké oslavy se pojily ke svatbám a křtinám, dokonce i pohřby získaly ráz důstojné slavnosti. Vlastně většina dnešních společenských a kulturních zvyklostí se formovala v této době. Český venkov získal architekturu, která se nám dodnes líbí a dodnes znějí písně tehdy vzniklé.

V roce 1777 vyhověla vrchnost žádosti měšťanů ondřejovských a obnovila při kostele sv. Šimona a Judy farnost ondřejovskou, která zanikla za třicetileté války.

V roce 1848 bylo zrušeno poddanství a vrchnostenská moc přešla na státní úřady. Téměř současně, v roce 1847, přichází do Ondřejova František Šafra a bere si za ženu ještě mladou a bezdětnou vdovu Procházkovou rozenou Královou z Drletína. A proto se Šafrovi již objevují v „Sepsání lidí“ ve farním archivu z r. 1853, ač (zřejmě chybou při přepisu) je páter Brousil ve své knize umístil do čísla 29 místo 20. Jsou uvedeni mezi měšťany (V čísle 29 bydlel zedník Boudis). Měšťané si v této době již více hleděli rolnictví, které oproti dřívějším dobám stouplo ve vážnosti, hlavně proto, že bylo spojeno s vlastnickým právem k nemovitostem - polím, a měšťanem byl jen ten, kdo vlastnil ve městě nemovitosti.

Koncem roku 1910 měl již Ondřejov 726 lidí. Přibližně v téže době se Ondřejov stává vyhledávaným letoviskem, navštěvovaným pražskými středostavovskými rodinami a v pozdější době i součástí celé posázavské rekreační oblasti.

Od roku 1898 budoval na Mandě Josef J. Frič z prostředků svého zesnulého bratra a k jeho památce dnes již světově proslulou hvězdárnu. Tato hvězdárna byla v roce 1928 darována národu představovaným Univerzitou Karlovou. Pozdější význam hvězdárny byl takový, že zásadním způsobem ovlivňovala i stavební a průmyslové poměry v širokém okolí, aby byly zachovány příznivé pozorovací podmínky. Přispěla tak k čistotě celého kraje. Stala se i další dominantou Ondřejova a poskytla mu i řadu pracovních příležitostí.

Ve třicátých letech sloužila v rodině továrníka Friče za kuchařku Miloslava Kultová a právě v Ondřejově se seznámila s Janem Šafrou (nar. 1911). V roce 1947 se vzali a v r. 1948 jsem se jím narodil.

Ondřejov

Ondřejov

Letecký snímek Ondřejova. Obec je proslavena Astronomickou observatoří České akademie věd (hvězdárnou). Rod Šafrů zde žije již po několik generací od roku 1847.

Obecné pojmy, zkratky a vysvětlivky

MATRIKY

Matriky, jejichž výpisy budou většinou dále uvedeny, se v našich zemích vedly při farách počínaje rokem 1531, kdy byla založena oddací matrika v Jáchymově. Ale to byla zatím výjimka. Všeobecné vedení matrik nařídil až Tridentský koncil a vlastní prováděcí nařízení papeže Pia V. pochází ze dne 6.6.1566. U nás matriky zdomácněly až v 17. století. Při pátrání po předcích rodu jsme se tedy dostali na samý okraj možností. Kromě matrik katolických jsou známy i matriky evangelické, kterých je ale u nás z důvodů pochopitelných menšina. Matriky se postupně rozdělily na 3 druhy - křestní (teprve později matriky narozených), oddací a úmrtní. Proto se ve starších matrikách neuvádělo ani datum narození, z křesťanského hlediska bylo důležitější datum křtu.

Zápisy v matrikách (zvláště v těch starších) jsou dosti nespolehlivé, zvláště se to týká matrik úmrtních. Věk zesnulých se často odhadoval, což ztěžuje identifikaci osob. I čitelnost některých matrik je velmi špatná, nehledě na to, že faráři psali často s chybami. Tyto chyby mají za následek někdy jen změnu příjmení v další generaci, ale někdy znemožňují pátrání vůbec. Jazyk matrik se rovněž v čase proměňoval. Nejstarší jsou psány latinsky. Církev si proti germanizaci josefínské doby hájila latinu, ale nakonec se prosadila čeština. Němčina se v matrikách projevila jen okrajově tím, že např. písmeno Š je střídavě psáno Ss nebo německy Sch. Zvěsti o tvrdé germanizaci, které pronikly do učebnic dějepisu, lze tedy většinou odkázat do říše báchorek. Pouze v době protektorátu 1939-1945 se používaly dvoujazyčné německo-české zápisy.

Od poloviny 19. století se již používají do matrik formuláře. Jejich úprava se často liší, nicméně sledované údaje se již dosti ustálily. Do té doby byl vliv osobní píle a iniciativy farářů značný.

Komplikace v matrikách způsobuje též používané písmo. Dříve se psalo kurentem, teprve asi od r. 1840 se prosadila latinka. Spolu s latinkou se také zvýšila péče o krasopis, čímž se omezil vliv často velmi osobitého rukopisu jednotlivých farářů.

BERNÍ RULA

Berní rula je vlastně podrobným soupisem všeho berní podrobeného majetku v Čechách. Bylo rozhodnuto ji provést na sněmu v letech 1652-53. Byly sestaveny komise, které cestovaly v následujících měsících po českých dominiích a městech. Do jara 1655 sestavily

pak podle svých instrukcí majetkové soupisy pro české země s výjimkou Chebska. Jedná se vlastně o první soupis poddanské půdy v Čechách.

Její hlavním cílem bylo stanovení počtu berních jednotek, tzv. osedlých, podle nichž se každoročně stanovovala berní kvóta na celá dominia (panství) a vsi.

Jsou zde jmenovitě uvedeni podle panství a vsí majitelé gruntů. Počet osedlých se na dominiu a vsích stále měnil. Po požáru nebo jiné živelné pohromě byl postižený poddaný až na 3 roky osvobozen od berní povinnosti. Evidoval se také pohyb poddaných, prodej půdy a majetku a pod. Proto má berní rula také různé doplňky. Mezi nejdůležitější patří tzv. "Calculus", který zachycuje změny, ke kterým došlo v letech 1656-84..

Brzo se ukázalo, že berní rula nepostačuje, a tak byl zhotoven neúplný nový katastr. Ten se nazývá revizitace. Vznikal postupně v letech 1667 - 1682. Berní rula s revizitací platila v podstatě až do roku 1748.

V padesátých letech 20. století vyšly podstatné části Berní ruly knižně v moderní transkripci a v původním znění. Nyní mám k dispozici vlastní výtisk Berní ruly kraje Kouřimského, kde jsou uvedeni jak poddaní Jeho císařské Milosti **Bartoloměj Šafra** a **Matěj Smrkovský**, tak i komornohrádecký poddaný **Jan Matouš** nebo svobodník **Jan Mudroch**. Nelze vyloučit, že se v berní rule podaří časem objevit i některého z dalších předků.

TEREZIÁNSKÝ KATASTR

Postupně se začalo ukazovat, že berní rula s dodatky nepostačuje stoupajícím nárokům na správnost stanovení daňových povinností a registrace majetkových práv. Písemný materiál nového katastru začal vznikat v r. 1745 až po definitivní znění katastru v roce 1775. Doplňky k němu však byly dodávány ještě 15 let až do roku 1790. Podle tehdejší panovnice Marie Terezie pak dostal název tereziánský.

PŮVOD JMÉNA ŠAFRA

Původ jména Šafra je neznámý. Velmi zajímavé přitom je, že jméno nezměnilo za doložitelných 350 let svoji podobu, vždy končilo na -a, měnil se pouze pravopis první hlásky, ta však byla vždy měkká (Š). Nezdá se ani, že by jméno mělo nějakou souvislost se "šafářem", počestěným, původně německým označením pro dozorce či správce. V matričním zápisu o křtu Matěje Šafry z roku 1683 je totiž jako kmotr uveden „šafář - ssafarz“, ale současně i jméno Šafra, čili rozdíl zde byl již v době, kdy příjmení prakticky vznikala. Přitom povinnost používat příjmení a to v nezměněné podobě byla zavedena až dekretem císaře Josefa II. v roce 1781.

Jméno zřejmě asi nemá ani souvislost s podobně znějícími jinými jmény jako Šafra, Šáfr, Šafránek či Šafář a v ani v příbuzenstvu se takové odchylky nevyskytují.

Pokud zápisy matrik sahají, byl rod vždy katolického náboženství, což ostatně bylo ve středních Čechách v době po třicetileté válce již zcela obvyklé. Pozůstatky příslušníků

protestantských církví se v té době nacházely hlavně v severních a východních Čechách, a i tam (na rozdíl od rozšířeného povědomí) představovaly jen okraj společnosti.

ZNAČKY, ZKRATKY, VYSVĚTLIVKY

7ber	=	september	září
8ber	=	october	říjen
9ber	=	november	listopad
Xber	=	december	prosinec
+++		podpis	negramotných, zápis za ně provedl většinou farář
*		nat.	narozen
#		bap.	pokřtěn
**		nebo oo	oddán
+		zemřel, zemřelý	(používá se i v zápisech do matrik)
subd.		Cammerburgensi	poddaný Komorního Hrádku
mor.			zemřel
sep.			pohřben
Parentes			rodiče
Patrini kmotří		L. nebo levans	- držel dítě na rukou
		T - testes	- svědci u křtu
cop.			oddán
hic			zde
ante, post			před, po

PLOŠNÉ MÍRY

Velikost plošných měr byla v 17. i 18. nesjednocena. Velice přibližně platí:

Lán (původně léno) = 32 jiter = 64 korců = 18,4 ha

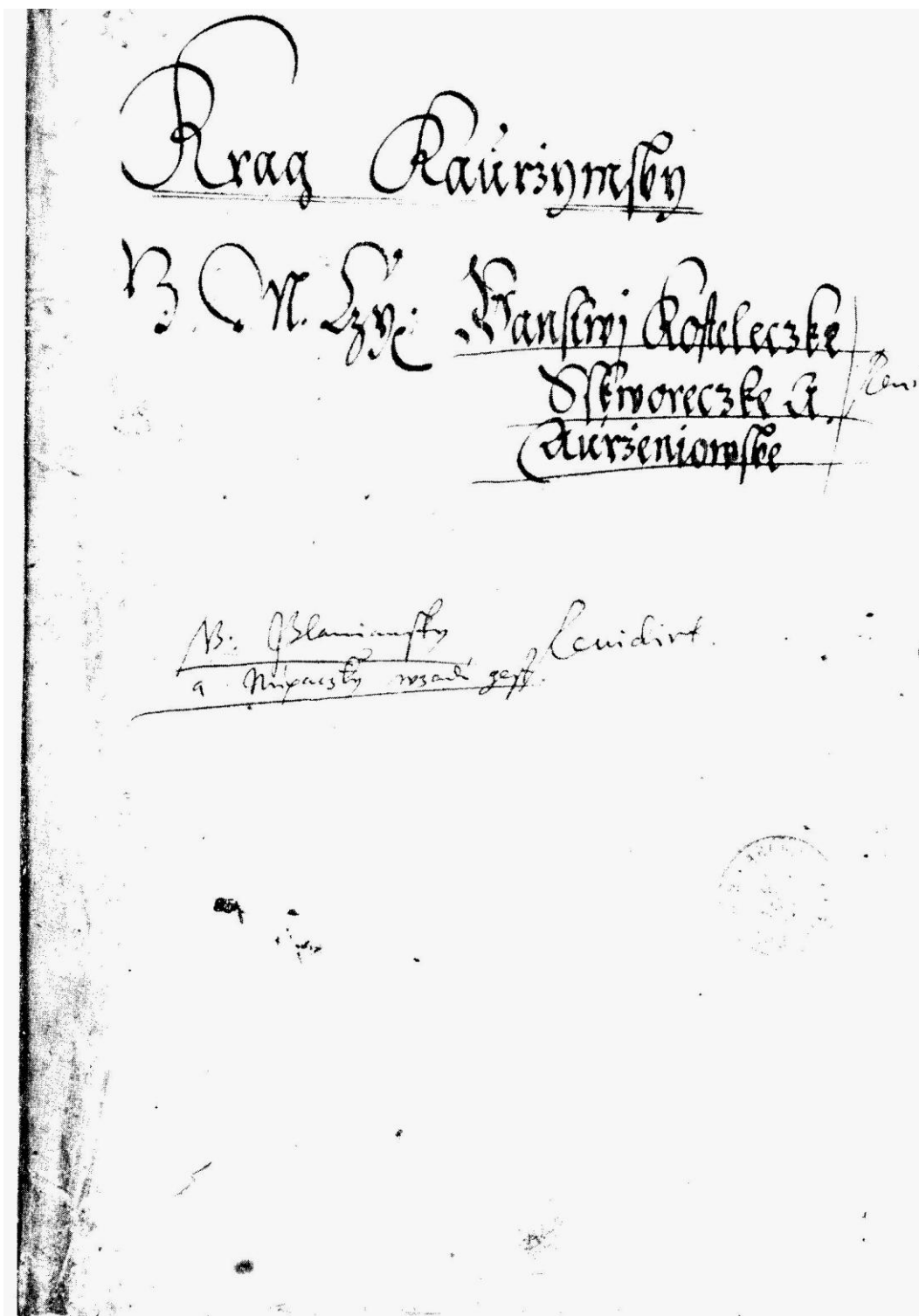
Katastrální jitro (byla i jiná) = 2 korce = 0,57 ha

Korec neboli strych = 0,5 jitra = 0,287 ha

Současně se jednalo o jednotku objemovou.

Korec = 4 věrtele = 93,36 litru (obilí).

Pro setí platilo pravidlo „korec na korec“.

Titulní stránka třetí složky Berní ruly kraje Kouřimského
(Český nápis:

Kraj Kaurzimsky

J.M.Cis. Panstwí Kostelecze

Skworeczke

Aurzeniomskie

Kraj Kouřimský

J.M.Cis. panství Kostelecké

Škvorecké

Uhříněveské)

Rod Smrkovských

Díky několika zachovaným dokumentům dokážeme alespoň přibližně zrekonstruovat rod Smrkovských, jehož předkové jsou díky babičce Kateřině našimi předky společnými.

Rod Smrkovských pochází ze Smrkova, dnes zvaného Smrku, nacházejícího se poblíž Ratají n. Sázavou.

Berní rula kraje Kouřimského z let 1652-1653 uvádí, že ve vsi Smrk/ov na panství (černo)kosteleckém byl po skončení třicetileté války jediný sedlák – **Matěj Smrkovský**. Byla to zřejmě samota, protože se ke vsi neuvádějí žádná stavení a hospodářství zpustlá. Matěj Smrkovský by ještě dnes byl zámožný člověk, uvážíme-li, že hospodařil na pozemcích o výměře 100 strychů (což je asi 28 hektarů), z nichž osíval celkem 44 strychů, tj. bezmála polovinu. Měl 5 potahů (zřejmě koní), 7 krav a 6 jalovic, 10 ovcí a 2 svině. Berní rula ovšem neuvádí, kolik lidí celkem na hospodářství žilo.

Je těžké rozhodnout, zda ves Smrkov dala jméno Matěji Smrkovskému či naopak, protože povinnost mít stálé a neměnné příjmení vznikla ze zákona až o 130 let později v dobách reformy za císaře Josefa II. Pravděpodobnější však je, že se původně jednalo o přezdívku Matějovu podle obce. Matěj Smrkovský vyhořel v roce 1698. Rod Smrkovských se ve Smrku udržel až do dnešních časů, patřil k němu i známý komunistický politik Josef Smrkovský (jeden z velitelů pražského povstání 1945, aktivní účastník únorových událostí 1948, ve Smrku na něj neradi vzpomínají za jeho účast na kolektivizaci vesnice. Později upadl u svých soudruhů v nemilost, dočkal se rehabilitace až v souvislosti s „pražským jarem“ 1968, za což si definitivně vysloužil nemilost a odstranění z politického života po okupaci země vojsky Varšavské smlouvy). Tento Josef Smrkovský však **nepatří** k našim předkům.

Matěj Smrkovský měl syna (či spíše vnuka) **Jana Smrkovského**, který se oženil s Jenofevou rozenou Niklovou a obývali ve Smrku stavení č. 11., které pod tímto číslem existuje dodnes, byť s jinými majiteli.

Syn Jana Smrkovského se jmenoval **Václav Smrkovský** a ten již sídlil na druhém břehu řeky Sázavy v Křešicích č. 2 na panství šternberském a je uváděn jako chalupník. Důvody, které vedly k jeho přesídlení na jiné panství nejsou známy. Měl za manželku Majdalénu Neradovou, dceru rychtáře Jana Nerada z Křešic č. 6. Matka Majdalény (tchyně Václava Smrkovského) se jmenovala Barbora a pocházela z nedalekých Dalov jako rozená Pechová.

V Křešicích č. 2 se pak 7. srpna 1836 narodil a téhož dne byl v chrámu Páně děkanském sv. Bartoloměje v Divišově (jak uvádí dochovaný křestní list) od důstojného pana kaplana kněze Františka Peera pokřtěn **Josef Smrkovský**. Jeho kmotry byli Antonín Pružina, mlynář z Křešic a Majdaléna Vašíčková, selka z Dalov.

Tento Josef Smrkovský se oženil s Antonií Borkovcovou (*1838) z Tatouňovic č. 10, dcerou Matěje Borkovce a jeho ženy Barbory, dcery Kašpara Mudrocha, svobodníka z Tatouňovic. Žil s ní později v sousedním Čakově č. 17.

Jim se mj. narodila (pravděpodobně ještě v Křešicích) 24. 9. 1864 dcera **Kateřina Smrkovská**. Jistě měla více sourozenců (díky rodině Smrkovských, dodnes žijící v Čakově

č. 17 vím například o Josefu Smrkovském, nar. 14. 10. 1867 a jeho dalších potomcích, tento a ti však již nepatří k našim předkům).

Dne 30. srpna 1887, tj. ve věku 23 let, se Kateřina v Kozmicích provdala za třicetiletého Františka Šafra z Ondřejova.

POZNÁMKY

1) Díky své návštěvě ve Smrku jsem se seznámil s panem Miroslavem Drahotou, který rovněž pátrá po svých předcích. Ten uvádí, že Antonie, rozená Borkovcová, měla bratra Františka Borkovce, narozeného 14. 5. 1868 (jak praví kopie křestního listu).

2) František Borkovec žil později také na Mělníku čp. 7 (Mělník je nedaleko Smrku).

3) Otec pana Drahoty Jiří (*1927) přitom vzpomíná, že v mládí jezdil na návštěvu do Čakova ke Smrkovským, později tyto styky ustaly.

4) Ve Smrku, kdysi samotě, se tak v současnosti protínají osudy jedné ze vzdálených větví rodu Šafrů (přešla z Vlkančic do Mělníka a pak do Smrku), Smrkovských i potomků Borkovcových. O původu Borkovcových a jejich pobytu v Tatouňovicích se nepodařilo zatím nic zjistit. Tatouňovice byly zčásti svobodným dvorem na pomezí tří panství a ani v jenom z archivů se zatím nikomu nepodařilo nic určitějšího zjistit. O Borkovcových v Tatouňovicích dnes nikdo nic neví. Existují však zajímavé zmínky v Berní rule kraje kouřimského.

Dalovy

Tento symbolický obrázek připomíná Dalovy, nepatrnou vesničku poblíž Divišova.

Odtud, z nám neznámého stavení, pocházela Barbora Pechová, provdaná za Jana Nerada, rychtáře z Křešic č.6. Jejich dcera Magdalena se provdala za Václava Smrkovského z Křešic č.2 a 7.8.1836 se jim narodil Josef Smrkovský, pozdější otec Kateřiny Smrkovské. Kateřina Smrkovská (*1864, autorova babička) se v Kozmicích v r. 1887 provdala za Františka Šafru (*1857).

Křešice č.2

Dnešní podoba stavení, v němž se v r. 1864 narodila Kateřina Smrkovská. Z původní zástavby se zachoval špýchar. Rodina později přesídlila do Čakova č. 17. Křešice jsou dnes jen rekreační polosamotou.

Rod Mudrochů

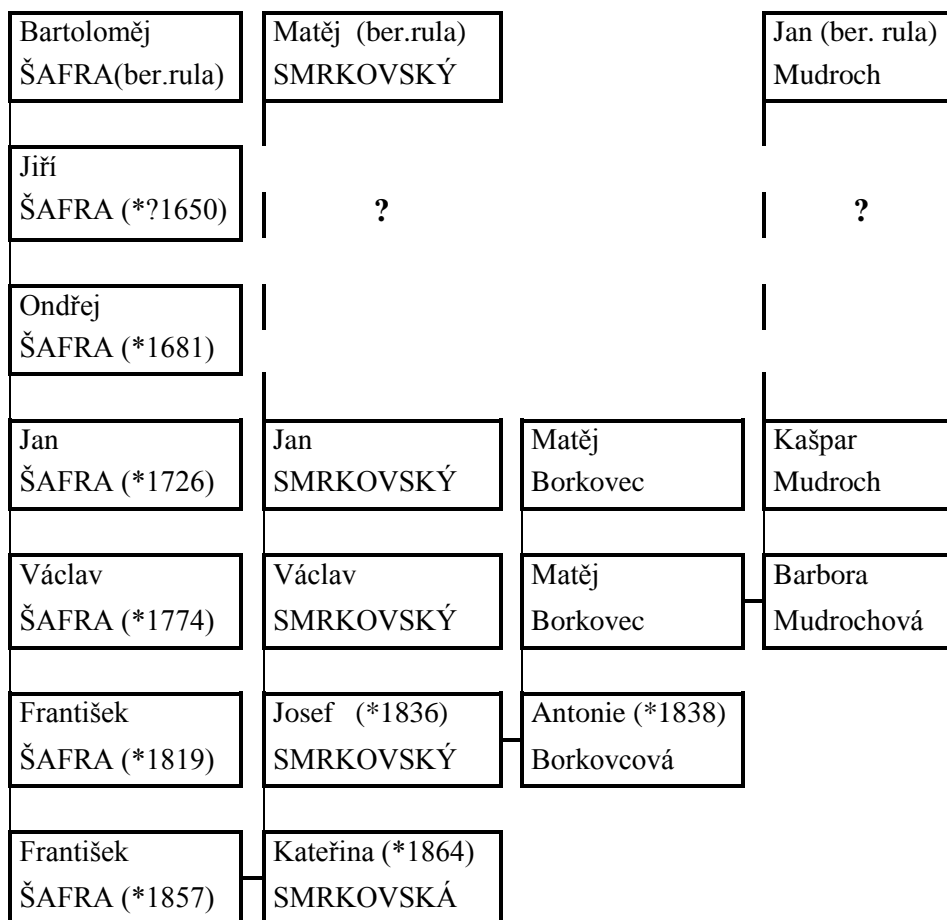
O rodu Mudrochů není skoro nic známo. Přesto se zdá být nade vši pochybnost, že k našim přímým předkům patří i svobodník **Jan Mudroch** z Tatouňovic. Ten je uváděn již v Berní rule kraje Kouřimského, jakožto jediný svobodník v této vsi. Ze zápisů v berní rule, tzn. zhruba k roku 1653, vyplývá, že svobodník Jan Mudroch měl 7 strychů polí (asi 20 ha) , 4 ks tažného dobytka (snad koní), 7 krav, 5 jalovic, 20 ovcí a 4 svině.

Doplňky v berní rule pak uvádějí, že on nebo jeho dědicové dvakrát vyhořeli. Poprvé v roce 1662, podruhé o 55 let později, v roce 1717.

Bohužel, nelze ze zatím dostupných pramenů přímo navázat tuto osobu na Kašpara Mudrocha, svobodníka z Tatouňovic, o kterém se již zmiňují dohledané rodinné dokumenty.

Vzhledem k tomu, že se jedná o jméno málo běžné (v berní rule se již nikde v okolí a okolních panstvích nevyskytuje) je zřejmé, že se jedná o přímý příbuzenský vztah, i když z porovnání s rodem Šafrů nebo Smrkovských vyplývá, že mezi oběma osobami jsou ještě dvě nebo tři osoby neznámé.

Vztah Mudrochů k rodu Šafrů a Smrkovských nejlépe vystihne grafické znázornění

Tatouňovice č. 10

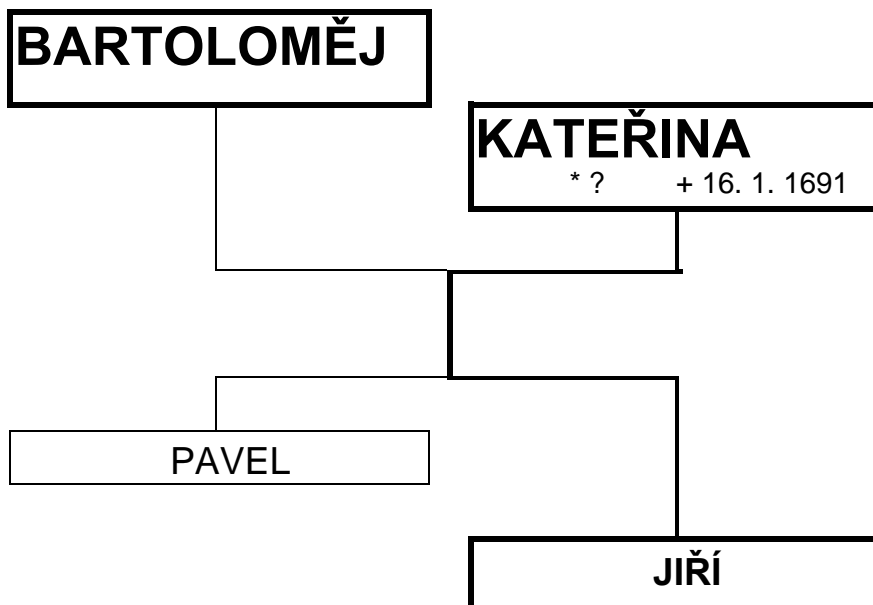
Tatouňovice byl svobodnický dvůr již v roce 1652. Na dvoře hospodařil Jan Mudroch a jeho potomci, včetně Kašpara Mudrocha, jehož dcera Barbora se provdala za Matěje Borkovce.

Z Tatouňovic č. 10 pocházela Magdalena, dcera Matěje Borkovce. Byla provdána za Františka Smrkovského z nedalekých Křešic. Kromě jiných dětí se jim narodila v r. 1864 i dcera Kateřina, později provdaná za Františka Šafru z Ondřejova. Vzhled tohoto stavení odpovídá datované úpravě z r. 1887, po rodu Borkovcových se však v Tatouňovicích nezachovala žádná vzpomínka. Víme však, že rod přesídlil do nepříliš vzdáleného Mělníka.

Generace rodu Šafrů

Tato část uvádí předky v přímé linii, jejich manželky a děti včetně opisů archiválií.

1. generace

Stát:

Království České

Hlava státu:

FERDINAND III. 1637 - 1657

Bartoloměj Šafra, *cca 1610 - + post 1653?

V polovině 17. století neuvádí ještě Berní rula žádného Šafru na panství Komorní Hrádek. Vzhledem k pozdějším poměrům se však nezdá, že by tomu tak bylo proto, že by Šafrovi neměli žádný zdanitelný majetek, ale proto, že do tohoto panství dosud nepřišli. Nejvzdálenější stopu po rodu Šafků lze nalézt v Berní rule kraje Kouřimského. Tam totiž žil Bartoloměj Šafra na panství Škvorec ve vsi Sluštice.

Panství Škvorec patřilo císaři a bylo za třicetileté války velmi těžce poničeno. Zdá se ale, že grunt rodu Šafků zůstal zachován. Zkázy se dočkal, dokonce dvakrát, ale až po válce. Vyhořel v roce 1669 a pak ještě v r. 1712. Nevíme, jestli v té době ještě Bartoloměj Šafra žil či zda statek patřil některému z jeho dědiců. Spolehlivé je pouze datum 1653 resp. datum vzniku Berní ruly.

Bartoloměj Šafra byl jedním ze 4 sedláků, kteří se vyhnuli zničení v době třicetileté války. Další dva sedláci a pět chalupníků válku nepřechalo bez úhony a jejich stavení zpusťla.

Bartoloměj Šafra měl 70 strychů polí, na zimu sel 23 strychů, na jaro 13. Choval 4 potahy, 4 krávy a 4 jalovice. Měl také 3 svině. Lze říci, že byl bezpochyby nejbohatším sedlákem ve vsi.

Tento Bartoloměj je s velkou pravděpodobností nejstarším doložitelným předkem rodu Šafků. Lze však předpokládat, že právě třicetiletá válka, která panství Škvorec těžce postihla, nebo těžké životní podmínky po ní vyhnaly syny (či vnuky) Bartoloměje do posázavských lesů, kde tito dříve nebo později našli nový domov.

POZNÁMKY

V současné době již není ve **Slušticích** na bývalém panství Škvorec žádná zjevná památka na někdejší pobyt rodu Šafků. Zámek ve **Škvorci** je ve velmi špatném stavu, i když některé okolní hospodářské budovy jsou již nově zrekonstruovány a přitahují pozornost návštěvníků. Sluštice pak jsou vcelku všední obcí a na hřbitově, který je společný několika vesnicím, se nenachází žádný náhrobek se jménem Šafra. Totéž platí i pro pomník padlých z první světové války.

Rozsévač

Kateřina Šafrová, * ? - + 16. ledna 1691

MATRIKA SÁZAVA 1 - NEPAGINOVÁNO

Z Wlkanczycz

Anno Domini 1691

16 Januar:

Jsaucze przed swau smrti Swatosti Welebnau zaopatřena Kateržyna stara Ssafrowa, a jsaucz należyty zpusobem krześcianskym prży Chramu Panie S. Martina w Meste Sazawie pochowana

Téměř jistě se jedná o matku Jiřího Šafry a každopádně je prvním bezpečně doloženým předkem rodu Šafců. Vzhledem k soupisu obyvatel Vlkančic z druhé poloviny 17. století není naopak příliš pravděpodobné, že by se mohlo jednat o jinou osobu podobného jména. Lze se důvodně domýšlet, že matka dožila u jednoho ze svých synů ve Vlkančicích v důsledku požáru, který postihl statek ve Slušticích v roce 1669.

Poznámka:

Sázavská matrika zmiňuje ještě úmrtí dalších Kateřin Šafrových

1. + 23. března 1727 Kateřina ve věku 50 let. Tato Kateřina byla zřejmě dcerou Pavla a Anny, tedy neteří Jiřího Šafry
2. +5. března 1732 Kateřina ve věku 70 let. Tuto Kateřinu není možno blíže identifikovat. Zřejmě pouze je, že se nemohlo jednat o ženu Jiřího Šafry, u níž je nutno smířit se s tím, že datum jejího úmrtí je neznámé. (Syn Jiřího Václav se narodil r. 1672, kdy této Kateřině bylo 8 let.). Mohlo se jednat o neprovdanou sestru Jiřího, nebo o manželku jeho nám neznámého bratra či jiného příbuzného.
3. V dalším textu bude zmíněno ještě úmrtí Jiřího dcery Kateřiny Šafrové, která zemřela v r. 1623.

Sázava nad Sázavou

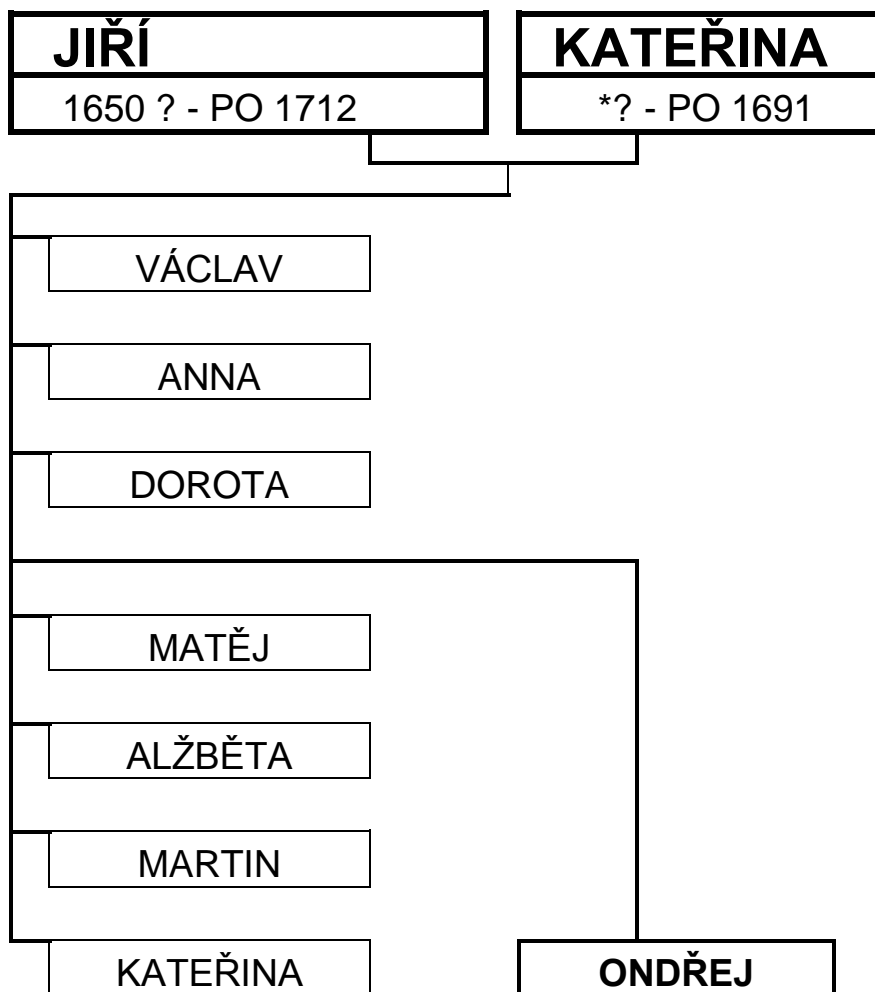
Kostel sv. Martina v Sázavě n. Sázavou se tyčí nad místem posledního odpočinku nejstarších příslušníků rodu Šafřů. Matriky uchovaly například zápisy:

16. ledna Léta Páně 1691 – Jsouce před svou smrtí Svátostí Velebnou zaopatřena Kateřina stará Šafrová a jsouc náležitým způsobem křesťanským při Chrámu Páně s. Martina v městě Sázavě pochována.

27. února Léta Páně 1723 pochována jest Kateřina Šafrová starší věku svého 30 let a všema Svátostmi jest zaopatřena byla a leží při chrámu Páně Sv. Martina.

2. generace

Stát:

Království české

Hlava státu:

Leopold I. 1658 - 1705

Jiří Šafra, * cca 1650 - +post 1712

Jiří se narodil pravděpodobně někdy kolem roku 1650 a dle některých náznaků možná i dříve, tedy na konci války třicetileté. Jeho osoba je doložena spolehlivě, byť nepřímou, zápisem o křtu jeho syna a dalších dětí, jakož i z jejich dalších zápisů (např. o svatbách). Z těch však nevyplývá ani datum narození, ani datum úmrtí. Byl zřejmě synem Bartoloměje Šafry ze Sluštice a tam se také mohl narodit - doklad o tom však chybí. Proč a kdy přišel do Vlkančic není známo. Jisté je pouze to, že rod přímo z Vlkančic nepocházel. Podle starých pozemkových knih obce Vlkančice byli v ní v 17. století tito majitelé gruntů:

Jiřík Mlynář 1601 - Václav Zima 1640
Ambrož Brož 1610 - Martin Faltýsek 1622
Jan Nosek 1612 - Jakub Nosek 1650
Jan Zábranský 1611 - Jan Zábranský druhý 1622
Mikoláš Bednář 1605 - Jan Král 1650
Tomáš Jelínek 1613 - Pavel Hromadský 1650
Jan Čžalebík 1612 - Jiřík Kroupa 1641
Jan Hedrlýz 1614 - Václav Hedrlýz 1656
Jan Srba 1615 - Šťastný Přecký? 1656
Jan Knyzsl 1617 - Jiřík Mračno 1628
Petr Pecka 1613 - Jiřík Beneš 1645
Jiří Šelka 1621

Z výčtu je patrné, že do roku 1656 žádný Šafra nevlastnil grunt ve Vlkančicích. Mohl zde samozřejmě pobývat, ale nezdá se to pravděpodobné. Vše spíše nasvědčuje tomu, že do Vlkančic přišli členové rodu někdy před rokem 1674. Ani v okolních vsích není zmínka o rodu Šafrů. Je velmi pravděpodobné, že sem Jiří přišel ze Sluštice, ale pravděpodobně oklikou přes Bělokozly (poblíž Vlkančic). Nasvědčuje tomu zápis o narození jeho pravděpodobně prvního syna Václava. Ten se měl v nedalekých Bělokozlech narodit. Nepodařilo se zjistit, jak se tam objevil. Je velmi pravděpodobné, že odtud mohla pocházet Jiřího žena přičemž rod Šafrů sem, možná přechodně, vyhnaly válečné události.

Po roce 1670 se Jiří určitě přistěhoval do Vlkančic. S ním do Vlkančic pravděpodobně přišel jeho bratr Pavel. Ten měl za ženu jakousi Annu a měl s ní 5 dětí. Pro zajímavost budiž uvedeno, že Pavlova žena Anna zemřela 4. dubna 1691. Byla pochována u sv. Martina v Sázavě.

Jiří se oženil pravděpodobně někdy před rokem 1670. Kde k tomu došlo se nepodařilo zjistit. Spolehlivě se o jeho ženě ví pouze, že se jmenovala Kateřina. Potom Jiří možná zakoupil některý z výše uvedených gruntů ve Vlkančicích, nebo tam byl vrchností dosazen na grunt zpustlý.

Příchod Jiřího (a Pavla) do Vlkančic a Bělokozelska je tedy obestřen tajemstvím. V 17. století se ale běžně stávalo, že lidé utíkali z míst, která byla ohrožena válkou, do míst poněkud bezpečnějších. Je tedy možné, že sem otec Jiřího (pravděpodobně Bartoloměj) uprchl před válkou. Okolí Sluštice i ves samotná byly válkou těžce zasaženy. Okolí Vlkančic a řeky Sázavy bylo naproti tomu ideálním terénem pro uprchlíky. Rod zde mohl navázat určité kontakty a po čase se sem mohli někteří jeho členové znovu vrátit, pokud zde někteří nezůstali již po svém útěku ze Sluštice.

Zřejmě prvním potomkem Jiřího a Kateřiny byl syn Václav - pokřtěný (#) 11. září 1670, narozený v Bělokozlech.

VÁCLAV ŠAFRA , # 11. 9. 1670

MATRIKA SÁZAVA 1 NEPAG.

1670

z Bělokozelska

11 Septemb:

**Baptizavit Wenceslaus P. Georgius Ssafra M: Catharina Pnus:
Joan Hrachovina primas Sazawsky P.2. Joannes Ružička
sladek P^a Dorothea Pokorna. B^{us} P. Adal.**

(Přibližný překlad z latiny: „1670 z Bělokozelska 11. září: pokřtěn Václav o(tec) Jiří Šafra m(atka) Kateřina km(otr) Jan Hrachovina primas sázavský 2.k(motr) Jan Růžička sládek kmotra Dorota Pokorná. Kř(tící) p(áter) Voj(těch)“.)

Ví se o něm, že se oženil 26. ledna 1698 s jakousi Kateřinou. Nejspíše s ní žil ve Vlkančicích a víme i o existenci jeho prvního dítěte. Byl jím syn Václav, pokřtěný 25. září 1699.

Narodil se rovněž ve Vlkančicích. O dalších osudech této větve není nic známo a nebylo po ní (zatím) ani pátráno.

Někdy kolem roku 1670 přišel Václav do Vlkančic. Bezpečně víme, že zde byl v roce 1674. To se Jiřímu a Kateřině narodila dcera Anna, pokřtěná 21. září 1674. Nic bližšího o ní dále není známo.

ANNA ŠAFROVÁ, # 21. 9. 1674

MATRIKA SÁZAVA 1 NEPAG.

z Vlkančic

21 Septem 1674

**Baptizata Anna Parentes Georgius Ssafra, Mater Catharina Pn:
Joannes Hrachovina prymas Sazawsky Patrina 1^a Dorota
Weseleho nebo Pokorna P^a: 2da Anna Zelenkova obě
hřechičky B: P.Ad: Cur.**

(Přibližný překlad z latiny (míchané s češtinou): „Z Vlkančic 21. září 1674 pokřtěna Anna rodiče Jiří Šafra matka Kateřina kmotr Jan Hrachovina primas Sázavský kmotra 1. Dorota Veselého nebo pokorná k(motra) 2. Anna Zelenková, obě hrnčičky K(řtící) P(áter) Voj(těch) Cur“.)

Jiříkova rodina se ve Vlkančicích zřejmě dobře zabydlela, protože existují doklady o platbě desátků z roku 1677. Stejně tak platil desátky jeho bratr Pavel Šafra.

Druhou dcerou byla Dorota, pokřtěná 5. ledna 1678. Podrobnější zprávy o ní nejsou.

DOROTA ŠAFROVÁ, # 5. 1. 1678

MATRIKA SÁZAVA 1 NEPAG.

Anno 1678

January 5

Pokzteno dite jmenem Dorota dczera Jyrzyka Ssafry z Wlkanczicz z Matky Kateržyny kmotr w Dorota Hrbczowa od Klasstera Pan Jan Prymas Sazawsky testes Marya bednažka od Klasstera P: Placidus

(Tento zápis je český, kmotrem byl zřejmě opět Jan (Hrachovina) primas Sázavský, křtícím knězem páter Placidus)

Pokračovatelem naší větve rodu byl syn **Ondřej**, pokřtěný 17. listopadu 1681, narozený ve Vlkančicích. O něm bude řeč dále.

Čtvrtým dítětem byl Matěj , pokřtěný 1. února 1683, narozený ve Vlkančicích. Snad zde později i žil.

MATĚJ ŠAFRA , # 1. 2. 1683

MATRIKA SÁZAVA 1 NEPAG.

Vlkančice

leta 1683

1 february okřtěn syn jmenem Matěj z otcze Jirzika Ssafry z Wlkanczic matka Kateržina Kmotrowe Jan Hrachowina Sazawsky Kmotra Alžběta manželka Jiržika Kuttisse Sazawy Testes Ržehorž Ssafarž od Klasstera

V úmrtních matrikách se uvádí smrt Matěje Šafry, syna Jiřího Šafry z Vlkančic, dne 5. dubna 1716. Lze se důvodně domnívat, že se jedná o tutéž osobu, byť další identifikační údaje nejsou. Měl několik dětí. Jeho žena se jmenovala Eva a zemřela ve věku domnělých 30 let 28.května 1723.

Další dcerou Jiřího byla Alžběta, pokřtěná 6.června 1686, rovněž narozená ve Vlkančicích. Nic bližšího o ní není známo.

ALŽBĚTA ŠAFROVÁ, # 6. 6. 1686

MATRIKA SÁZAVA 1 NEPAG.

Z Wlkanczic

1686

6 Junij w 8. hodinu okrztena dczera jmenem Alžběta otcze Jiržika Ssafrana Matky Kateržiny /:testes/ Maria Bednaržka od Klasstera Dorota Hrachowinka z Sazawy Jiržik Kuttiss Rychtarž Sazawsky idem q. Supra P. Anselmus Kubicžek

Následoval syn Martin, pokřtěný 17. října 1688, narozený ve Vlkančicích, ale o něm není nic známo.

MARTIN ŠAFRA # 17. 10. 1688

MATRIKA SÁZAVA 1 PAG. 78

z Wlkancžycz

1688

17 Oktobris. Okrzžtěn syn jmenem Martjn Otcze Jyrzyka Ssafry, Matky Kateržyny, Kmot: Jan Chagl. Swědkowe Pan Pawel Bezausska Katerzyna Manželka Jana Jyrzyka Nejedlyho wsseckzni z mestis Sazawy. P: Anselmus

Posledním známým dítětem Jiřího byla Kateřina, pokřtěna 13. května 1691.

KATEŘINA ŠAFROVÁ # 13. 5. 1691

MATRIKA SÁZAVA 1 NEPAG.

1691

Z Wlkanczycz

13 Maji

Pokřtěna jest dczera Kateržynay z otcze Jirzyka Ssafry a z Matky Kateržyny Ko: ktera držela na rukau Kateržyna manželka Jiržyka Nejedlyho z Miest Sazawy 2. Alžběta manželka Jakuba Ffranty krejčyrze Sazawskyho , 3. Jakub Homolka ssenkyrž Sazawsky. B. Pt. P: Procop

Nic bližšího o ní nevíme, ale pravděpodobně se k ní vztahuje matriční zápis z roku 1723:

MATRIKA SÁZAVA 1 PAG. 767

Z Wlkanczic

Anno Domini 1723

27 Febr Pochowana jest Katerzina Ssafrowa starzy weku sweho 30 let a wssema Swatostmy jest zaopatřena byla a lezi przi Chramu Panie St. Martina P.Leopoldt

Rozdíl dvou let věku nehraje valného rozdílu, léta se často v té době odhadovala nebo zaokrouhlovala a údaje nebyly příliš spolehlivé. Důraz byl kladen na náboženskou stránku zápisů. Ze zápisu vyplývá, že byla zřejmě svobodná, neboť není obvyklá zmínka o manželovi.

Kdy Jiří Šafra zemřel, nelze zjistit. Muselo to být až po roce 1712, protože v matričním zápisu o svatbě jeho syna Ondřeje je Jiří uveden bez jakékoliv poznámky o jeho případné smrti.

Jakýsi Jiří umřel ve Vlkančicích v roce 1715, 7.června. Zde je ale zapsán jako syn a dále je nečitelný text. Je velmi málo pravděpodobné, že by již letitý otec mnoha dětí byl zapsán jako „syn“.

Jak již bylo uvedeno, o smrti Jiřího ženy Kateřiny není známo nic určitého. Rozhodně však musela zemřít až po roce 1691.

POZNÁMKY

1) **Bělokozly** jsou vesnice na levém břehu Sázavy asi 4 km od města Sázavy n.S. Ani na hřbitově (společném několika vesnicím), ani pomníčku padlých nebo v paměti místních obyvatel se nezachovala žádná vzpomínka ani památka na rod Šafrů.

Při studiu Berní ruly kraje Kouřimského nabízí se jistá spekulace o souvislosti rodu Šafrů se vsí Bělokozly. Lze si povšimnout, že v křestních listech dětí Jiřího Šafry se často na místě kmotrů objevuje jméno Joannes – Jan Hrachovina, primas sázavský, příp. Dorota Hrachovinka. Berní rula uvádí Jana Hrachovinu jako sázavského kováře. Jedná se tedy buď o stejnou osobu nebo o otce a syna. A v Bělokozlech uvádí sedláka Jiřího Hrachovinu. Jméno Hrachovina se v blízkém okolí již nevyskytovala. Lze proto připustit s určitou mírou pravděpodobnosti, že všichni tito Hrachovinové byli příbuzní a že žena Jiřího Šafry pocházela z Bělokozle (kde se také narodil jejich první syn Václav) a byla rozená Hrachovinová. Kmotrem jejich dětí pak byl buď její strýc nebo bratranec, což bylo vcelku obvyklé. To by znamenalo, že sedlák **Jiří Hrachovina** z Bělokozle patří k našim předkům, ale je třeba dodat, že se jedná pouze o spekulaci pro kterou nejsou přímé důkazy.

2) Ve **Vlkančicích** se rod Šafrů udržel prakticky až do nedávné doby. Vlkančice se nacházejí asi 3 km od pravého břehu řeky Sázavy mezi Stříbrnou Skalicí a Sázavou n.S. Nelze pochybovat o tom, že zde je pravé semeniště rodu.

Pomníček padlých ve Vlkančicích uvádí

<p style="text-align: center;">PRAVDA VÍTĚZÍ 28. 10.1918 PADLÝM VOJÍNŮM VĚNUJÍ OBČANÉ ..... ŠAFRA FRANT. ŠAFRA KAR. .....</p>

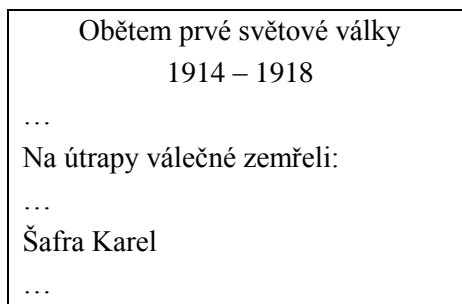
Od kronikáře obce a tajemníka obecního úřadu jsem zjistil, že Šafrové žili ve Vlkančicích ještě po první světové válce a mezi válkami vymřeli po přeslici, nebo se odstěhovali, takže v současnosti již žádný Šafra ve vsi nežije. Místní obyvatelé mi však ukázali poslední stavení, kde Šafrovi dožili, i když jim původně nepatřilo. Mluvil jsem dokonce s panem Králem z dolního konce vsi, pánem ve vysokém věku, jehož maminka byla rozená Šafrová. On sám na rod Šafrů žádné památky nemá, ale poskytl mi zajímavou informaci - že totiž před několika málo lety již po rodu Šafrů ve Vlkančicích někdo pátral. Není to ovšem příliš překvapující, protože Šafrovi dle telefonních seznamů žijí jak ve **Stříbrné Skalici**, tak v **Sázavě n.S.**, a je téměř nade vše pochybnost, že se jedná o naše vzdálené příbuzné. I v Českém Brodě žije rodina Šafrova, v níž se ústně traduje původ z Posázaví a z „Vlkančic“.

3) Pomníček padlých ve **Stříbrné Skalici** na náměstí uvádí:

<p style="text-align: center;">Na paměť obětem 1. a 2. světové války 1914 - 1918 ..... ŠAFRA ANTONÍN .....</p>
--

Že ve Stříbrné Skalici žijí min. dvě rodiny Šafců je víceméně známo, někteří starší příslušníci těchto rodin chodili kdysi do školy s ondrejovskými (ti kolem 1. světové války chodili do Stříbrné Skalice od „měšťanky“ – i můj otec Jan Šafa nar. 1911). Opakované písemné pokusy o spolupráci však selhaly, tito Šafrové neprojeví o společnou historii zájem. Rovněž na hřbitově ve Stříbrné Skalici jsou hroby se jménem Šafa, dokonce jsem tam mluvil s jednou stařenkou, která ač jiného jména, pečovala o hrob svého dědečka Šafry.

4) Také pomník padlým ve světové válce v městě Sázavě n.S. uvádí jméno Šafa:

5) Jedna z rodin Šafců odešla z Vlkančic do nedalekého Mělníka a pak do Smrku (poblíž Uhlířských Janovic), kde nyní žijí již tři generace Šafců (mluvil jsem s nimi – pan Josef Šafa ze Smrku č.13 se v některých rysech vzhledu a chování podobá mému otci – když jsem se zmínil, že můj otec byl schopen vyhodit nerozlepený dopis, kde na adrese bylo Šafř bez „a“ na konci, prozradila paní Šafrová na svého manžela, že on dělá totéž. A to měli posledního společného předka před několika sty lety).

Možná se někdy mně nebo mým následovníkům podaří navázat zpřetrhané vedlejší nitě našeho rodu.

Sázavský klášter

V nejstarších matričních zápisech častěji zmiňovaný Sázavský klášter. Počátkem 17. století patřil do majetku panství Komorní Hrádek. Pak byl prodán benediktinům z Břevnovského kláštera. Přibližně v této době přichází do klášterství rod Šafrů. Jak z křestních zápisů vyplývá, měl Sázavský klášter význam jako místní duchovní, správní i hospodářské středisko. Dnes na něm pamětní deska hlásá:

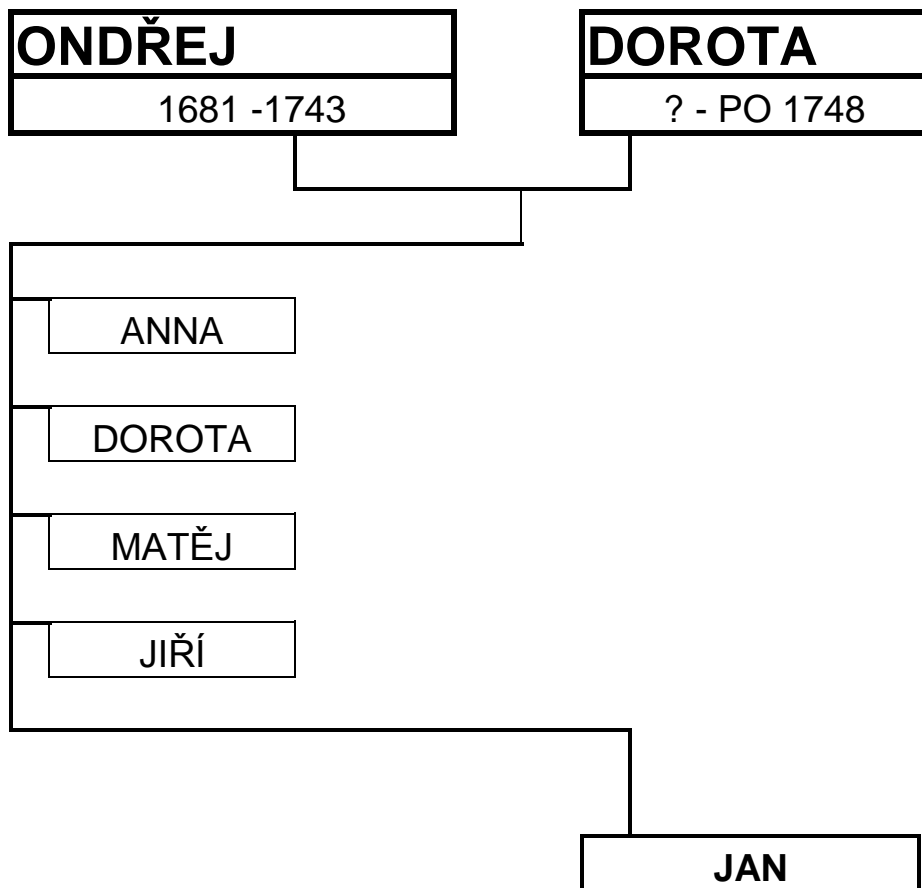
SÁZAVSKÝ KLÁŠTER ZALOŽIL ZA PODPORY KNÍŽETE OLDŘICHA SV. PROKOP V 1. POLOVINĚ 11. STOLETÍ. PO ZRUŠENÍ KLÁŠTERA R. 1785 BYL PO R. 1870 OBJEKT NOVORENESANČNĚ UPRAVEN

Vlkančice

Pohled z dnešních Vlkančic. V této chalupě, dnes sloužící k rekreaci, dožil rod Šafrů, který se ve Vlkančicích udržel bezmála 300 let. Šafrové ve Vlkančicích vymřeli po přeslici nebo se odstěhovali do okolí.

3. generace

Stát:

Království české

Hlava státu:

JOSEF I. 1705 -1711

Ondřej Šafra, # 17.11.1681 - + ante 18.1.1743**MATRIKA SÁZAVA 1 NEPAG.***1681**Z Wlkanczicz**Dne 17. Novemb. Okrztien syn Ondrzey Jirzika Ssafry ze wsy Wlkanczicz Kmotr Pan Jan Primas Szawsky Kmotra Alzbieta Kopřivka Testes Jirzik Kutiss wssyczkni z miest Szawy*

Jméno Šafra se poprvé objevuje v mnichovických matrikách roku 1713. V té době totiž patřily Mirošovice do zdejší farnosti. Ondřej se sem přestěhoval z Vlkančic. Zde se také oženil s **Dorotou**, dcerou Jiřího Matouše (Matouška) z Mirošovic. Svatba se konala poněkud překvapivě v kostele v **Choceradech** (zhruba na poloviční cestě mezi Vlkančicemi a Mirošovicemi, což možná byl důvod pro výběr tohoto místa). Svatba se uskutečnila 8. února 1712.

MATRIKA CHOCERADY 7 PAG.15*Chocerady**Anno Domini 1712**Mense Februario**Die 24. 31. Januarij d. 2 Februarij premisis tribus Denontiationibus Die 8. Februarii in Ecclesia Kozeradensi ego Augustinus Soukup Parochus Koczeradensi Copulavi Andream filium Georgij Schafra ex Wlkanczicz cum Dorothea filia Georgii Matouss ex Miroschowicz. Ad stantibus Georgio Hlouschek ex Wlkanczicz et Dorothea Maticzková ex Senohrab*

(Přibližný překlad: *Chocerady Léta Páně 1712 Měsíce února Po předchozích ohláškách 24., 31. ledna a dne 2. února v chrámu choceradském jsem já, Augustin Soukup, farář choceradský, oddal Ondřeje, syna Jiřího Šafry z Vlkančic, s Dorotou, dcerou Jiřího Matouše z Mirošovic. Jako svědci byli Jiří Hloušek z Vlkančic a Dorota Maticzková ze Senohrab*)

Poznámka: Dorota Maticzková je velmi pravděpodobně totožná s Dorotou Matějkovou, budoucí kmotrou dcery Doroty Šafrové.

Chocerady

V tomto kostele, na poloviční cestě mezi Vlkančicemi a Mirošovicemi, se 8. února 1712 ženil Ondřej Šafra s Dorotou Matoušovou z Mirošovic. Naše větev rodu natrvalo opustila Vlkančice a až do konce 18. století žila v Mirošovicích

Mirošovice

Mirošovice leží při dálnici v sousedství Senohrab.

Rod Šafrů jsem přišel asi v roce 1712. Zde vlastnili Šafrovi grunt,, o němž víme, že jej někdy v roce 1748 rod ztratil a získal jej Jiří Matys.

Na zmíněném gruntu přesto dožila Dorota Šafrová manželka Ondřeje Šafry, měla zde zřejmě sjednaný vejmínek.

Vše nasvědčuje tomu, že manželé žili spolu v Mirošovicích zpočátku na gruntu otce Doroty. Podle pozemkových knih pak Ondřej dne 9. června roku 1716 získal grunt po rodu Dobiášů, který byl rovněž v Mirošovicích. Grunt pak patřil Ondřejovi až do 18. června roku 1743, kdy ho podle zápisu v téže pozemkové knize převzal jeho nejstarší syn Matěj.

V Mirošovicích spolu měli Ondřej a Dorota tyto děti:

Jejich prvním dítětem byla dcera Anna, pokřtěná 24. února 1713. O jejích osudech není nic známo, ale musela být naživu ještě v roce 1743. Tehdy byla totiž vyplacena z gruntu svým bratrem Matějem.

ANNA ŠAFROVÁ, # 24. 2. 1713

MATRIKA MNICHOVICE 1B - FOL. 126^V

Mirošovice
Anno Domini 1713
Den: 24 February
Odkud: Mirossowitz
Jmena diety: Anna
Jmena rodzicuw: Ondrzej Safra
Dorota
Jmena Kmotruw y swiedkuw: Maržia Mlynarzka Hubaczkowska
Dorota Ssymkowa ze Senohrab

P. Waczlaw Mydlarz z Mnich:

(Poznámka: Kmotra Marie byla mlynářkou ze mlýna Hubáčkov (viz seznam mlýnů v úvodu str.13) a musela se jmenovat příjmením Makovičková, neboť mlynář Makovička byl kmotrem Matěje Šafry (*1716)

Dcera Dorota byla pokřtěna 3. února 1715. Více o ní není známo.

DOROTA ŠAFROVÁ, # 3. ÚNORA 1715

MATRIKA MNICHOVICE 1 B FOL. 134^R

Mirošovice

Anno Domini 1715

February

*Dne 3 ditto Pokřžitieno dite Dorota Otze Ondržeje Ssafra Manželky
Doroty z Mirossovicz Lev: Dorota Ssimkowa TT: Dorota
Matiejkowa Obe ze Senohrab P: Waczlaw Poweyssil z
Mnichowicz*

Matěj byl pokřtěn 2.2.1716. O něm víme jen, že se oženil 21. listopadu 1739 s jistou Ludmilou a že později převzal otcův grunt. Musel zemřít někdy před 11. prosincem 1748, jelikož toho dne převzal jeho grunt Jiřík Matys.

MATĚJ ŠAFRA

MATRIKA MNICHOVICE 1B FOL. 140^R

Mirošovice

Anno Domini 1716

February

*Dne 2 tehož Pokřžitieno ditie w Mnichowicznych jmenem Matiej,
Ondržeje Ssafra, Doroty Manzelow z Mirossowicz Lev:
Matiej Makowiczka Mlynarz ze Mlyna Hubackowskyho
TT: Martin Ssimek , Dorotha Waczlawowa Maleho Manželka,
oba ze Senohrab.*

Poznámka: U tohoto křtu byl sám mlynář Makovička z Hubáčkova mlýna (str.12)

Matěj měl s Ludmilou asi čtyři děti - Matěj *1740,
Veronika *1742,
Kateřina *1744
Anna *1747.

O jejich osudech nejsou žádné zprávy, ale zdá se, že tato větev neměla žádné pokračování.

Další syn Jiří byl pokřtěn 9.3.1719. Nic bližšího o něm není známo.

JIŘÍ ŠAFRA, # 9.3.1719

MATRIKA MNICHOVICE 1 FOL. 17^R

Anno 1719

Martius

z Mirossowitz

Dne 9 Martij Pokztieno jest w Mnicho: dite jmenem Jirzik z Rodiczuw Otze Wondzeje Ssafry Matky Doroty Lev: Pan Waczlaw Marek Saused Mnichow: Ts. Matiej Hajek .. Dorota Waczlawowa ze Senohrab: bapt: per me Math. Hayn (?)

Václav byl pokřtěn 15. listopadu 1723. O jeho osudech není nic známo, ale musel být naživu ještě v roce 1743. V tomto roce uznal totiž jeho bratr Matěj jeho podíl na gruntu.

VÁCLAV ŠAFRA, # 15. LISTOPADU 1723

MATRIKA MNICHOVICE 1 FOL. 37^R

Anno 1723

z Mirossowics

Dne 15 9bris Pokřtieno jest w Mnich: ditie jmenom Waczlaw z Rodiczů O: Ondzeje Ssafry, M: Doroty Lev: P. Waczlaw Marek studdici? z Mnichowicz T: Jakub Jaysh? obdauborany ? wojak z Mirossowicz a Elizbita Ruzyczkowa z Mnich: bap: P. M. Nayz?

Jan, pokřtěný 7.dubna 1726, byl pokračovatelem naší větve rodu a bude o něm pojednáno dále.

Kdy zemřel **Ondřej**, není přesně známo. Muselo to být na přelomu let 1742/43. Jeho žena Dorota ho určitě přežila. V roce 1743 byla vyplacena svým synem Matějem podílem na gruntu. Žila ještě po smrti Matěje Šafry, kterou byl pro rod ztracen mirošovický grunt. Převzal ho Jiří Matys. Dorota však na gruntu dostala „vejminek“. Zemřela tedy po roce 1748.

POZNÁMKY

1) Obec **Mirošovice** leží při dálnici nedaleko Senohrab a již dříve jako součást rekreační oblasti velmi podstatně změnila svůj vzhled. Hledat místo někdejšího gruntu nebylo tedy možné, i když není vyloučeno, že se to v budoucnu někomu podaří. Grunt však dočasně patřil rodu už v době, kdy neexistovala popisná čísla.

2) Vícekrát zmíněný **hubáčkovský mlýn** již neexistuje, rybník Hubáčov však ano. Mlýn údajně pamatoval ještě malíř Josef Lada z nedalekých Hrusic a posloužil mu jako inspirace k mnoha obrázkům. Použijme jeden z nich jako ilustraci, možná se blíží pravdě více, než tušíme.

Hubáčovský rybník

Hubáčovský rybník mezi Mirošovicemi, Mnichovicemi a Hrusicemi je uváděn již v Tereziánském katastru českém, ale zřejmě vznikl již v 15. století.. Patřil k dnes již neexistujícímu hubáčkovskému mlýnu. Mlýn byl v provozu až do roku 1951 a byl zbourán kvůli stavbě dálnice v roce 1978, kdy již chátral.

Ze mlýna přicházeli kmotři a kmotry ke křtu dětí rodu Šafrů (z Mirošovic). Křty se odehrávaly ve farním kostele v Mnichovicích.

Rod Matoušů

Dorota roz. Matoušová, *? - + post 1748

O Dorotě Matoušové nevíme prakticky nic, jen datum svatby s Ondřejem Šafrou dne 8. 2. 1712, jméno otce Jiřího Matouše z Mirošovic, jména dětí a skutečnost, že měla výmink na gruntu i po jeho prodeji, že tedy žila ještě v roce 1748.

Berní rula kraje Kouřimského nás však uvádí trochu dále do minulosti. V mirošovické osadě tehdy zvané Všešíně skutečně kolem roku 1655 žil sedlák **Jan Matoušů**.

Hospodařil na 38 strychách polí (něco kolem 12 ha) a uvádějí se s k němu 2 potahy a 4 krávy. Byl tedy spíše chudý. Žádné dodatečné poznámky nejsou uvedeny, to znamená že ani nevyhořel, což byla v tehdejší době velmi častá pohroma.

Souvislost rodu Matoušů s rodem Šafrů vypadá graficky tedy následovně:

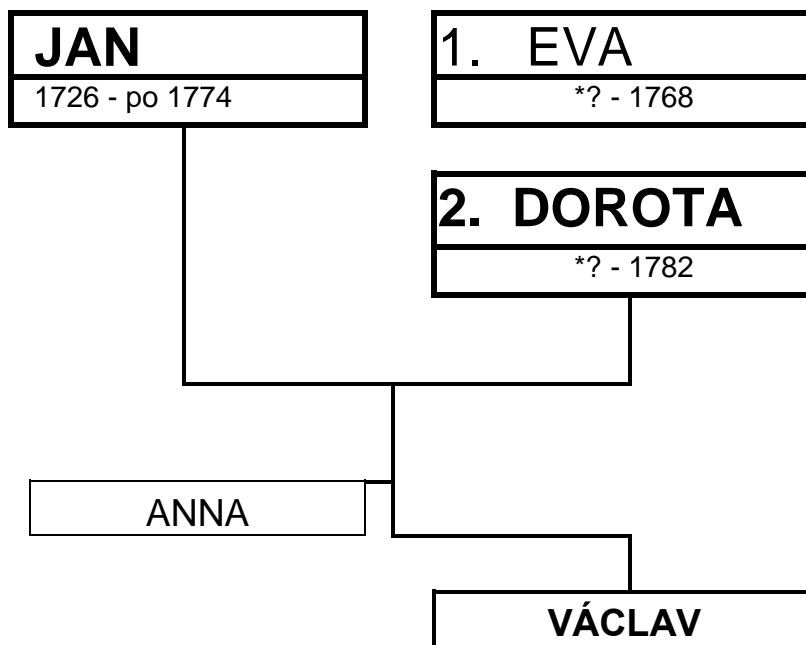
Bartoloměj ŠAFRA (ber. rula)		Jan MATOUŠ(Ů) (berní rula)
Jiří ŠAFRA (* ? 1650)		Jiří MATOUŠ(Ů)
Ondřej ŠAFRA (* 1681)	** 1712	Dorota MATOUŠOVÁ

POZNÁMKA:

Podle Berní ruly kraje Kouřimského žil v Mirošovicích kolem roku 1655 také sedlák Matěj Tobiášů, který měl 26 strychů polí (asi 8 ha - nejméně ze sedláků ve vsi), držel však 2 potahy, 2 krávy, 1 jalovici a 2 svině. Hospodařil tedy zjevně na gruntu, který od Dobiášů (změna písmene v době neustálených příjmení nebyla nic neobvyklého) podle pozemkových knih získal Ondřej Šafra 9. června 1716, a který Šafrovi drželi do roku 1748.

Uvedená zmínka v berní rule nám umožňuje udělat si představu, že se jednalo o hospodářství spíše malé a chudé.

4. generace

Stát:

Království české

Hlava státu:

KAREL VI. 1711 - 1740

Jan Šafra, # 7. 4. 1726 - + post 1774

MATRIKA MNICHOVICE 1 FOL. 48 V

Anno Domini 1726

z Mirossowicz

*dne 7 Aprilis Pokřtieno jest v Mních: dite jmenem Jan z Rodycu O:
Ondzeje Ssafry Sauseda Miross: M: Doroty Lev: Matiej
Ruzyzka z Mníchowiz T: P: Wazlaw Marek Rychtař z
Mníchowicz a Dorota Ssymkowa ze Senohrab B.b.: Math
Noyu (?)*

Jan byl zřejmě nejmladším synem Ondřeje a Doroty. Podle dosud zjištěných údajů se zdá, že Jan byl dvakrát ženatý. Jeho první manželkou byla jakási Eva. Bohužel, nic víc o ní není známo, nepodařilo se najít ani záznam o jejich sňatku, protože oddací matriky pro mnichovickou faru z let 1746-1785 se nezachovaly. Lze s velkou pravděpodobností prohlásit, že Eva pocházela z okolí, tzn. přináležela místní farnosti, která byla ostatně dosti rozlehlá. Většinou bývalo totiž pravidlem, že se svatba konala v místě bydliště a farní příslušnosti nevěsty.

K 26. květnu 1768 se podařilo najít zápis v mnichovické matrice, podle kterého zemřela jakási Eva Šafrová. Zápis doslova zní:

„Eva Schafrowa mater familie Joannis Schafra“

což bezpochyby identifikuje první manželku Jana Šafry. Podle matriky jí bylo v době úmrtí 42 let a lze tedy prohlásit, že byla stejně stará jako její manžel.

S Evou měl Jan celkem asi šest dětí:

Prvním dítětem byla Kateřina, křtěná 23. prosince 1752. Datum narození je v jejím případě uvedeno, ale je nečitelné, i když se zdá, že bylo shodné s datem křtu. Narodila se v Mirošovicích a víc o jejích osudech nevíme.

KATEŘINA ŠAFROVÁ, # 23. 12. 1752
MATRIKA MNICHOVICE 2 FOL. 15^R

Mirošovice
Anno 1752
Locus et Dies nativitatis: *Mirossowitz Dbris 23?*
Dies baptisatis: *23. Bapt.*
Namen infantibus: *Catharina*
Nomina Parentum: *Jan Ssafra M. Ewa Poddani na Hradek*
Nomina Patrinorum et unde?: *Lev: Catharina manželka*
Jakuba Sstiepanka ze Senohrab
TT: Dorota manželka Wojtěcha
Wrabce
a Wojtiech Baress oba
z Mirossowitz
Bapt, ego in scripti Mathias Nozirz? Cur. Loci

Prvorozeným synem byl Wojtěch, narozený i křtěný 12. července 1756.

VOJTĚCH ŠAFRA, * 12. 7. 1756
MATRIKA MNICHOVICE 2 FOL. 27^R

Mirošovice
Anno 1756
Mense *Julio*
Nativi et locus: *12 Mirossowice*
Dies baptisatis: *12*
Namen infantibus: *Wojtiech*
Nomina Parentum: *Jan Ssafra M. Ewa Poddani na*
Hradek
Nomina Patrinorum et unde?: *Levans: Wojtiech Wrabecz*
Testes: Wojtiech Baress, oba z
Mirossowitz.
Kateržina manželka
Jakuba Sstiepanka ze Senohrab
Baptisavi ego Wenceslaus Dominicus Ondrass Curatus Mníchov:

V matrice zemřelých **HRUSICE 7** byl nalezen zápis o smrti jistého podruha z Hrušova Wojtěcha Šafry. Tomuto Wojtěchovi bylo v době smrti údajně 65 let. Zemřel

4. srpna 1818. Hrušov je součástí Mirošovic a vzhledem k ke známým nepřesnostem ve věkových údajích (zde 3 roky) je téměř jisté, že se jednalo o stejnou osobu. Zřejmě tedy prožil celý život v Mirošovicích nebo v Hrušově, kde měl svoji rodinu, neboť se podařilo zachytit i zápis o smrti jeho dcery Anny.

Další syn Václav se narodil 20. listopadu 1758 Mirošovicích. O jeho osudech mnoho nevíme, ale je jisté, že musel zemřít někdy před rokem 1774. To se totiž narodil další Václav, syn Jana Šafry. Datum úmrtí ovšem neznáme.

VÁCLAV ŠAFRA, * 20. 11. 1758

MATRIKA MNICHOVICE 2 FOL. 38^V

Mirošovice

Anno Domini 1758

Mense Novembri

Dies nativitatis et locus: 20 Mirrossowiz

Dies baptisatis: 21

Namen infantibus: Wazlaw

Nomina Parentum: Jan Ssafra Ewa oba Podd k Hradku

Nomina Patrinorum: Lev: Wojtech Baress

Wojtech Wrabecz oba z

Mirossowiz

Katerzyna Jakuba Sstiepanka

manžk: ze Senohrab

Baptisavit P.W.Paustky? Curatus loci

Následovala dcera Dorota, narozená 21. ledna 1761 v Mirošovicích. Její další osudy nejsou známy.

DOROTA ŠAFROVÁ, * 21. 1. 1761

MATRIKA MNICHOVICE 2 FOL. 49^R

Miroschowicz

1761

Dorothea Joannis Ssaffra filia

Anno 1761 die 22 Januariis in Ecclesia Parochiali Mnichowiensi Natiati B.V. Maria a Josephus Kuebyk? Capel. Loci Baptisatus est infans filia familis Dorothe Joannes Schaffra et uxoris ejus Ewa legitima filia ex pago Miroschowitz Nata 21 Januariis lewans ejus fuit Dorothea Adalberti Brabecz uxor testes Ludmilla Adalberti Baress uxor ambo Miroschowicio Jacobus Stiepanek Senohrabio

Jan se narodil 15. června 1763 v Mirošovicích a jeho další osudy nejsou známy.

JAN ŠAFRA, *15. 6. 1763

MATRIKA MNICHOVICE 2 FOL. 68^V

1763

Mense Junio

Miroschowicz Joannes Joannis Schafra filius

16 hujus in Ecclesia Parochiali Mnichowicensi Natiati B: V: Maria ab Abl. P. Michaelae Diettrich Capl. Loci baptizatus filius familis Joannes Schafra et uxoris ejus Ewa ambo ex pago Miroschowicz domino Cammerburgensi Subditorum, Natus d. 15 hujus Levans ejus Jacobus Stiepanek Testes Adalbertus Perschil? Miroschowicio Catharina Wenceslai Schimek uxor ex Senohrabio

Posledním dítětem Jana a Evy byl syn František, narozený 19. dubna 1768 v Mirošovicích a o jehož dalších osudech nic nevíme.

FRANTIŠEK XAVER ŠAFRA , * 19. 4. 1768
MATRIKA MNICHOVICE 2 FOL. 101^R

Anno Domini 1768

Mense Aprili

Miroschowicio

Franciscus Joannis Schafra filius

d. 20 hujus in Eccla. Parochiali Mnichowicensi Natiati B.V. Mariae a me Wencesl. Ondrass Cur. Loci baptisatus est filius familiens Franciscus Xaverus Joannis Schaffra et uxoris ejus Ewa ambo ex pago Miroschowicz Subditorum dominio Cammerburgensi Natus die 19 hujus Lev: Joannes Trojanek testes: Jacobus Stiepanek Catharina Wenceslai Schimek uxor ex Senohrabio

Janova první žena Eva a děti, které spolu měli však nepředstavují přímé předky naší větve rodu. Přestože se nenašly oddací matriky, nepřímě z jiných zápisů vyplývá, že se Jan musel někdy těsně před rokem 1772 podruhé oženit. Vzal si za ženu Dorotu, o níž toho moc nevíme, ale zachoval se zápis o její smrti, který mnohé vysvětluje (viz str.50).

S Dorotou měl Jan dvě děti. První byla Anna, narozená 30. června 1772 v Mnichovicích. O jejím dalším životě se nezachovaly žádné záznamy.

ANNA ŠAFROVÁ, * 30. 6. 1772

MATRIKA MNICHOVICE 2 FOL. 124^R

Anno Domini 1772

Mense Julio

Dies: 30 nat. 1 bap.

Baptisati: Idem Capel. (P. Waniczek)

Infans: Anna Subd. Camerburgensis

*Parentes: Schafra Joannes inquilienis Miroschowicensis
 et Dorothea Wencesl.Podhora Hrusicensis
 filia ejus uxor*

Patrini: Magdalena Antonii uxor

*Catharina Jacobi Stiepanek uxor ambo
 Senohrabio et Paulus Kudrna
 Miroschowio*

Druhým dítětem a pokračovatelem rodu byl syn **Václav**, narozený 2. července 1774 v Mirošovicích a bude o něm pojednáno dále.

V zápisu o narození Anny a později i Václava je poprvé vidět také zmínka o společenském postavení jeho otce Jana, který je uveden jako „inquilinus“, což však nemá jednoznačný překlad - mohlo se jednat o podruha, nájemníka, ale také o cizího poddaného.

Kdy Jan Šafra zemřel se nepodařilo zjistit.

Mnichovice

Kostel Narození Panny Marie byl dějištěm všech významných událostí naší větve rodu v 18. století, počínaje křtinami Anny Šafrové 24. 2. 1713, prvního dítěte Ondřeje a Doroty Šafrových. Byli zde pokřtěni i pokračovatelé rodu Jan Šafra 7. dubna 1726 a jeho syn Václav Šafra (narozený 2. 7. 1774 a pokřtěný o den později). Ten po návratu z dlouhé vojenské služby opustil Mirošovice a přišel se do Lensedel ve farnosti hrusické.

Dorota Podhorová, *cca 1742 - + 30. 12. 1782

O druhé ženě Jana Šafce nevíme skoro nic. Zachoval se však matriční zázpis o jejím úmrtí:

MATRIKA MNICHOVICE 2 FOL.

Mirošovice
Anno Domini 1782
Mense Xbri
Dies: mor. 1 sep.
Sepeliens: idem (-)
Providens: Idem (-)
Mortui: Dorothea Joannis Schaffra Miroschowiensis uxor
subd. Camerburgensi

Religio: C.
Locus: Miroschowic
N.domus: 16
Anno: 40

Ze zázpisu o úmrtí vyplývá, že Dorota, druhá manželka Jana Šafce z Mirošovic, zemřela 30. prosince 1782. Byl-li její věk 40 let, musela se narodit kolem roku 1742 a byla tedy o 16 let mladší než Jan. Byla dcerou Václava Podhory z Hrusic, jak vyplývá z křestních zázpisů jejich dětí Anny a Václava. Dorota patří k přímým předkům naší větve rodu.

O rodu Podhorů není nic více známo.

Mirošovice 42 a 16

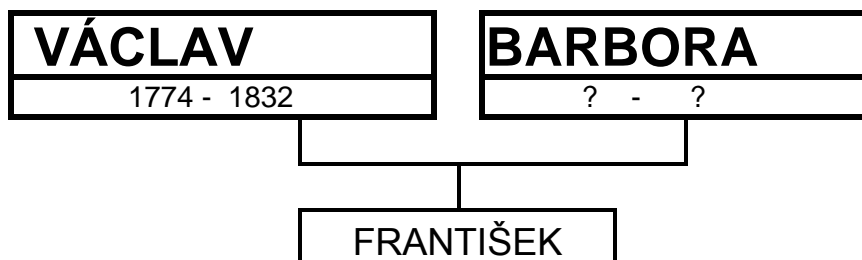

V Mirošovicích se udržela ještě jedna generace našich předků.

Původní grunt Šafrů čp 42 (?) převzali v r. 1748 Matysovi a vlastnili jej do nedávné doby.

V těsném sousedství je pak dům č. 16, v němž smrtí Doroty Šafrové v r. 1782 naše větev rodu Mirošovice definitivně opustila. Tento dům možná patřil jí, ale je možné, že dožila u dětí či příbuzných.

5. generace

Stát:

Království české

Hlavy státu:

MARIE TEREZIE 1741 - 1780

JOSEF II 1780 - 1790

LEOPOLD II 1790 - 1793

Václav Šafra * 2. 7. 1774 - + 12. 2. 1832

Václav se narodil 2. července 1774 v Mirošovicích a byl zřejmě posledním dítětem Jana Šafry a jeho druhé manželky Doroty, roz. Podhorové. Pokřtěn byl následujícího dne. V Mirošovicích žil snad až do své svatby 14. 11.1815, nebo alespoň mohl Mirošovice považovat za místo svého domovského pobytu. V zápise o svatbě je uveden jako 45-letý, ale bylo mu 41 let (5 a 1 v zápise dosti splývají a je možné, že se jedná jen o špatně čitelný údaj). Václav zřejmě dosti dlouhou dobu sloužil ve vojsku, možná se i nějak zúčastnil napoleonských válek, které v té době v Evropě probíhaly. Jeho vojenská služba by pak vysvětlovala i vysoký věk, v němž uzavíral sňatek se vdovou Barborou Ladovou.

Barbora, ovdovělá Ladová, byla dcerou Václava Zítka z Lensedel. Za sedláka Jana Ladu z Lensedel se vdala někdy před rokem 1805 a měla s ním celkem čtyři děti:

Kateřinu * 17.května 1805

Annu *27. listopadu 1806

Václava * 9.května 1809

Matěje * 19.února 1812.

Všechny tyto děti se narodily v domě č. 29, do něhož se po svatbě přistěhoval i Václav Šafra, vysloužilý voják, (a v němž se dne 23. července 1819 narodil i jeho jediný syn, pokračovatel rodu **František**).

Rakouská infanterie 1792

VÁCLAV ŠAFRA

MATRIKA MNICHOVICE 2 FOL. 135^V

Mirošovice

1774

Mense *Julio*

Dies: 2 nat. 3 bap.

Baptisati: *Idem Capel.*

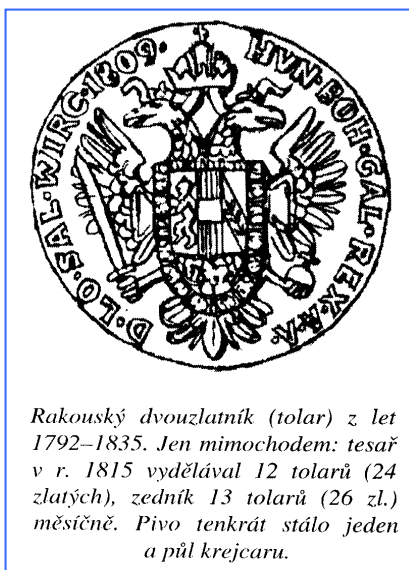
Infans: *Wenceslaus Subd. Camerburgensis*

Parentes: *Schafra Joannes inquilinus Miroshovienses at
Dorothea Wencesl. Podohora Hrusicensis
ejus uxor*

Patrini:

Kudrna Paulus carpentarius et Antonius Wrabecz

Catharina Jacobi Stiepanek uxor ambo Senohrabio

Rakouský dvouzlatník (tolar) z let 1792–1835. Jen mimochodem: tesař v r. 1815 vydělával 12 tolarů (24 zlatých), zedník 13 tolarů (26 zl.) měsíčně. Pivo tenkrát stálo jeden a půl krejcaru.

Záznam o svatbě je uveden dále u Barbory, roz. Zitkové, ovd. Ladové.

Zachoval se i matriční záznam o úmrtí Václava Šafry :

VÁCLAV ŠAFRA

MATRIKA HRUSICE 7 FOL. 68R -69V

Lensedly

Měsíc Zemřenj: Unor 12/14 1832

Nro Domu: 29

Jméno Zemřelého: *Wáclaw Ssafra, saused z Lensedel*

Wjry: *katolické*

Pohlawj: *mužské*

Wěk: 56

Nemoc aneb způsob smrti: *whavá upal*

Prov. Ondrej:Cur:P.Horaček

Václav je někdy také uváděn jako polovičník, což znamená, že nebyl příliš majetný. Zemřel v Lensedlech 12. února 1832 na úpal. Co to přesně znamenalo v dnešní terminologii, těžko říci. V únoru se jistě nejednalo o sluneční úpal, pravděpodobnější je zápal plic, což bývala choroba běžně smrtelná. Faktem je, že údaje o příčinách smrti byly v tehdejších dobách velmi nespolehlivé, diagnózy byly stanovovány často laicky a zapisovány leckdy jen z formálních důvodů. Václav byl pochován 14. února 1832 zřejmě na hřbitově v Hrusicích. Jeho žena ho určitě přežila, ale o datu jejího úmrtí se můžeme jenom dohadovat.

Čtyřdukát Františka I., ražený v letech 1793–1830.

Hrusice

Z Hrusic pocházela Dorota Podhorová, konala se zde svatba Václava Šafry se vdovou Ladovou, rozenou Zítkovou, Václav Šafra byl zde pohřben. I křest Františka Serafína se odehrál v hrusickém kostele sv. Václava.

Barbora, ovd. Ladová, roz. Zítková, *? -+?

Barbora byla vdovou po Janu Ladovi. Vysloužilý voják a „polovičník“ Václav si ji jako svobodný bral ve svých 41 (zapsaných omylem však 45) letech. O jejím narození a úmrtí není nic známo, zachoval se pouze zápis o svatbě s Václavem Šafrou a zápisy o narození jejích dětí.

Barbora pocházela z Vodsliv (vsi nad Chocerady) a zřejmě vlastnila v Lensedlích dům a do něj se Václav přiznal, čímž naše linie rodu opustila Mirošovice.

MATRIKA HRUSICE 5 FOL. 49V-50R**Ao. 1815****Měsíc: 14 Novemb:****Copul: ab Hieronym Pivonka****Ženich****Nro. Domu: 29****Jméno: Wáclaw Ssafra Patritimoalid? z Mirossowic****Náboženstwj: katolického****Wěk: 45****Swobodný****Newěsta****Jméno: Barbora, wdowa po Janu Ladowi, Sedláku z
Lensed,****oba podany k Hrádku****Náboženstwj: katolického****Wdowa****Swědkové:****Jméno. Staw.:****+++Wáclaw Znamenáček Končel z Lensedl****+++Matej Stepánek Chalupnjk z Lensedl**

Poznámka: Na předcházející listině je zajímavé, že nejen chalupník Štěpánek, ale i konšel Znamenáček, svědkové svatby, byli negramotní a podepsali se třemi křížky.

POZNÁMKY

Lensedly jsou malá vesnička v blízkosti Ondřejova. S cílem najít stavení č. 29 jsem ji navštívil v létě 1997. Stavení č. 29 se mi však najít nedařilo. Místní lidé mne odkázali na pracovníci obecního úřadu a tak se mi nakonec dostala do ruky kronika obce Lensedly, vedená nikoliv přísně chronologicky, ale podle jednotlivých stavení. Svou část historie zde má i stavení č. 29. Zajímavé je, že přistěhovalý a přiznivší se voják Václav Šafa v kronice zmíněn není, zřejmě se nikdy nestal spoluvlastníkem. Stavení drželi potomci rodiny Ladových (Václav), pak změnilo majitele a jeho historie podle kroniky končí někdy v roce 1864, kdy stavení bylo prodáno a majitelé se odstěhovali do Ameriky. Dál historie nepokračovala. Kronikářka soudila, že bylo připojeno k jiné usedlosti a později asi zaniklo, takže číslo 29 se v obci již nevyskytuje. Přesto mě ještě odkázala na bývalého hostinského pana Kulhánka, který se rovněž zajímá o historii obce i jejích obyvatel.

Pan Kulhánek, přibližně osmdesátník, mě přijal velmi ochotně, vyslechl, oč mi jde a pak řekl: (cituji téměř přesně): „*Číslo dvacet devět? Tak se otočte a ten prasečák za Vámi je číslo 29, máme ještě schovanou originální ceduli s číslem. Ale nezlobte se, že říkám prasečák, už se toho ujal zeť a uvádíme to do původního stavu. Střecha je hotová, na vnitřku se pracuje, pojdte se podívat. Tak Vám se tady narodil pradědeček? A kterej jste Šafa, já jich hodně znal? Jo Jendy z Prahy syn. No s tím byla sranda, my jsme spolu zamlada vytloukli hospod! On se ženil pozdě, tak jsme si to užili....*“ (Tak i takováto vzpomínka na mládí mého otce přežila nějakých šedesát let, ba i mého otce).

Slibovali jsme si, že se na to ještě jednou sejdeme a probereme to podrobněji... Krátce po mé návštěvě pan Kulhánek zemřel.

Na následující stránce je stav stavení z roku 2001.

Lensedly č. 29

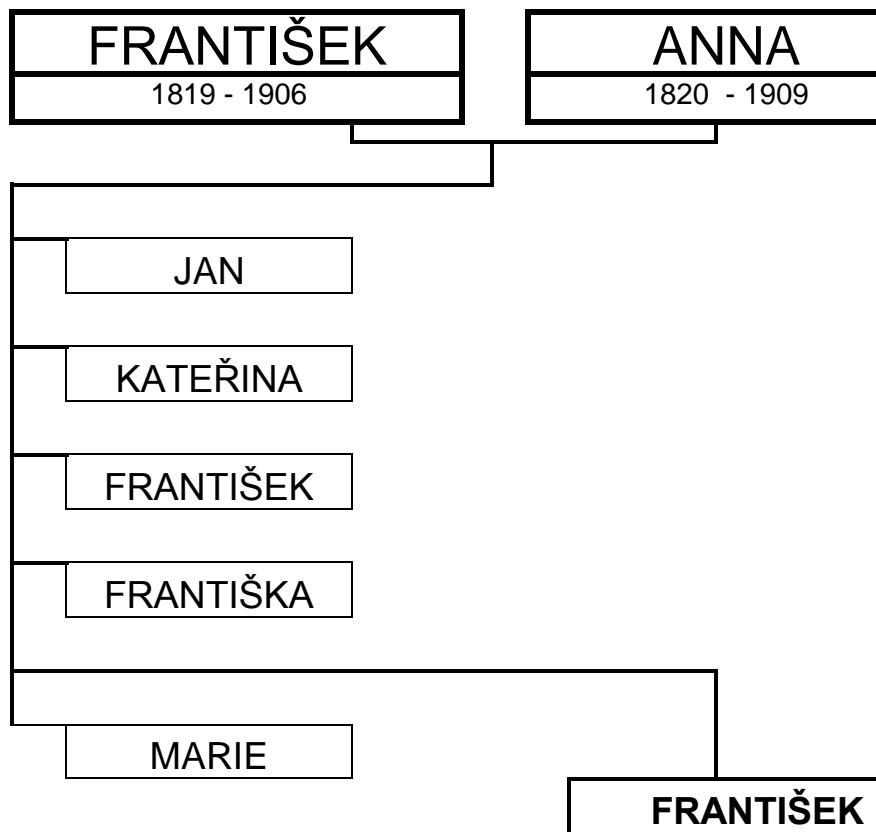

Toto je stav v roce 2001, rekonstrukce velmi pokročila.

I když toto stavení dnes vypadá chudě, muselo před bezmála 200 lety patřit k těm výstavnějším. Stačí si ostatně nalistovat některou z knížek Josefa Lady a pokusit se najít v jeho obrázcích stavení se zděným barokně zdobeným štítem. Zjistíme, že ještě o sto let později v tomto kraji měly skoro všechny chalupy dřevěné lomenice a jen tu a tam na bohatších statcích měli štít zděný. A Josefu Ladovi nelze upřít, že byl dobrým pozorovatelem.

Zde, v tomto stavení se bývalému vojáku Václavu Šafrovi a jeho ženě Barboře narodil v roce 1819 jediný syn František, který se v roce 1847 přizemil do Ondřejova.

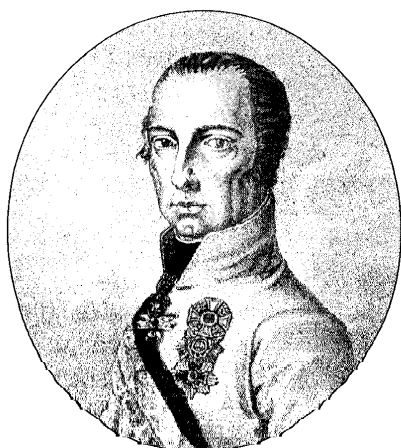
6. generace

Stát:

Císařství Rakouské

Hlavy státu:

FRANTIŠEK II. 1792 – 1835

FERDINAND V. - *Dobrotivý*
1836 - 1848

František Serafín Šafra, *23. 7. 1819 - + 5. 8. 1906

František Serafín Šafra byl zřejmě jediným potomkem Václava Šafry a jeho ženy Barbory (ta však měla děti z prvního manželství). Jeho osoba je pro nás zajímavá tím, že jím počínaje jsou nám známy všechny linie rodu. Jeho osobou také přišel rod do Ondřejova, které dnes žije naprostá většina příslušníků rodu, kteří svůj původ od něj odvozují. K jeho osobě také již sahají (byť matně) ústně předávané zprávy (v povědomí žijících Šafrů je např. informace, že rod přišel z Lensedel). Rovněž statek, na němž se usadil, je dodnes v držení přímých potomků a to dokonce několika, neboť v zahradě vyrostl další rodinný dům jednoho z pra...vnuků.

Zápis o narození uvádí

MATRIKA HRUSICE 2 PAG. 99

Lensedly

1819

Měsýc: dne 23. červenec zroz. 24 pokřtěn byl

Nro Domu: 29

Jméno: Frantissek Seraf.

bapt. idem (Adalb. Kramerius)

Náboženstwj: katolického

Pohlawj: mužského

poctiwé

Rodičowé

**Otec: Wáclaw Ssafra polowičnjk a wysloužilý woják z Lensed
podd. k Hrádku**

**Matka: Barb. dc. po +Wácl. Zídkovi a +matky
Kateřiny rodem ze Slodiv?**

Kmotrowé

Jméno Staw: L Franz Znamenáčzek sedlák z Kaljsst

T Kateř. M. Wácl. Znamená konsela z Lensedl

+++

Ba. Kateř. Kulhánková

Poznámka: Jak vidět, ani manželka konšela Znamenáčka se neuměla podepsat, zatímco sedlák Znamenáček i porodní bába Kulhánková ano. (viz. pozn. str. 71)

Hrusice

Hrusice jsou známé jako rodiště Josefa Lady.

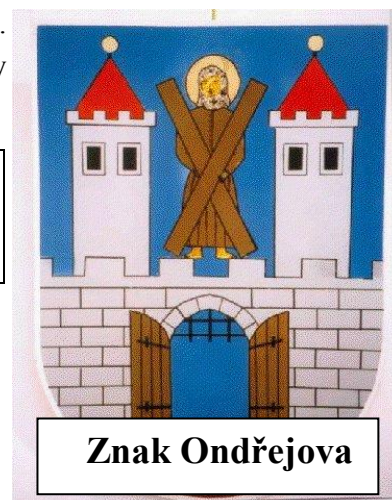
V tomto kostele sv. Václava byl v roce 1819 pokřtěn František Serafin Šafra, potomek Václava Šafry a Barbory z Lensedlí č. 29. Křtícím knězem byl Vojtěch (lat. Adalbert) Kramerius, syn známého obrozeneckého nakladatele a novináře Václava Matěje Krameria - později působil v Mnichovicích.

František Šafra si vzal (podobně jako jeho otec) vdovu. Anna byla vdovou po Procházkovi z Ondřejova. Brzy ovdověla, nezdá se, že by z prvního manželství měla děti.

Svatba Františka a Anny se konala 9. února 1847 a tímto dnem vstoupil rod Šafků na grunt č. 20 v Ondřejově.

Víme, že František a Anna měli spolu v Ondřejově šest dětí.

Prvním jejich dítětem byl syn Jan, narozený 1. března 1848. Porod byl velmi těžký, novorozenec byl narychlo pokřtěn porodní bábou a záhy nato umřel.

JAN ŠAFRA, *1. 3. 1848

MATRIKA ONDŘEJOV 5 FOL. 71^V - 72^R

Ondřejov

Měsíc den: 1848 Martii 1.

Domu Nro: 20

Jméno Dítěte: Joannes

Náboženstwj: katolického

Pohlavj: mužského
manželské

Jméno Otce: Šafra František syn Waclawa Šafry sedlák z Lensedl č. 29, matky
Barbory, rozené Zítkové z Lensedl č. 19

Jméno Matky: Anna dcera Josefa Krále sauseda z Drletina č.2, matky Kateřiny, roz.
Procházkové z Aujezdin č.8

Kmotřj

Jméno a Staw:

Při těžkém porodu od přísežné báby Marie Wawrowé pokřtěn zemřel

Následovala dcera Kateřina, narozená 22. května 1849.

KATEŘINA ŠAFROVÁ, * 22. 5. 1849

MATRIKA ONDŘEJOV 5 FOL. 78^V - 79^R

Ondřejov

Měsyc den: 1849 Květen 22^{ho} narozena 23^{ho} pokřtěna

Domu Nro: 20

Jméno Dítěte: Kateřina

Bapt ego P. Mathias Chodera Coop.

Bába skaumana Maria Wawrowa

Náboženstwj: katolického

Pohlawj: ženského

manželské

Jméno Otce: Šafra František miesstan z Ondřejowa čísl. 20,

*syn + Wáclawa Šafra sedláka z Lenced čísl. 29 a matky
+ Barbory, rozená Zjdkova z Lenced*

**Jméno Matky: Králowá Anna dcera + Krále Josefa sauseda z
Drletjna čísl. 2, a matky Prochazkowe z Aujezdin čísl. 8**

Kmotřj

Jméno a Staw:

Anna Drazdilowa mėsstanka z Ondzejowa

Wáclaw Tlamicha messtan z Ondřejowa

Kateřina, provdaná za rolníka Jana Šaldu, zemřela 22. 10. 1931. S jejím jménem se však ještě setkáme - je zapsána jako kmotra některých dětí svého bratra Františka, podobně v roli kmotra vystupoval i její muž. Stačí pozorně sledovat matriční zápisy v příští generaci.

Dalším synem byl František, narozený 10. října 1851. Ten po třech letech života zemřel v r. 1854.

FRANTIŠEK ŠAFRA, *10. 10. 1851

MATRIKA ONDŘEJOV 6 FOL. 14^V- 15^R

Ondřejov

Rok, měsíc a den

narození a křtu: Října 10ho narozen

11ho pokřtěn

Jméno Křtějšího: Antonín Wojáček Farář

Jméno Pokřtěnce: František +

Náboženství: katolického

Pohlaví: mužského

Wlastnost: Manželské

Rodiče Pokřtěnce:

Šafra František měšťan z Ondřejova Čísl. 20. syn +Wáclawa Šafra, sedláka z Lensed Čísl 29, a matky +Barbory roz: Zítkové z Lensed Čísl- všickni K cískr: podkrajskému a soudnímu úřadu Kosteleckému w kraji Pardubickém patřící

Králova Anna, dcera +Josefa Krále, sedláka z Drletína Čísl.2, a matky Kateřiny rozené Procházkové z Aujezdce Čísl. 8, všickni z č: K podkrajskému a soudnímu úřadu Černokosteleckému w kraji Pardubickem patřící

Místo

Jméno a číslo domu: Ondřejov Čísl: dom: 20.

Kmotrowé:

Jozef Znamenáček Soused z Ondřejova

Kateřina Kosowa Owdoviela učitelka z Ondřejova

Bába: Marie Senychová skoumaná

Dcera Františka se narodila 17. listopadu 1854.

FRANTIŠKA ŠAFROVÁ, * 17. 11. 1854

MATRIKA ONDŘEJOV 6 FOL. 64^V-65^R

Ondřejov

Rok, měsíc a den

narození a křtu: *Listopad 17. narozena*

18. pokřtěna

Jméno Křtějšího: *Antonín Wojáček Farář*

Jméno Pokřtěnce: *Františka*

Náboženství : *Katolického*

Pohlaví: *Ženského*

Wlastnost: *Manželské*

Rodiče Pokřtěnce:

Šafra František měšťan z Ondřejova Čís: 20. syn +Václava Šafry, sedláka z Lensed Čís: 29 a matky +Barbory roz: Zidkové z Lensed Čís:14

Králova Anna, dcera +Tomáše Krále, gruntovníka z Drletína Čís:2, a matky Kateřiny roz:Procházkové z Aujezda Čís: 8,

Místo

Jméno a číslo domu: *Ondřejov Čís: 20 býv: pan: Komornohr: nyní podk, a sd Černokostelecký Kraj Pardubický*

Kmotrowé:

František Znamenáček měšťan

Kateřina Kosowa wdowa messtanka z Ondřejova

Bába: *Marie Wávrová skoumaná z Ondřejova*

Byla provdána za stárka Karla Fuku. S manželem na statku svých rodičů v Ondřejově čp.20 nějakou dobu žila, protože jim zde zemřelo 24.9.1888 dítě Alexandr Fuka ve stáří 8 měsíců. (pramen: **Matrika Ondřejov Kniha zemřelých M 28-8-17, ř.81**). Na ondřejovském hřbitově dosud existuje hrob Karla Fuky (1854 - 1906) a jeho ženy Františky Fukové (1854 - 1940). Svého muže přežila o 34 let a dožila se věku 86 let. Pamětníci ji vzpomínají jako „tetu Fukovou“. Také potomci Fukových dodnes žijí v Ondřejově a stále se traduje někdejší příbuzenství.

Pátým dítětem byl pokračovatel rodu, jménem opět **František**, narozený 27. ledna 1857, o němž bude pojednáno v kapitole věnované další generaci.

Posledním dítětem byla dcera Maria, narozená 2. dubna 1861.

MARIA ŠAFROVÁ, *2. 4. 1861

MATRIKA ONDŘEJOV 6 FOL. 185^V - 186^R

Ondřejov

Rok, měsíc a den

narození a křtu: *Duben 2.ho 1861*

3.ho 1861

Jméno Křtícího: *P. Karel Ponč kaplan z Mnichovic*

Jméno Pokřtěnce: *Maria*

Náboženství: *Katolického*

Pohlaví: *Ženského*

Wlastnost: *Manželské*

Rodiče Pokřtěnce:

**Šafra František *soused z Ondřejova č.d. 20.prv
Komornohrádeckého, okres Černokostelecký, kraj Pražský,
syn +Václava Ssafry z Lenced č. 29, a matky +Barbory
rodem Zídkové z Lenced č.d.14***

**Králova Anna, *dcera +Tomáše Krále, gruntovníka z Drletína býv.
Komornohrádkého, okres Černokostelec, Kr. Pražský, a
matky Kateřiny rodem Procházkové z Aujezce č. 8***

Místo

Jméno a číslo domu: *Ondřejov č.d. 20*

Kmotrowé:

+++ *T.j. František Znamenáček vymínkář z Ondřejova*

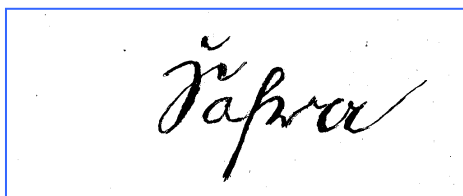
+++ *T.j. Kateřina Kosová vdova z Ondřejova*

Bába: *Marie Senychová z Ondřejova, zkoum.*

Marie se provdala za Václava Kratochvíla, řezníka a měšťana z Ondřejova 25.

František byl v matrikách při zápisu svých dětí a vnuků psán jako měšťan či soused z Ondřejova. Dožil se vysokého věku 87 let. Dokud žil, byl kmotrem snad všem svým vnukům. Do matrik se při křtu podepisoval zprvu kurentem, později latinkou a jeho rukopis nese znaky postupného stárnutí.

Podpis Františka Šafry (*1819) v matrikách (kurentem)

Netrpěl však žádnou vážnější chorobou a jako příčina smrti je uvedena sešlost věkem. Zemřel v Ondřejově na gruntu č. 20, kde žil na vejminku se svou ženou u svého syna Františka.

*Ondřejov čp. 20
(r.2000, později zcela přestavěno)*

MATRIKA ONDŘEJOV 17 FOL. 214V -215R

Ondřejov

Rok, měsíc a den úmrtí: 5 srpna 1906

pohřbu: 7

**Jméno místa, číslo domu, bývalé panství, okresní soud, podkrajský
ouřad, kraj: Ondřejov čd. 20 soud Černý Kostelec, okresní
hejtmanství Český Brod**

**Zemřelý: Šafra František, měšťan a výminkář z
Ondřejova č: 20**

**Narozen v Lensedlích č:29 dne 23. července 1819
cop. hic 9. února 1847**

Stav: manželský

Náboženství: katolické

Pohlaví: mužského

Věk: Let: 87

Měsíců:-

Dní:-

Místo pohřební: Sv. pole Ondřejovské

**Nemoc, způsob smrti dle vysvědčení prohledacího s číslem při
náhlé a násilné smrti právní prohledávání: Sešlost věkem
dle ohledacího lístku**

**Jméno pochovávajícího kněze či svědka pohřbu, když se bez
kněze dál: Josef Růžička farář**

**Byl-li, kdy a od koho zemřelý svatými svátostmi zaopatřen?:
Svátostmi zaopatřil dne 26. července 1906**

Jos. Růžička farář

Poznámka: Na této listině se nám poprvé objevuje farář Josef Růžička. Právě na něj vzpomíná malíř Josef Lada ve svých pamětech Kronika mého života jako na svého prvního učitele kreslení. Růžička působil totiž v Hrusicích a do Ondřejova se přestěhoval po smrti ondřejovského faráře Karla Ponce v r. 1899. Lada jeho odchodu z Hrusic dosti litoval a naznačoval, že farář odešel na naléhání své kuchařky, která chtěla bydlet „ve městě“. Růžička sloužil v Ondřejově do r. 1911, kdy odešel na odpočinek do Chocerad.

FRANTIŠEK ŠAFRA (*1819) – KŘESTNÍ LIST

N. č. 10.

Křestní list

Níže psaný svědčí, že dle křestní knihy svady hrusické list 13 stránka 99 v obci Lonsedlské cír. domu 29 panství Hrádku nad Tazarovou kraje kourimského v Eichast dne tříměsíčního července tisícího osmístého devát. letáctého narozen jest František syn manželky Wáclava Šafry souseda z Lonsedl cír. 29 a matky Barbory rodem Lidkové sých rodičů katolíků, jenž jest byl svěceným Pánem Wjtochem Kramerusem tehor čas duchovním pastýřem hrusickým dne 24 července u přítomí kmotři Františka Znamenácká souseda z Kalist a Kateřiny Znamenáckou sousedy z Lonsedl cír. 14 dle řádu církve křesťansko katolícké náležitě pokřtěn.

Na veřejnou úvěru položene vlastní písmo a přitlačena chránová pečat.
Dáno úřadem duchovním v sídle hrusickém dne 1. července panny 1847 zj. Guvera

Antonín Carolus Hradský
duchovní.

Prof. Antonín Jan 8. července 1847

Wenzel Hradský
L. Hradský

Grunt č. 20

Ondřejov čp. 20 - Toto stavení je již přesně 150 let v držení rodu Šafrů. Právě zde se narodilo a vyrostlo (a stále se rodí a vyrůstá) velké množství příslušníků našeho rodu. A mnoho dalších může říci, že odtud pochází jejich otec, strýc, dědeček, pradědeček ....

Anna, ovd. Procházková, roz. Králová

*8.6.1820 - + 5.6.1909

Anna se narodila v Drletíně. Provdala se do Ondřejova, kde její manžel Procházka držel grunt č. 20. Zřejmě bezdětná Anna brzy ovdověla a 9. února 1847 se znovu provdala za Františka Šafru z Lensedel.

MATRIKA ONDŘEJOV 9 FOL. 16V - 17R

Ondřejov

1847

Měsíc: *Febru: 9.*

Domu Nro: *20*

Jméno Ženicha:

Šafra Franc, syn Waclawa Ssafry souseda z Lencedl

N:29, a matky Barbori roz: Zjdkowa z Lencedl

Náboženstwj: *katolického*

stářj: *28*

swobodnj

Jméno Newěsty:

Anna wdowa Prochazkova ex loco N:20, dcera Josefa

Krále sauseda z Drletjna N:2 a matky Kateřiny roz:

Procházkové z Aujezdin N:8

Náboženstwj: *katolického*

stářj: *26*

wdowa

Jméno Swědků:

z dowolenim Hradku od 30 ledna 1847 N:170

Josef Palma (?) Předstaweny

Jan Ssenych Mysstan oba z Ondřejowa

Copulawi Wenceslaus Woráček Notarius

Všimněme si, že sňatek musel být povolen vrchností z Komorního Hrádku. O rok později už by to nutné nebylo.

Svého druhého manžela Františka rovněž přežila, jak o tom svědčí další matriční zápis:

MARIKA ONDŘEJOV 17 FOL. 228V -229R

Ondřejov**Rok, měsíc a den:**

úmrtí: 15 června 1909

pohřbu: 17 června

**Jméno místa, číslo domu, bývalé panství, okresní soud,
podkrajský ouřad, kraj:** Ondřejov čd. 20 okres
Černo-Kostelecký, hejtmanství Česko- Brodské

Zemřelý: Anna Šafrová vdova po +Františku Šafrovi měšťanu v
Ondřejově č:20 ovdovělá Procházková roz. Králova
Drletína č: 2
naroz 8/VI 1820

**Nemoc, způsob smrti dle vysvědčení prohledacího s číslem při
náhlé a násilné smrti právní**

prohledávání: Sešlost věkem dle ohledacího vysvědčení

Byl-li, kdy a od koho zemřelý svatými svátostmi zaopatřen?:
Zaopatřena dne 22 února 1909 Jos. Růžičkou farářem

Jako zajímavost je třeba uvést, že Anna měla ve stáří u sebe svého bratra. Václav Král, vejmkář z Drletína č.1, jak je zapsáno v Knize zemřelých M-28-17, ř. 88, „zemřel u sestry své v Ondřejově č. 20“ dne 27. prosince 1885 ve svých 77 letech „věkem sešlý“.

POZNÁMKY

Když jsem se navštívil Drletín, dnes osadu patřící pod Vlkančice, nemohl jsem nalézt číslo 2. Všude byla čísla od 50 výše. I narazil jsem na jistého chalupáře a ptal se ho, neví-li, kde je číslo 2. „Vím. Tady,“ a ukázal na roh své chalupy. Z jedné strany rohu měl č. 52 a z druhé strany č. 2. Čísla se přidělovala za panování Marie Terezie a od té doby se (většinou) nezměnila. Tento chalupář to věděl, a když ho novodobá vrchnost při přečíslování domů donutila vyvěsit nové číslo, ponechal „z trucu“ na domě i to původní. Jak je Česku zvykem: úřední vlk se našel a číslo zůstalo.

Vysvětlil jsem mu, že se v tomto domě narodila před asi 180 lety moje prababička, rozená Králová.

Od něj a od sousedů jsem se dozvěděl, že Drletín kdysi snad výhradně patřil rozvětvené rodině Králových. To by mohlo vysvětlit, proč Václav Král byl vejmkářem z č. 1, když Anna měla jako rodiště uveden Drletín č. 2. Jak jsem však vyrozuměl od kronikáře Vlkančic, žijí v Drletíně nyní jen dvě rodiny Králových a podstatná část chalup se stala rekreačními objekty.

Drletín

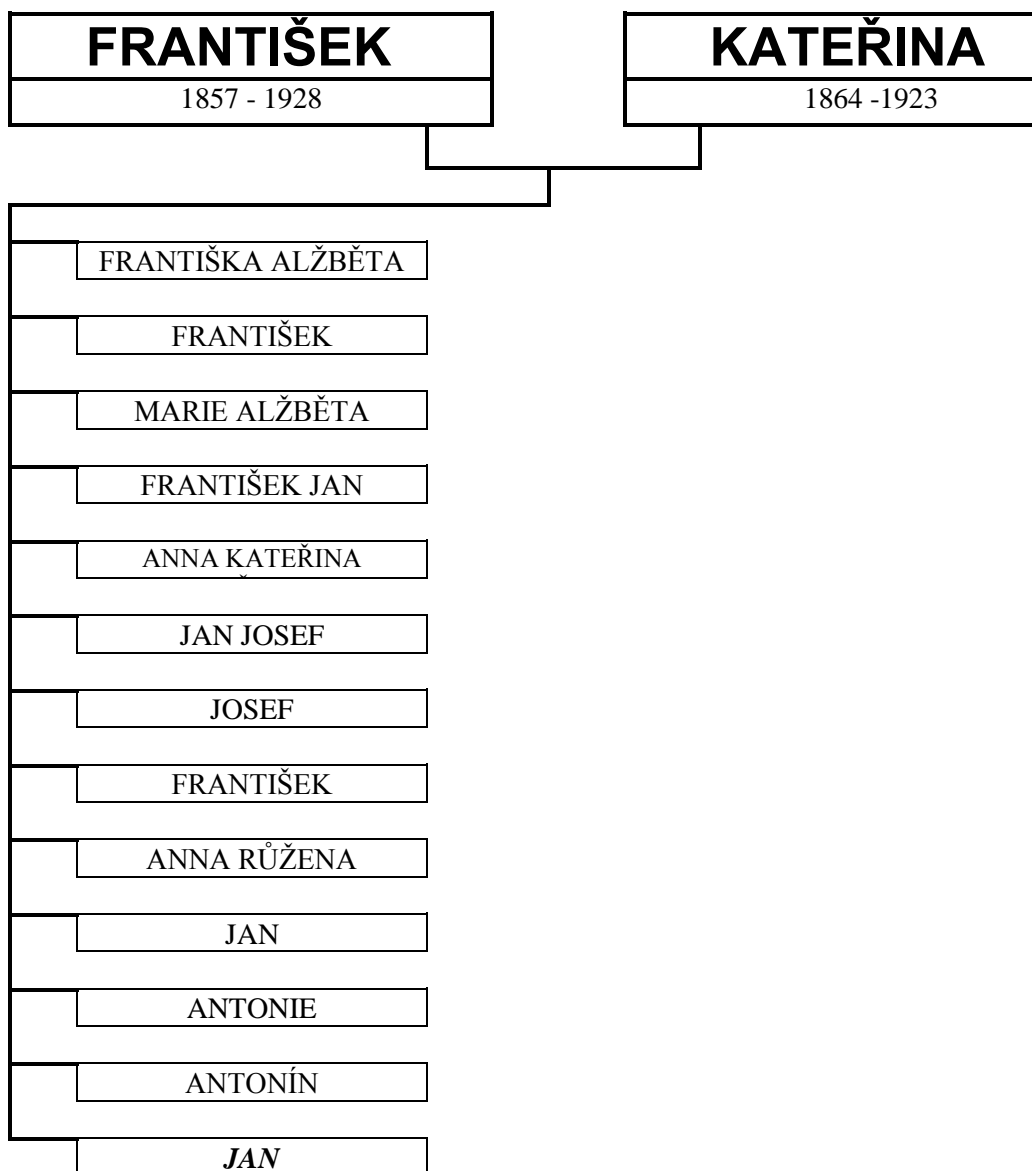

Chalupa v Drletíně č. 2 (nyní 52) v současném stavu jako rekreační objekt. Zde se narodila 8. června 1820 Anna Králová, později provdaná do statku v Ondřejově č. 20. Když ovdověla, vzala si ve svých 27 letech Františka Šafru z Lensedel.

K tomuto stavení patří ještě několik hospodářských budov a ve své době patřili jeho majitelé nesporně k dobře situovaným sedlákům.

7. generace

Stát:
Hlava státu

Císařství Rakousko-Uherské
FRANTIŠEK JOSEF I. 1848 - 1916

František Šafra, * 27. 1. 1857 - + 15. 10. 1928

František se narodil v Ondřejově jako páté dítě svých rodičů Františka a Anny.

MATRIKA ONDŘEJOV 6 FOL. 100V-101R

Ondřejov

Rok, měsíc, den narození a křtu:

Ledna 27. naroz: 28. pokřtěn

Jméno Křtějšího: *P. Jan Hübner Cooperator*

Jméno Pokřtěnce: *František*

Náboženství: *katolického*

Pohlaví: *mužského*

Wlastnost: *Manželské*

Rodiče pokřtěnce - Jméno křtější a přjgmenj otce, staw a charakter nebo řemeslo geho. Pakliže se otec dítěte nemanželského přihlassuge a zapsánu býti žádá, má se státi osobně u přítomnosti dwau swědků, genž to, gakož i tentýž gest, gehož gmeno a staw udává, wlastnoručnjm podpisem stwrditi magj:

Ssafra František, měšťan z Ondřejova Čís:20, býv.pan. Komornohrádecké, nyní okres: ouřad Černokostelecký, kraj Pražský - syn +Václava Šafry z Lensed Čís: 29 - matky +Barbory roz. Zítkové z Lensed Číslo 44.

- Jméno křtější a přjgmenj matky, totěž gegiho otce, staw, charakter nebo řemeslo, panstw, přjbytek a čjslo domu, též gmeno a přjgmenj matky, mjsto a čjslo, odkudž pochodj:

Králova Anna, dcéra +Tomáše Krále, gruntovního z Drletína Číslo 2. - býv: p. Komornohr: nyní okr: ouřad Černokostelecký, kraj Pražský - a matky Kateřiny roz. Procházkové z Aujezda č.: 8.

Mjsto - Jméno a čjslo domu: Ondřejov Číslo 20

Kmotrowé - Podpis gegich wlastnoručnj aneb wlastnoručnjm znamenjm křjže stwřený podpis:

Jerzy Znamenáček

měšťan z Ondřejova

Kateřina Kosowa wdowa po

+Tomassi Kosowi učiteli z Ondřejova

Bába - křtější gmeno a přjgmenj, je-li skaumaná, čili ne:

Marie Wávrová skoumaná z Ondřejova

Poznamenánj : Při dětech nemanželských nepřjtomný otec gen tehďáž zapsán budiž, když prawý pjsemnost od téhož wyhotowená se předložj.

(Výše uvedený výpis z matriky uvádí plné záhlaví jednotlivých rubrik, u ostatních výpisů je provedeno zjednodušení)

František si po třech ohláškách, jak bylo zvykem, vzal v r. 1887 za ženu Kateřinu Smrkovskou z Čakova.

František měl s Kateřinou celkem 13 dětí, které po sobě následovaly takto:
První byla Františka Alžběta, narozená 19. listopadu 1889.

FRANTIŠKA ALŽBĚTA ŠAFROVÁ
MATRIKA ONDŘEJOV 14 FOL. 193^V - 194^R

Ondřejov

Rok, měsíc a den

narození : *19.listopadu 1889*

křtu: *20. listopadu 1889*

Jméno křtějšího: *Jos. Moldan koop*

Jméno pokřtěnce: *Františka Alžběta*

oddána zde s Františkem Procházkou 27. XI. 1915

katolické

ženské

manželské

Místo, číslo domu, bývalé panství, okresní ouřad, kraj:

Ondřejov čís. 20, hejt. českobrodské

Bába: *Anna Švandová zkoumaná z Ondřejova*

Otec: *Šafra František, rolník v Ondřejově čís. 20, syn Františka Šafry měšťana z Ondřejova čís. 20, a Anny roz. Králový z Drletína čís. 2*

Matka: *Smrkovská Kateřina, dcera Josefa Smrkovského z Čakova čís. 17 a Antonie roz. Borkovcovy z Tatounovic čís. 10*

Kmotrové: *Šaldová Kateřina manželka Jana Šaldy rolníka z Ondřejova*

František Šafra měšťan z Ondřejova

27. listopadu 1915 se provdala v Ondřejově za Františka Procházkou. (Pamětníci na ní vzpomínají jako na „tetu Procházkovou“. Na poli pracovala téměř do 85 let věku. Přitom byla duševně svěží, laskavá, usměvavá a zachovávala si svérázný humor. Ve svém vysokém věku se nechala slyšet, že „*tyhle minisukně*“ se jí moc líbí a kdyby byla mladá, tak by je taky nosila).

Prvorozeným synem byl František, narozený 1. srpna 1891. Ten zemřel již 18. února 1892. nedožil se tedy ani jednoho roku. Příčinou smrti byl zánět, pravděpodobně tedy zápal plic. Byl pochován v Ondřejově.

FRANTIŠEK ŠAFRA , * 1. 8. 1891 - + 18. 2. 1892
MATRIKA ONDŘEJOV 15 FOL. 16^V - 17^R

Ondřejov

Rok, měsíc a den

narození : 1. srpna 1891

křtu: 2. srpna 1891

Jméno křtějšího: Kr. Ponc

Jméno pokřtěnce: František

+ 18. února 1892

katolické

mužské

manželské

Místo, číslo domu, bývalé panství, okresní ouřad, kraj:

Ondřejov čís. 20, hejtm. českobrodské

Bába: Švandová Anna *zkoumaná z Ondřejova*

Otec: Šafra František, *měšťan z Ondřejova č.d. 20, syn Františka Šafry vejminkáře z Ondřejova č.d. 20, a matky Anny rodem. Královy z Drletína č.d.. 2*

Matka: Smrkovská Kateřina, *dcera Josefa Smrkovského, rolníka z Čakova č.d. 17 hejtm. Benešovské - a Antonie, rodem Borkovcovy z Tatounovic*

Kmotrové: František Šafra *měšťan -*

*Šaldová Kateřina, měšťanka - oba z Ondřejova
psal Kr. Ponc*

Zde je výpis z matriky o jeho úmrtí:

MATRIKA ONDŘEJOV 17 FOL. 147^V - 148^R

Ondřejov

Rok, měsíc a den

úmrtí: 18 února 1892

pohřbu: 20 února

**Jméno místa, číslo domu, bývalé panství, okresní soud,
podkrajský úřad, kraj:**

Ondřejov č.d. 20 hejtman. českobrodské

Zemřelý: Šafra František, manž. dítě Františka a Kateřiny Šafry,
měšťana z Ondřejova čís. 20

Stav: svobodný

Náboženství: katolické

Pohlaví: mužského

Věk:

Let: -

Měsíců: 6

Dní: 17

Místo pohřební: Ondřejov

**Nemoc, způsob smrti dle vysvědčení prohlédacího s číslem při
náhlé a násilné smrti právní prohlédávání:** *Zánět plic*

číslo far: 7

**Jméno pochovávajícího kněze či svědka pohřbu, když se bez kněze
dál:**

P. Karel Ponc farář

**Byl-li, kdy a od koho zemřelý svatými svátostmi
zaopatřen?: -**

Následovala dcera Marie Alžběta, narozená 17. listopadu 1892. 6. listopadu 1922 se provdala v Ondřejově za Antonína Bradáče.

MARIE ALŽBĚTA ŠAFROVÁ, * 17. 11. 1892

MATRIKA ONDŘEJOV 15 FOL. 30^V-31^R

Ondřejov

Běžné číslo: 66

Rok, měsíc a den

narození : 17.listop. 1892

křtu: 20. listopadu 1892

Jméno křtějšího: *P. Josef Brhavský coop*

Jméno pokřtěnce: *Marie Alžběta*

oddána zde 6.XI. 1922 s Ant. Bradáčem

katolické

ženské

manželské

Místo, číslo domu, bývalé panství, okresní ouřad, kraj:

Ondřejov čís. 20, hejt. českobrodské

Bába: *Švandová Anna zkoumaná z Ondřejova*

Otec: *Šafra František, měšťan z Ondřejova č. 20, syn Františka Šafry vejminkář z Ondřejova č. 20, a matky Anny*

Matka: *Smrkovská Kateřina, dcera Josefa Smrkovského, rolníka z Čakova č.d. 17 hejtm. benešovské a matky Antonie rod. Borkovcovy z Tatounovic*

Kmotrové: *Šaldová Kateřina manž. Jana rolníka z Ondřejova Frantissek Šafra vejminkář z Ondřejova č.20*

Žili v Ondřejově. Marie Alžběta zemřela 27. 7. 1949.

Druhým synem byl František Jan, narozený 6. ledna 1895. Toho potkala tragédie. Podle ústní tradice se ve věku necelých sedmi let vozil na žentouru, přičemž se mu dostal prst mezi ozubená kola. Po zranění onemocněl tetanem a na ztrnutí šíje 21. srpna 1901 zemřel.

**FRANTIŠEK JAN ŠAFRA , *6. 1. 1895 - + 21. 8.
1901**

MATRIKA ONDŘEJOV 15 FOL. 54^V - 55^V

Ondřejov

Běžné číslo: 2

Rok, měsíc a den

narození : 6. ledna 1895

křtu: 10. ledna 1895

Jméno křtícího: P. Josef Brhavský cooper.

Jméno pokřtěnce: František Jan

+ dne 21. srpna 1901

katolické

mužské

manželské

Místo, číslo domu, bývalé panství, okresní ouřad, kraj:

Ondřejov čís. 20, okres černokostelecký hejtm. českobrodské

Bába: Švandová Anna zkoumaná z Ondřejova

**Otec: Šafra František, měšťan z Ondřejova č.d. 20, hejtm. Český
Brod, tutéž narozený, syn Františka Šafry výměnkáře
z Ondřejova č. 20, a matky Anny rod. Královy z Drletína**

Nar. 857 - 27.led.

**Matka: Smrkovská Kateřina, dcera Josefa Smrkovského,
rolníka z Čakova č. 17, hejtm. benešovské a matky
Antonie rodem Borkovcovy z Tatouňovic narozené v Čakově
24. září 1864.**

Odd. 31. srpna 1887

Kmotrové: Jan Šalda měšťan

Šafra František výměnkář

Oba z Ondřejova Podeps. Brhavský

MATRIKA ONDŘEJOV 17 FOL. 188^V - 189^R

Ondřejov

Rok, měsíc a den

úmrtí: 21. srpna 1901

pohřbu: 23

**Jméno místa, číslo domu, bývalé panství, okresní soud,
podkrajský úřad kraj:**

Ondřejov č.d. 20 , soud Čer. Kostelec, okresní hejtmánství Český
Brod

Zemřelý: Šafra František, narozen v Ondřejově čís:20, syn Františka
Šafry měšťana z Ondřejova čís:20 a Kateřiny rod. Smrkovské
z Čakova č:17

narozen dne 6. ledna 1895

Stav: svobodný

Náboženství: katolické

Pohlaví: mužského

Věk:

Let: 6

Měsíců: 7

Dní: 15

Místo pohřbení: sv. pole Ondřejovské

**Nemoc, způsob smrti dle vysvědčení prohledacího s číslem při
náhlé a násilné smrti právní prohledávání:** *Tetanus*
(*Strnutí po poranění*)

**Jméno pochovávajícího kněze či svědka pohřbu, když se bez
kněze dál:**

Josef Růžička farář

Byl-li, kdy a od koho zemřelý svatými svátostmi zaopatřen?: -

Po něm přišla na svět Anna Kateřina Božena, narozená 23. září 1896. Za necelé tři měsíce zemřela na zánět průdušek a plic. K této smutné události došlo 9. prosince 1896.

ANNA KATEŘINA BOŽENA ŠAFROVÁ
MATRIKA ONDŘEJOV 15 FOL. 73^V-74^R

Ondřejov

Běžné číslo: 44

Rok, měsíc a den

narození : 23. září 1896

křtu: 27. září 1896

Jméno křtícího: P. Josef Brhavský kaplan

Jméno pokřtěnce: Anna Kateřina Božena

+ 9. prosince 1896

katolické

ženské

manželské

Místo, číslo domu, bývalé panství, okresní úřad, kraj:

Ondřejov čís. 20 okres Černý Kostelec hejtm. Český Brod

Bába: Švandová Anna zkoum. z Ondřejova

Otec: Šafra František, rolník z Ondřejova č.d. 20, hejtm. Český Brod,
tutéž narozený, syn Františka Šafry výměnkáře z Ondřejova
č. 20, a matky Anny rod. Královny z Drletína

Nar. 27. ledna 1867

Matka: Smrkovská Kateřina, dcera Josefa Smrkovského,
rolníka z Čakova č. 17, hejtm. Benešov a matky
Antonie rodem Burkovcovy z Tatounovic. Naroz. v
Čakově 24. září 1864.

Odd. 31. srpna 1887

Kmotrové: Kateřina Šaldová manželka Jana

Šafra František výměnkář

Oba z Ondřejova Podeps. Brhavský

MATRIKA ONDŘEJOV 17 FOL. 166^V - 167^R

Ondřejov

Rok, měsíc a den

úmrť: 9. prosince 1896

pohřbu: 11. prosince ,

**Jméno místa, číslo domu, bývalé panství, okresní soud,
podkrajský ouřad kraj:**

Ondřejov č.d. 20 , okr. soud černokostelecký- hejtman. českobrodský

Zemřelý: Šafrová Anna, manž. dítko Františka Šafry měšťana z
Ondřejova čís.20 a Kateřiny rodem Smrkovské z
Čakova

Stav: svobodná

Náboženství: katolické

Pohlaví: ženského

Věk:

Let: -

Měsíců: 2

Dní: 16

Místo pohřební: Ondřejov

**Nemoc, způsob smrti dle vysvědčení prohledacího s číslem
při náhlé a násilné smrti právní prohledávání:**
Záněť průdušek a plic

**Jméno pochovávajícího kněze či svědka pohřbu, když se bez
kněze dál:**

P. Karel Ponc farář

Byl-li, kdy a od koho zemřelý svatými svátostmi zaopatřen?: -

Dalším synem byl Jan Josef, narozený 5. srpna 1898. Ani on se nedožil vyššího věku. Už 30. října 1898 zemřel na údajný katar střev.

JAN JOSEF ŠAFRA, *5. 8. 1898 - + 30. 10. 1898

MATRIKA ONDŘEJOV 15 FOL. 93^V - 94^R

Ondřejov

Běžné číslo: 31

Rok, měsíc a den

narození : 5. srpna 1898

křtu: 7. srpna 1898

Jméno křtícího: P. Josef Brhavský administr.

Jméno pokřtěnce: Jan Josef

+ 30. října 1898

katolické

mužské

manželské

Místo, číslo domu, bývalé panství, okresní ouřad, kraj:

Ondřejov čís. 20, okres Černý Kostelec hejtm. Český Brod

Bába: Švandová Anna zkoum. z Ondřejova

Otec: Šafra František, měšťan z Ondřejova č.d. 20, hejtm. Český Brod, tutéž narozený, syn Františka Šafry, výměnkáře z Ondřejova č. 20, a matky Anny rod. Králový z Drletína

Nar. 27.led.1867

Matka: Smrkovská Kateřina, dcera Josefa Smrkovského, rolníka z Čakova č. 17, hejtm. Benešov a matky Antonie rodem Burkovcovy z Tatounovic. Naroz. Čakově 24. září 1864.

Odd. 31. srpna 1887

Kmotrové: Jan Šalda rolník

František Šafra výměnkář

Oba z Ondřejova

MATRIKA ONDŘEJOV 17 FOL. 174^V - 175^R

Ondřejov

Rok, měsíc a den

úmrtí: 30 října 1898

pohřbu: 2 listopad

**Jméno místa, číslo domu, bývalé panství, okresní soud,
podkrajský úřad kraj:**

Ondřejov č.d. 20 , okres Černý Kostelec, hejtm. Český Brod

**Zemřelý: Šafra Jan, dítka Františka Šafry rolníka z Ondřejova
čís.20 a Kateřiny rod. Smrkovské**

Stav: svobodný

Náboženství: katolické

Pohlaví: mužského

Věk:

Let: -

Měsíců: 2

Dní: 25

Místo pohřební: Ondřejov

**Nemoc, způsob smrti dle vysvědčení prohlédacího s číslem při
náhle a násilné smrti**

právní prohlédávání: Katar zánět střev

**Jméno pochovávajícího kněze či svědka pohřbu, když se bez
kněze dál:**

Josef Brhovský administr.

Byl-li, kdy a od koho zemřelý svatými svátostmi zaopatřen?: -

Po něm se narodil 30. července 1900 syn jménem Josef. Jemu je věnována verze rodopisu č.2. Oženil se v Praze-Hostivaři s Antoníí Mosteckou dne 2. 10. 1933. Po válce se odstěhoval do Černovic u Chomutova, kde zemřel v r. 1966.

JOSEF ŠAFRA, *30. 7. 1900

MATRIKA ONDŘEJOV 15 FOL. 121^V - 122^R

Ondřejov

Běžné číslo: 47

Rok, měsíc a den

narození : 30. července 1900

křtu: 5. srpna 1900

Jméno křtícího: *Bohumír Pešek katecheta v Mirošově*

Jméno pokřtěnce: *Josef*

222/1933

katolické

mužské

manželské

Místo, číslo domu, bývalé panství, okresní ouřad, kraj:

Ondřejov čís. 20, ok.h. Český Brod o.s. Černý Kostelec

Oddán v Hostivaři dne 2.X.1933 s Antonii Mosteckou

Bába: *Šenychová Barbora zkoušená z Ondřejova*

Otec: *Šafra František, rolník z Ondřejova č: 20, hejtm. Český Brod, tutéž narozený, syn Františka Šafry, výměnkáře z Ondřejova č. 20, a matky Anny rod. Královy z Drletína*

Nar. 27.led.1867

Matka: *Smrkovská Kateřina, dcera Josefa Smrkovského, rolníka z Čakova č. 17, hejtm. Benešov a matky Antonie rodem Burkovcovy z Tatounovic. Naroz. v Čakově 24. září 1864.*

Odd. 31. srpna 1887

Kmotrové: *František Šafra výměnkář z Ondřejova č. 20
Kateřina Šaldová manželka rolníka z
Ondřejova*

Dalším synem byl František, narozený 10. prosince 1901. Oženil se v Ondřejově 22. října 1927 s Marií Krutskou. Zdědil rodový statek, grunt č. 20, z něhož vyplatil své sourozence. Z ústní tradice je známo, že se kvůli tomu prodaly některé pozemky.

FRANTIŠEK ŠAFRA, *10. 12. 1901

MATRIKA ONDŘEJOV 15 FOL. 137^V - 138^V

Ondřejov

Běžné číslo: 65

Rok, měsíc a den

narození : 10. prosince 1901

křtu: 15. prosince 1901

Jméno křtějšího: Josef Růžička farář

Jméno pokřtěnce: František

Oddán zde 22. X. 1927 s Marií Krutskou

katolické

mužské

manželské

Místo, číslo domu, bývalé panství, okresní ouřad, kraj:

Ondřejov č: 20, Okr.soud Černý Kostelec hejtm. Český Brod

Bába: Šenychová Barbora z Ondřejova zkoušená

Otec: Šafra František, rolník z Ondřejova č: 20,, syn Františka Šafry, výminkáře z Ondřejova č: 20, a matky Anny rod. Královy z Drletína č:1, nar. v Ondřejově č:20, okr. soud Černý Kostelec, hejtm. Český Brod

Nar. 27.ledna 1867

Matka: Smrkovská Kateřina, dcera Josefa Smrkovského, rolníka z Čakova č: 17, hejtm. Benešov a Antonie rod. Burkovcovy z Tatouňovic č:10. Naroz. Čakovicích 24. září 1864.

Odd. 31. srpna 1887

Kmotrové: Marie Šaldová z Ondřejova č:33 dcera měšťana

František Šafra měšťan z Ondřejova čís:20

Byl vyhlášeným vtipálkem. Měl rád koně, kterým často zpíval, aby je naučil „řádnému chování“ o pohřbech. Páter Brousil jej zmiňuje v seznamu příslušníků Selské jízdy v Ondřejově. Zmije s oblibou lovil holýma rukama a pak je pro pobavení veřejnosti věšel na dvoře.

V době všeobecného nedostatku cibule dokázal cestou do hospody utrousit směrem k debatujícím sousedkám, že jeho „stará“ má doma cibule, že neví co s ní a vyhazuje ji. Než se vrátil z hospody, stačil se u jeho nic netušící ženy vystřídat celý zástup zoufalců, shánějících

cibuli. Zemřel v Ondřejově v roce 1967. Potomci z jeho větve jistě připojí celou řadu vzpomínek. Zaslouží si to, celý život šířil úsměv a radost.

Anna Růžena se narodila * 25. srpna 1903. 4. října 1924 se provdala za rolníka Františka Janouška (20.10.1897 – 15.6.1971). (Pamětníci na ní vzpomínají jako na „tetu Janouškovou“). Zemřela 9. 6. 1992.

ANNA RUŽENA ŠAFROVÁ, *25. 8. 1903

MATRIKA ONDŘEJOV 15 FOL. 157^V - 158^R

Ondřejov

Běžné číslo: 38

Rok, měsíc a den

narození : 25. srpna 1903

křtu: 30. srpna 1903

Jméno křtějšího: Josef Pospíšil.

Jméno pokřtěnce: Anna Růžena

Odd. zde s Františkem Janouškem 4. 10. 1924

katolické

ženské

manželské

Místo, číslo domu, bývalé panství, okresní ouřad, kraj:

Ondřejov čís. 20, okr.soud Černý Kostelec hejtm. Český Brod

Bába: Šenychová Barbora z Ondřejova zkoušená

Otec: Šafra František, rolník z Ondřejova č: 20, , syn Františka Šafry, výměnkáře z Ondřejova č: 20, a matky Anny rod. Královy z Drletína č:2., nar. v Ondřejově č: 20, okr soud Černý Kostelec, hejtm. Český Brod

Nar. 27.ledna 1867

Matka: Smrkovská Kateřina, dcera Josefa Smrkovského, rolníka z Čakova č: 17, a matky Antonie rod. Borkovcovy z Tatouňovic č:10 naroz. v Čakově, soud a hejtm. Benešov. Nar. 24. září 1864.

Cop. 31. srpna 1887

Kmotrové: Kateřina Šaldová manželka rolníka v Ondřejově František Šafra výměnkář z Ondřejova č:20

Syn Jan se narodil 21. března 1905. Dožil se však jen jednoho roku a 28. května 1906 zemřel v Ondřejově na zánět průdušek a plic.

JAN ŠAFRA, *21. 3. 1905 - + 28. 5. 1906

MATRIKA ONDŘEJOV 15 FOL. 176^V - 177^R

Ondřejov

Běžné číslo: 13

Rok, měsíc a den

narození : 21. březen 1905

křtu: 25. březen 1905

Jméno křtícího: Řeřicha Vojtěch kaplan.

Jméno pokřtěnce: Jan

+ 28. Května 1906

katolické

mužského

manželské

Místo, číslo domu, bývalé panství, okresní ouřad, kraj:

Ondřejov č: 20, Okr. soud Černý Kostelec hejtmanství: Český Brod

Bába: Šenychová Barbora zkoušená z Ondřejova

Otec: Šafra František, rolník z Ondřejova č. 20, syn Františka Šafry, výměnkáře z Ondřejova č. 20, - a matky Anny rod. Královy z Drletína č.2, narozen v Ondřejově č. 20, okresní soud: Černý kostelec, okresní hejtmanství: Český Brod

Nar. 27.1.1867

Matka: Smrkovská Kateřina, dcera Josefa Smrkovského, rolníka z Čakova č. 17 - a matky Antonie rodem Borkovcovy z Tatouňovic č.10 narozena v Čakově č. 17, okresní soud i okresní hejtmanství: Benešov

Nar.: 24.9. 1864.

Copul. Kozmice: 31. 8. 1887

Kmotrové: Kateřina Šaldová manželka Jana Šaldy rolníka Ondřejově č. 33

A zde je výpis o jeho úmrtí

MATRIKA ONDŘEJOV 17 FOL. 213^V - 214^R

Ondřejov

Rok, měsíc a den

úmrtí: 28 května 1906

pohřbu: 30

**Jméno místa, číslo domu, bývalé panství, okresní soud,
podkrajový úřad kraj:**

*Ondřejov č.d. 20, soud Černý Kostelec, okresní hejtmanskví Český
Brod*

Zemřelý: *Šafra Jan, narozen v Ondřejově čís:20, syn Františka
Šafry měšťana z Ondřejova čís.20 a Kateřiny rod.
Smrkovské z Čakova č:17
narozen dne 21, března 1905*

Stav: svobodný

Náboženství: katolické

Pohlaví: Mužského

Věk:

Let: -

Měsíců: 2

Dní: 7

Místo pohřební: Sv. pole Ondřejovské

**Nemoc, způsob smrti dle vysvědčení prohledacího s číslem při
náhlé a násilné smrti právní prohledávání: Zánět
průdušek a plic dle ohledacího lístku**

**Jméno pochovávajícího kněze či svědka pohřbu, když se bez
kněze dál:**

Josef Růžička farář

Byl-li, kdy a od koho zemřelý svatými svátostmi zaopatřen?: -

Dcera Antonie se narodila 17. 4. 1907. Provdala se za Františka Šikla, vyučeného ševce (5.3.1903 – 14. 10. 1978). Žila v Ondřejově. Je vzpomínána jako „teta Šiklová“. Žádná legrace ji nebyla cizí a většinou bylo kolem ní dost veselo. Byl jsem na její zlaté svatbě, která se dle ondřejovské kroniky konala v dubnu 1978.

Zemřela 29. 12. 1987.

Dalším synem byl Antonín, narozený 4. června 1909. Krátce na to zemřel 13. ledna 1910 na „božec“.

ANTONÍN ŠAFRA, * 4. 6. 1909

MATRIKA ONDŘEJOV 17 FOL. 232^V - 233^R

Ondřejov

Rok, měsíc a den

úmrtí: 13 ledna 1910

pohřbu: 15

**Jméno místa, číslo domu, bývalé panství, okresní soud,
podkrajský úřad kraj:**

**Ondřejov č.d. 20 , okres Černo-Kostelecký, okresní hejtmánství
Česko-Brodský**

**Zemřelý: Antonín Šafra ,narozen v Ondřejově čís:20,
manželský syn Františka Šafry měšťana v
Ondřejově čís:20 a Kateřiny rod. Smrkovské z Čakova
č:17**

Stav: svobodný

Náboženství: katolické

Pohlaví: Mužského

Věk:

Let: -

Měsíců: 7

Dní: 9

Místo pohřbení: Hřbitov v Ondřejově

**Nemoc, způsob smrti dle vysvědčení prohledacího s číslem při
náhlé a násilné smrti právní prohledávání:Božec
dle ohledacího vysvědčení**

**Jméno pochovávajícího kněze či svědka pohřbu, když se bez
kněze dál:**

Josef Růžička farář.

Byl-li, kdy a od koho zemřelý svatými svátostmi zaopatřen?: -

Posledním dítětem byl znovu Jan, narozený 5. listopadu 1911. O něm bude více jako o pokračovateli rodu dále ve verzi rodopisu č. 1. Přesto zde budiž uvedeno, že jako snad všichni Šafrové této generace, byl od mládí známým vtipálkem a (dle jeho vlastních slov) „flamendrem“ – na to ostatně vzpomínají mnozí pamětníci. Svému staršímu bratrovi Františkovi byl velice podobný vzhledem i povahou a sdíleli i podobný způsob humoru, spočívající v umění s vážnou tváří vykládat nehorázné nesmysly. To jim oběma vydrželo do pozdního věku. Přitom největší radost měli, když se jim podařilo doběhnout jeden druhého. Z jejich podání se dochovala tato historka, pro ně charakteristická:

František a Jan se sešli v hospodě u Vávrů. Kolemsedící nápadně ztichli. Následoval asi tento dialog:

„Franto, mám problém.“

„Jaký, Jendo?“

„Ve vokurkách mi rejou krtci. Náš mladej už chytil tři, a nepomohlo to.“

„Jednoduchá pomoc, Jendo. Stav se u mne. Dám ti prášek na krtky.“

„No to je fajn, jak se to používá?“

„Jednoduše. Chytneš krtka, posypeš ho práškem a v tu ránu je po něm...“

Jan se v roce 1947 se oženil s Miloslavou Kultovou. Zemřel 3. 5. 1990.

Bližší o něm bude pojednáno v kapitole o další generaci.

František (otec zmíněných vtipálků) byl rolníkem v Ondřejově, kde hospodařil na gruntu č.20. Je prvním předkem, u něhož se zachovala (jediná) fotografie z roku 1919. Rodinná ústní tradice ho vzpomíná jako despota. Za zmínku stojí vzpomínky o tom, že zamykal chleba a potraviny - když jeho žena Kateřina chtěla vařit, často si musela potraviny nejdříve vypůjčit u sousedů, dokud František opět potraviny neodemkl, pak je vracela. Když ženy v domácnosti drhly podlahu, dokázal jim po ní chodit ve vysokých botách, v nichž pracoval na poli. Všem svým dětem komplikoval život, nutil je brát si životní partnery, o které nestály a bránil jim v jejich vlastním výběru. Když mu Kateřina přinesla oběd na pole, kde oral, a nepočkala na něj, oběd zaoral. Nejraději měl asi benjamínka Jana (mého otce), který na něj vzpomínal z humornější stránky. Jan například jednou (asi ne naposledy) přinesl s pláčem domů vysvědčení, na němž byly čtyřky, poprvé však uvedeny slovně. Otec František se podíval na vysvědčení a pak položil řečnickou otázku: „Proč to dítě řve, vždyť to má dostatečné?!“.

Důvod Františkova chování byl zřejmě v odhalení, které učinila jeho snacha Marie roz. Krutská, která mi jednou vyprávěla, že po svatbě našla na půdě staré dopisy, z nichž vyplývalo, že František jako mladík přivedl nemajetnou dívku do jiného stavu. Doma mu zabránili si ji vzít, celý „malér“ byl finančně zahlazen a František si musel vzít majetkově přijatelnější Kateřinu. Ta dokonce, když na ženicha všechno „prasklo“ zastavila před svatbou ohlášky, dokud se celá záležitost neurovnala. (Z matričních zápisů vyplývá, že praxe tehdy byla taková, že se svobodné matce nebo jejím rodičům vyplatilo jednorázové odškodnění podle majetnosti otce a tím byly všechny nároky jednou provždy umlčeny). Marie bohužel tyto dopisy zničila. Ústní tradice a neověřené zdroje udávají, že ono nemanželské dítě se dožilo přinejmenším dospělosti, snad mělo žít ve Vídni a jmenovat se Rudolf Kratochvíl. V matrikách tyto údaje ověřovány nebyly, protože s přímou linií rodu nesouvisí.

František vládl na gruntu téměř celý život, ale nakonec přišla „kosa na kámen“. Jeho snacha Marie si jeho chování nenechala líbit a František nakonec dožil u své nejstarší dcery Františky Procházkové, které předtím nejvíce ublížil. (V mládí jí zabránil ve sňatku s cestářem Františkem Procházkou. Toho si později sice vzala, ale jako vdovce se dvěma dětmi.) František zemřel 15. října 1928 na degeneraci srdce.

Fotografie ze 2.5.1919

*Velice zajímavý dokument, který je jediným obrázkem Františka Šafky (1857-1928).
Jako takový byl uchováván v rodinném albu, aniž bylo známo, kdo jsou ostatní osoby.*

Tajemství staré fotografie se nakonec ujala Marie Šafrová (roz. Hnizdová), a zde je výsledek jejího pátrání:

Stojící osoby zprava:

Žena s rukou v bok - Františka Fuková, roz. Šafrová (*1854), viz str. 64

Muž v ruské či legionářské uniformě - p. Burian, její zeť

Žena vlevo za ním - jeho žena, dcera Františky Fukové

Další žena - bezpečně neurčena, není vyloučeno že se jedná o Marii Alžbětu Šafrovou (*1892), později provdanou Bradáčovou

Patriarcha v pozadí - František Šafra (*1857)

Žena s dítětem na ruce a muž s koněm - manžel Kohoutkovi, patří k nim ještě dva kluci sedící v popředí

Sedící ženy zleva:

Opřena o loket - paní Šiklová, dcera Františky Fukové

Uprostřed Anna Růžena Šafrová (*1903), později provdaná Janoušková, viz str. 86

Vpravo sedící žena nebyla určena, několik dohadů se zásadně rozchází.

Kateřina roz. Smrkovská *24.9.1864 - + 17.7.1925

Svatba Kateřiny Smrkovské a Františka Šafry se konala 30. srpna 1887.

MATRIKA KOZMICE 19 FOL. 82V - 83R

ČAKOV

Rok, měsíc a den: 30^{ho} srpna 1887

Místo, číslo domu, okresní hejtmanství, kraj:

Ondřejov čís. 20 okr. hejtmanství Benešov stále

Čakov č.d. 17 okr. hejtmanství Benešov stále

Oddávající kněz: *P. Boček?*

Ženich, newěsta:

*Šafra František měšťan z Ondřejova čís. 20 syn Františka Šafry
měšťana z Ondřejova č. 20 a jeho manželky Anny rod.
Králové z Drletina čís.2*

*Smrkovská Kateřina dcera Josefa Smrkovského rolníka z Čakova č.17
a jeho manželky Antonie rod. Borkovec-ové z Tatouňovic č.10*

Náboženství: *katolického oba*

Let: 30 27/1 1857

23 24/9 1864

svobodní oba

Svědkové: *Frantisek Pejcha? rolník z Čakova*

Frantisek Ssenych obuvník z Ondřejova

Poznamenání:

Ženich přinesl křestní list z Ondřejova dto 14. července 1887

*Nevěsta dodala křestní list z Divišova dto 10. července 1887 a
jako neplnoletá dává jí svolení své přítomný otec*

Prohlášení byli: *V nedělích VII, VIII, a IX po s.Duchu*

*Ženich přinesl prohlášení list z Ondřejova dto 13. srpna a ještě
překážky nebylo řádně oddáni*

Díky tomuto matričnímu zápisu známe datum jejího narození. Datum jejího úmrtí bylo zjištěno ze Hřbitovní knihy ondřejovské.

JOSEF SMRKOVSÝ (*1836) – KŘESTNÍ LIST
(PŘEPIS DO LATINKY)

K sňatku manželskému

Čís. vyh. 181 děk.

K ř e s t n í l i s t

Nížepsaný svědčí listem tímto, že dle zdejší farní knihy narozených čís. IV strana 231, pomocí báby Kateřiny Štěpánkové se narodil dne 7. srpna, roku Tisícího osmistého třicátého šestého (7. srpna 1836) ve vsi Křešicích čís. dom. 2, kraj Tábor, okres Vlašim, dříve kraj Kouřim, panství Sternberg, v Čechách, a téhož dne v zdejším chrámu Páně děkanském sv. Bartoloměje od tehdejšího důstojného pana kaplana kněze Františka Peera, u přítomnosti kmotrů: Antonína Pružiny, mlynáře z Křešic a Majdaleny Vašičkové, selky z Dalov, dle křest'ansko - katolického obřadu pokřtěn jest byl:

Josef Smrkovský, manželský syn Václava Smrkovského, chalupníka z Křešic N.2 *, a jeho manželky Majdaleny, dcera Jana Nerada, rychtáře z Křešic N.6, matky Barbory, rodem Pechovy z Dalov N. sub Sternberg.

Děkanství v Divišově dne 31. srpna 1856

Kněz Antonín Hoffer
děkan

* syn + Jana Smrkovského ze Smrků č.d. 11, matky Jenovefy, rodem Niklová ze Smrků č.d.11, sub Rathai

Sternberg = dnes Český Šternberk

Rathai = dnes Rataje nad Sázavou

ANTONIE BORKOVCOVÁ
PROVD. SMRKOVSKÁ (*1838) – KŘESTNÍ LIST

N. Exh. 4470ar.

Křestní list.

Antonie Borkovcová, rozená dle knihy Poltenuchů, far.
Karmela Němce II. posagina 280, z rodu Václavů,
Smičtého Tricátého Osmého j. 1838. Dne 4. dubna
r. 1899 Vataunovic n. l. n. 10 k. uvala v svobodném
Okrese Kroměřížském, nyní Okrese Benešovském, br.
Vaborském, v Cechách se narodila, a po níže psané
příspěvím kmotru Antonína Borkovce mlináře z
m. n. 10 a Josefy Bruzínové mlinářky z Kroměříže, ve
křesťanském katolickém Obřadu, pokřtěna jest byla.

Antonie,

manželka Petra Matěje Borkovce svobodní
z Vataunovic n. l. n. 10, Okrese Benešovského, br.
Vaborského, vna Matěje Borkovce svobodní
z Cechovic n. 4, manželky Marie rozené
Merman z Cechovic n. 6, a jeho manželky Barb
Evry Klávy svobodní z Vataunovic
n. 10, manželky Anny rozené Křívkové z Kroměříže
n. l. n. 10, oba svatě vyř. katolice.

Křestování toho následuje můj vlastnoruční
přípis a přítělné far. píse.

Dáno na Křadu Gary Karmela dne 24. Dubna 1899

J. Václav Klábek
farar.

KATEŘINA SMRKOVSKÁ PROVD. ŠAFROVÁ (*1864)
KŘESTNÍ LIST

Křestní knihy sv. str. I. f. 100.
Libet baptiz. tom. fol.

Nro. Exh. 204.

Křestní list.

Testimonium baptismale.

Kraj *Šafrovy* Okres *Stachonovský*.
Circulus Districtus

Místo narození *d. 2*
Locus natiuitatis

Den, měsíc a rok Dies, mensis et annus	J m e n o Nomen		Náboženství Religio	Lože Thorsus	Otec Pater	Matka Mater	Kmotři Patrini	Bá b a Obsecrix
	narození natiuitatis	kněze křtěného baptizantis						
24. 25.	<i>Anthon</i>	<i>Křesťan</i>	<i>Katolický</i>	<i>manství</i>	<i>Šafrovy Jindř. Stachonovský An- dělajm a Křesťan, dcera Ma- galy, c. d. 2. 1864. Šafrovy Stachonovský</i>	<i>Šafrova Ma- galy, c. d. 10. 1864. Šafrova- Stachonovská</i>	<i>Kateřina Šafrova Stachonovská</i>	<i>Magdalena Šafrova</i>
roku 18 anni	<i>1864</i>	<i>např. Šafrovy</i>			<i>Šafrovy Jindř. Stachonovský, c. d. 2. 1864. Šafrovy Stachonovský</i>	<i>Šafrova Magaly, c. d. 10. 1864. Šafrova- Stachonovská</i>	<i>Kateřina Šafrova Stachonovská</i>	<i>Křesťan</i>

Dáno od duchovního úřadu v *Stachonově* dne *20. června 1864*

Datum in officio

Mgr. Stachonovský
děkan

Taken a printed from the original in the Archives of the Diocese of Olomouc.

POZNÁMKY

1) V roce 1997 jsem navštívil **Čakov** a objevil stavení č. 17. Rod Smrkovských v něm dosud žije. V předchozích generacích byl vždy postižen velkou ztrátou, jeden ze Smrkovských, Josef, padl v 1. světové válce a jeho jméno je uvedeno na pomníčku v obci Ostředek se stářím 23 let. Další Smrkovský zahynul za 2. světové války v Německu při náletu. Přežil vždy jen jeden Smrkovský. Mladá paní Smrkovská mi ukázala rodný list bratra Kateřiny a vyslovila politování, že jsem se neobjevil před půl rokem, dokud žila „babička“ Smrkovská, která se o všechny rodové záležitosti velice zajímala, určitě by mě prý nepropustila dříve, dokud by se mnou všechno podrobně neprobrala. K „ondřejovským“ se vždy s vědomím dávného spříznění hlásila, což mi potvrdili i ondřejovští příbuzní.

Otec Kateřiny se jmenoval Josef Smrkovský a pocházel z Křešic. Znamý politik „pražského jara 1968“ pocházel z větve Smrkovských, která se od křešických údajně oddělila někdy koncem 18. století. Tento údaj však nebyl důsledně ověřován.

Smrkovské v Čakově jsem navštívil ještě i později a udržoval s nimi sporadický písemný styk, týkající se zjištěných „novinek“.

2) V sousedních **Tatouňovicích** jsem se setkal s velkou ochotou jednoho místního písmáka, ale po rodině Borkovcových, z níž pocházela matka Kateřiny, již žádná památka ani paměť nezbyla. Rovněž známé dějiny obce jsou velmi chudé. Původně to býval jen velký dvůr svobodného majitele vklíněný mezi tři panství, a proto se v archivech o obci nic nedochovalo. Později jsem našel zmínky o Tatouňovicích v Berní rule kraje Kouřimského v seznamu svobodníků.

3) V Křešicích jsem sice našel stavení č. 2, ale zcela zmodernizované a přestavěné. Přesto se zachoval původní špýchar, dokonce si „zahrál“ ve filmu. Původně ho chtěli filmaři odkoupit, demontovat a odvézt, to však současní majitelé rekreačního objektu nepřipustili. O minulých majitelích však současní obyvatelé nemají žádnou povědomost.

Smrk č. 11

Obec Smrk poblíž Uhlířských Janovic dala nepochybně jméno rodu Smrkovských. Sousedé dokonce vzpomínají na známého politika „pražského jara 1968“, který sem často jezdil a pomáhal zde i zakládat zemědělské družstvo. Z tohoto domu pocházel pradědeček Kateřiny Smrkovské z Čakova, která se roku 1887 provdala za Františka Šafra z Ondřejova. Jedna z větví rodu Smrkovských ve Smrku dosud žije, nikoliv však v tomto domě.

Pro nás zajímavé je, že ve Smrku žijí 3 generace rodu Šafrů. Nejstarší je pan Josef Šafa ze Smrku č.13. Jeho otec Antonín Šafa se narodil 4. 7. 1886 ve Vlkančicích Františku Šafrovi a Anně roz. Švandové, po návratu z války v Rusku se podruhé oženil 27. 5. 1922 s Antonii Královou rovněž z Vlkančic. Později se odstěhoval do nedaleké vesnice Mělník. Pan Josef nyní žije ve Smrku i se svým synem a vnuky. Jeho vzhled a způsob mluvy i jednání nezaprou rod Šafrů. Přitom posledního společného předka lze hledat někde na konci 17. století.

Čakov č. 17

Z tohoto stavení přišla do Ondřejova moje babička Kateřina, rozená Smrkovská. Jak však vyplývá z příloženého křestního listu, nenarodila se zde, ale v Křešicích, odkud pocházel její otec Josef Smrkovský, jehož křestní list je psán ještě ručně kombinací latinky a kurentu (viz příložené kopie na str. 108 a násl.).

Adresa Čakov č. 17 je uvedena ve všech křestních listech dětí Františka a Kateřiny. Rodina Smrkovských v tomto stavení stále žije.

Kozmice

30. srpna 1887 se konala v tomto kostele v Kozmicích svatba Františka Šafry z Ondřejova a Kateřiny Smrkovské z Čakova, narozené v Křešicích. Manželé pak žili v Ondřejově, kde se jim narodilo celkem 13 dětí.

FRANTIŠEK ŠAFRA (*1857) – ÚMRTNÍ LIST

Aovg.
Úmrtní list č. 181
Testimonium obitus.

r. Ondřejov

Čechy. Město: *Česky Brod*
Bohemia. Vicarius: *Katelec n. c. l.*
Okresní hejtmanský: *Katelec n. c. l.*
Districtus polit.:
Okresní soud: *Katelec n. c. l.*
Districtus iudic.:
Věť z matriky zemřelých při úradě
E libro defunctorum officii

M. Exh. 68
fol. 69

Den, měsíc a rok Dies, mensis, annus	Místo úmrtí a číslo domu Locus N. C.	Jméno a stav zemřelého Nomen et conditio defuncti	Náboženský Religio	Pohlaví Sexus	Místo pohřbení Locus depositionis defuncti	Nemoc a způsob smrti Morbus et mortis ratio	Jméno pochovávacího kněze Nomen sacerdotis sepulchris	Kdy a od koho zaopatřen sv. svátostmi? Quando et a quo defunctus sacramentis morib. poviatus sit?
15. 17. roku 1928 anno	Ondřejov č. 98.	František Šafra, ročník na otcovské v Ondřejov č. 18., narozený v Ondřejov č. 20., v domě po Katelec roční Smolkovské.	Katolická	mužský	č. 98 Ondřejov	Septimie apople.	Opot Bromley plán	Jan 15. 1. 1928 P. Bromský
jeden tisíc milísim deset stýho								

Na důkaz toho můj vlastnoruční podpis a úřední pečat.
In quorum fidei propria manus meae subscriptio et sigilli parochialis (decanalii) impressio.

Dáno od úřadu *šafřů v Ondřejov*
Datum in officio *27. srpna 1928*

dne
die

FRANTIŠEK ŠAFRA

Číslo denníku *1928*

Šafra

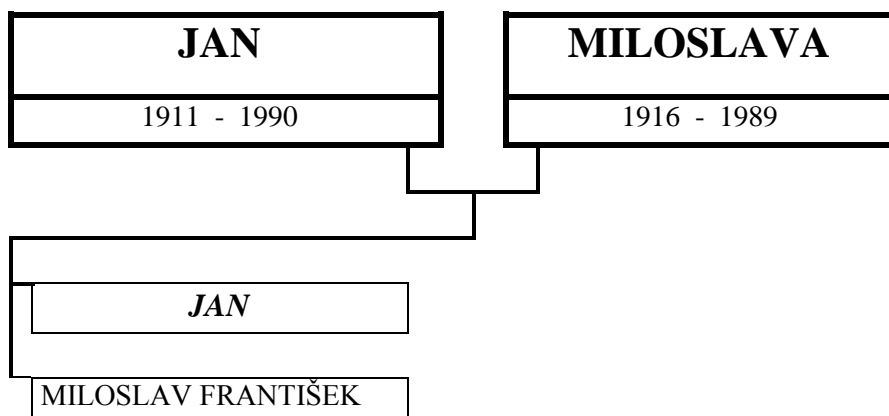
Rok 1857

Jan 1928

Tiskem a nakladem A. B. Křižíkovi v Praze. (Přísk se vyhraze.)

8. generace

Stát a hlava státu
Císařství Rakousko-Uherské

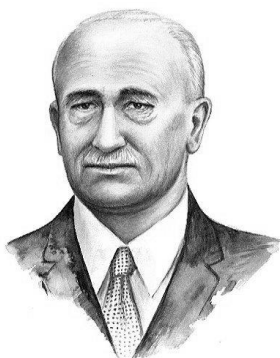
KAREL I. 1916 -1918

Republika Československá

Tomáš G. MASARYK
1918 - 1935

Republika Československá

Edvard BENEŠ
1935 – 1939
1945 - 1948

Protectorát Čechy a Morava

Emil HÁCHA
1939 – 1945

Jan Šafra, * 5. 11. 1911 - + 3. 5. 1990

Jan byl nejmladším dítětem Františka a Kateřiny. Prakticky ho však vychovávala jeho o 22 let starší sestra Františka Alžběta („Fanda“). V mládí osiřel, matku ztratil ve 12 letech, otce v 17. Starší sourozenci mu ukládali sirotčí důchod u opatrovnického soudu v Českém Brodě.

Vyučil se strojním zámečníkem u firmy J.Horák v Ondřejově. Výuční list se nezachoval, ale je známo, že vyučení u této firmy mělo dobrý zvuk. V roce 1929 nastoupil do práce v Českomoravské-Kolben-Daněk a.s., tentokrát nikoliv natrvalo, ale nakonec se mu tato firma stala celoživotním osudem.

ČESKOMORAVSKÁ - KOLBEN - DANĚK
AKCIOVÁ SPOLEČNOST
TOVÁRNA V PRAZE VIII.

P o t v r z e n í .

Potvrzujeme, že Jan Š a f r a, narozený
5. listopadu 1911 v Ondřejově, byl u nás zaměstnán jako zámečník
od 12. srpna 1929 do 4. března 1931.

Jmenovaný byl od nás propuštěn pro nedostatek
práce.

V Praze VIII, dne 5. března 1931.

ČESKOMORAVSKÁ-KOLBEN-DANĚK
AKCIOVÁ SPOLEČNOST

Myšánek

Bratr František vyplatil Jana ze statku (musel m.j. prodat i velkou zahradu), takže Jan měl spolu s uloženým sirotčím důchodem dost peněz na pořízení bytu nebo domu (sestra Antonie si z podobných zdrojů zakoupila dům v Ondřejově). V době hospodářské krize se Jan těžce protloukal v Praze, kde byl opakovaně propuštěn ze zaměstnání pro nedostatek práce. S přestávkami opakovaně pracoval u firmy s honosným názvem „Podnikatelství staveb - ARCH. ANTONÍN BRADÁČ - mistr zednický a tesařský, Praha XII- Vinohrady, Záhřebská 26“.

V listopadu 1933 narukoval na vojnu. Sloužil u 2. pěšího pluku Jiřího z Poděbrad v Litoměřicích. Zachoval se dokonce „Pochvalný dekret za čestnou a věrnou službu v armádě Československé republiky“. To bylo v těch dobách, kdy služba v armádě měla dobrý zvuk ve

společnosti. O působení Jana Šafry v armádě se zachovalo potvrzení, kde jsou uvedena data jeho služby:

VOJENSKÝ ÚTVAR 2227

Praha, 12. června 1948.

čj. 4040/1948.

P o t v r z e n í .

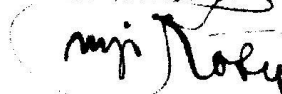
Potvrzují, že voják v záloze Jan Š a f r a , narozený dne 5. listopadu 1911 v Ondřejově, spr. okres Český Brod, tamtéž příslušný, konal přesněční službu od 1. listopadu 1933 do 31. prosince 1934 a od 4. února 1935 do 13. září 1935.

Cvičení ve zbraní konal od 24. května do 18. června 1938.

Výjimečnou činnou službu v důsledku mobilisace konal od 24. září do 31. října 1938.

Potvrzení vydává se jako doklad k započítání vojenské služby jmenovanému v jeho nynějším občanském povolání.

Za velitele:

V letech 1936-1939 pracoval ve slévárně a továrně na šicí stroje „M. Z. Kodíček“ a později ve firmě „C. F. PIERING - továrně na hořčici, ocet a polévkové koření“. V době nezaměstnanosti se zdržoval v Ondřejově, kde měl u sourozenců přece jenom zajištěnou obživu. Proslul jako opravář jízdnicích kol a různé drobné zemědělské mechanizace.

Někdy v roce 1938 poznal v Ondřejově Miloslavu Kultovou. Pracovala jako kuchařka v rodině Fričů (podnikatelé v oboru měřicí techniky, zakladatelé hvězdárny, potomci vůdce studentů v revoluci 1848 J.V. Friče a příbuzní cestovatele A. V. Friče). Fričovi se přes léto zdržovali ve vile na ondřejovské hvězdárně.

Z ústního podání mé matky je známo, že Jan si s nevlastním synem Františky Procházkové (víme, že si vzala vdovce Procházkou se dvěma dětmi), který se také jmenoval Jan, v Praze nedaleko náměstí Republiky v jisté rodině pronajali společně jednu postel. S Janem Procházkou se velice přátelil až do roku 1948, kdy je rozdělila politika, neboť Jan Procházka se dal ke komunistům a vstoupil do Lidových milic. Potom se již stýkali jen ve společensky zcela nevyhnutelných případech.

V roce 1938 byl Jan Šafra mobilizován do armády a odvelen do západního pohraničí. Celý život nerad vzpomínal jak museli na výslovný rozkaz nechat řádit henleinovce a nesměli proti nim zasáhnout. Po podepsání mnichovské dohody byl demobilizován.

V roce 1941 zřejmě pracoval v ČKD, ale jako svobodný byl poslán na práci do Magdeburku v Německu. Vzpomínal, že se k českým dělníkům Němci chovali velice korektně. Po tom, co začala válka proti tehdejšímu SSSR a začali přicházet zajatci z východní fronty, byli čeští dělníci posláni domů. Pravděpodobně pak pracoval opět v ČKD (přesné zápisy v pracovní knížce však chybí. Později sice tvrdil, že byl u partyzánů, ale toto tvrzení se nedoporučuje brát vážně. V očích mu přitom totiž jiskřily hvězdičky.)

Během války Jana podporovali jeho sourozenci, hlavně „Fanda“, především potravinami, kterých nebylo v té době v Praze nadbytek.

Po válce Jan Šafra pracoval jako průvodčí ve vozech pražských elektrických drah. V roce 1952 se opět vrátil k profesi strojního zámečníka v ČKD Praha - „Stalingrad“, kde pak pracoval až do důchodu a ještě několik let přesluhoval. Název téhož podniku se ovšem několikrát změnil. Jan si dokonce odnesl z podniku titul „Nejlepší pracovník ČKD“. Na slavnostní předání se však nedostavil, dostal ho nakonec u mistra v kanceláři. Prohlašoval to za šaškárnu a pomstu kamarádů, ale to už byl asi projev nemístné skromnosti. Pracantů jako on bylo, je a bude málo.

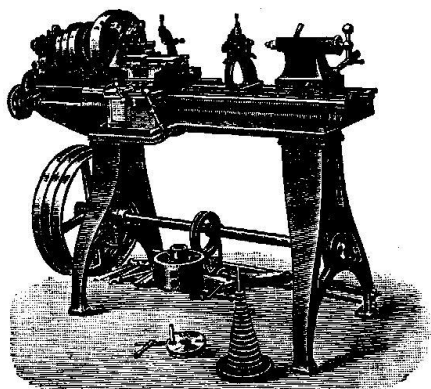
V roce 1947 se Jan oženil s Miloslavou Kultovou. Z peněz ušetřených ze sirotčího důchodu a z odstupného ze statku si hodlal pořídit družstevní byt, který se již začal stavět. Po nástupu komunistů k moci byla provedena měnová reforma a všechny peníze byly znehodnoceny. Tím skončil sen o vlastním bytě - bytová družstva byla rovněž znárodněna. Manželé dostali dekretem přidělený byt zprvu v ulici Za žižkovskou vápenkou 1402, a krátce na to v Jilmové ul. 7 (obě na Žižkově), kde pak bydleli až do roku 1969. Jednalo se o byty v soukromých rodinných domech, v nichž komunisté zabránili majitelům s byty volně disponovat. V roce 1969 po krátkém politickém uvolnění dosáhla majitelka domku Ludmila Fimlová navrácení všech prostor. Janova rodina dostala státní byt ve staré žižkovské pavlačové zástavbě v Cimburkově ulici č.33. Tam pak Jan a Miloslava žili až do své smrti. Měli dvě děti:

Jan se narodil * 11. dubna 1948 během dočasného pracovního pobytu Miloslavy v Teplicích.

Miloslav František se narodil * 20. září 1949 v Praze. Vyučil se automechanikem. S pomocí rodičů vystavěl v Ondřejově zprvu rekreační chatu, kterou později přestavěl na rodinný domek, do něhož se přestěhoval z Prahy. Oženil se 5. 7. 1974 s Marií Ohrablovou, se kterou má dvě děti - Martina (* únor 1976) a Janu (* 28. 1. 1982). S manželkou se 18. 1. 1990 rozvedl.

Znovu se oženil v červenci 2000 s Ivanou Kučerovou, která po matce náleží k dalšímu ondřejovskému klanu – rodině Chytráčků.

Zemřel 26. května 2003 ve věku nedožitých 54 let.

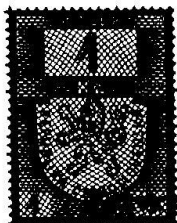
TOVÁRNA NA OBRÁBĚCÍ STROJE A SLEVÁRNA
M. Z. KODIČEK, PRAHA
SKLAD NOVÝCH OBRÁBĚCÍCH STROJŮ

*Nahodilá koupě upotřebených obráběcích strojů.
Koupě a prodej upotřebených parních strojů, kotlů,
obráběcích strojů, jakož i veškerých továr. zařízení*

PRAHA, dne 15. května 1939.
Pořč 36.

Telegramy: KODIČEK, PRAHA-PORIČ
Telefon: skladu a písařny č. 20.389.
Poštovní spojitelná Praha čís. 1494.

V y s v ě d ě n í

Ujeme tímto, že p. J a n Š a f r a , narozený dne
5. listopadu 1911 v Ondřejově , bytem v Praze XII) Varšavská č. 5 byl
u nás zaměstnán jako zámečník od 26) května 1936 až do 15 května 1939.

Svoje povinnosti vykonával vždy řádně a svědomitě , takže jsme
byli úplně spokojeni.

Byl propuštěn pro nedostatek práce zdrav.

M. Z. KODIČEK
obchodní ředitel
Sklady v Praze
a Praha VIII. - Břichovský náhon

Olomoucká

Praha-Karlín **C. F. PIERING** Olomoucká 5-11
Tel. 212-68

Továrna na hořčici, ocet a polévkové koření „Hella“

Účet u Pošt. spoř. 18.963

Zal. 1851

Telegr.: Piering hořčice Karlín

Praha-Karlín, dne 11. června 1941

V y s v ě d ě n í

potvrzují, že p. Jan Š a f r a nar. 5. listopadu 1911 v Ondřejově u mně jako dělník při výrobě polévkového koření zaměstnán byl od 21. listopadu 1939 až do 10. června 1941. Po celou dobu vykonával jemu svěřené práce pečlivě a poctivě k mé úplné spokojenosti, takže ho mohu dobře doporučiti.

Místo opouští na svojí vlastní žádost, zdrav a platem vyrovnán.

C. F. PIERING
továrna na hořčici, ocet, hořčičný křesť
a polévkové koření
Praha-Karlín
Olomoucká 6-11)

MŮJ OTEC

Workoholik se těm lidem říká dnes.
 Flamendr – tak se charakterizoval sám.
 Srandista, bavič, sedmilhář – říkají mnozí jiní.

Uměl vůbec mluvit vážně?

Před několika lety odešel a zůstaly jen vzpomínky. Moje, naše, příbuzných, známých a přátel. Možná ještě žijí ti, které rozesmál, doběhl i napálil. Jistě však nikoho neurazil. Pamětníci však odcházejí a proto vzniklo těchto několik stránek, aby vzpomínky neodešly s nimi.

Děkuji všem, kteří přispěli svým vyprávěním, všem, kteří na Jana Šafra („toho pražského“) nezapomněli. Děkuji i člověku, který ho znal velmi málo, a přesto pátral po jeho stopách v myslích pamětníků – panu Bedřichu Jurniklovi.

Můj otec Jan Šafra (*1911) byl vyhlášeným vtipálkem. Uměl s vážnou tváří vyprávět fantastické nehoráznosti a největší radost měl, když mu někdo naletěl. K jeho parádním kouskům patřila mystifikace, že umí hrát na tahací harmoniku (chromatiku). Této mystifikaci podlehl všichni jeho spolupracovníci a navzdory občasné nejistotě ji nikdy neprohlédli. Docházelo i k takovým scénám, že ho zvali hrát na svatby nebo na svazácké schůze. Ze všeho se dokázal vymluvit, ale pozvání vytrvale přicházela dále až do jeho pozdního věku.

Byl také neuvěřitelně pracovitý a bez práce nemohl být. Nevadilo mu ve volném čase například odklízet sníh před činžákem, což nebyla vůbec jeho povinnost, a ještě měl zábavu z toho, když mu kolemjdoucí nadávali, že uklízí sníh tak pozdě, že už měl být dávno odklizen. Byl řemeslně velice šikovný na každou práci s kovem i vyhledávaným klepačem kos. (Nerad však dělal něco ze dřeva a nikdy v životě nemaloval vlastnoručně byt). Do práce chodil zásadně o víc než o hodinu dříve a ti, kteří nastupovali z technologických důvodů o hodinu dříve, už měli od něj často připravenou kávu.

Byl zapřisáhlým nekuřákem. Trochu sice kouřil v době vojenské služby, protože se cigarety „fasovaly“, ale rychle zjistil, že cigarety lze v kuchyni výhodně vyměnit i za „důstojnické“ řízky. Tvrdý alkohol skoro nepil, pil radši pivo, ale nebyl ani „pivařem“. Měl spíš rád to posezení v hospodě (především v Ondřejově - hlavně „U Vávrů“) , ve společnosti přátel na pracovišti nebo mezi známými a příbuznými. Mezi neznámými lidmi se cítil nejistý. Snad se nikdy úplně neopil, ale vždy uměl společnost rozveselit. Jeho heslem bylo „sranda musí být, i kdyby fotra věšeli“ a to myslel vážně.

Peněz v letech padesátých i šedesátých nebylo nazbyt a pokud se jezdilo v sobotu do Ondřejova, pak jenom vlakem do Senohrab a pak 4-5 km pěšky, protože to bylo o několik korun levnější, než autobus přímo do Ondřejova. V Ondřejově jsme v dětství trávili celé prázdniny, maminka byla zprvu v domácnosti, později byla domácí dělnicí a práci si brala do Ondřejova sebou. Otec za námi jezdil na víkendy. Jako děti jsme mu s bratrem chodili naproti

k Lensedlům, a vždycky jsme se těšili na bonbony nebo čokoládu, kterou nám přivezl (byla to tehdy zvláštnost a pro děti vzácnost). Občas jsme ho ale museli „prošacovat“, podobně jako maminka kvůli výplatě.

Vzpomínám, že někdy kolem roku 1960 jsme byli přes vánoční prázdniny v Ondřejově a otec odešel na Silvestra na „jedno pivo“ k Vávrovým. Nevrátil se a na Nový rok ráno nás maminka poslala „na městečko“ podívat se, kde je táta. Ležel sníh a dost mrzlo (následovalo dokonce několik týdnů „uhelných prázdnin“). Otce jsme objevili před hospodou se společností asi čtyř jeho vrstevníků. Hráli si na partyzány nebo něco takového, protože otec měl přes rameno dětskou špuntovku (tehdy) malého Vládi Vodrhánka, a všichni se hrozně veselili. Hned nám mával: „Ahoj kluci, řekněte mámě, že hned přijdu!“ Na oběd přišel, jako by se nic nestalo.

Známi o něm říkali, že uměl zamlada pěkně flámovat. Přitom už tehdy měl veliký smysl pro odpovědnost a dokázal jít z flámu rovnou do práce, kde na něm nikdo nic nepoznal.

Slavnostní příležitosti neměl rád. Uváděly ho do rozpaků. Svatby ho dojímaly k slzám a o pohřbech reagoval někdy úplně opačně. Když v roce 1969 zemřel jeho celoživotní kamarád Jindřich Vomáčka, byl z toho dost smutný a zprvu ani nechtěl jít na pohřeb. To však kamarádovi udělat nemohl, a proto šel. Po pohřbu však společnost přátel a muzikantů skončila „U Vávru“. Pak přišla otcova „hvězdná chvíle“. Smutek šel stranou, rozezpíval, rozesmál a roztancoval hospodu. Nějakou náhodou jsem tehdy přijel (už jako student) do Ondřejova a maminka mě poslala do hospody, abych se podíval po tátovi. Věděla, že Jindrovu smrt špatně nesl a dělala si o něj starost. Vážně naladěm jsem vstoupil do sálu a pak jsem viděl neuvěřitelné - bílé košile, černé kravaty, zpívající společnost, otec tancoval uprostřed sálu a jako partnerku držel deštník. Muzikantům lepil bankovky na čelo. A muzikanti hráli jak na plese. Rozesmátí mi pak vyprávěli, že chodili s „Jendou a Jindrou“ do školy a že s nimi byla vždycky sranda. Že už se s Jendou neviděli kolik desítek let a že se to setkání musí pořádně oslavit, protože už se asi nikdy nesejdou. Otcův komentář byl vystižný: „*To je krásnej pohřeb! Škoda, že tu není Jindra, ten by se bavil s námi!*“

Často vzpomínal na dětství, i když jenom útržkovitě. Ve škole zřejmě dost zlobil. Od pana řídícího Vomáčky (Jindrova otce) velmi často dostal rákoskou nebo pohlavek. S tím se doma ovšem nesměl pochlubit, protože by od otce dostal výprask ještě jeden. Říkal, že kdyby si tehdy učitel pozval rodiče rošťáka do školy, tak by doma šlo o život a pak ještě učiteli o kariéru, protože si neuměl s dětmi poradit. Na venkově bylo pořád hodně práce a lidé neměli rádi, když je škola obtěžovala více, než nezbytně musela. On sám pak do školy kvůli nám, dětem, také nikdy nechodil. Říkal, ať si to s námi kantoři vyřídí sami. O známky se zajímal, ale velkou vědu z toho nedělal. Jenom neměl rád špatná vysvědčení. Ale když jsem přinesl ze školy jedničku, prohlásil přezíravě: „*No mohlo to být lepší!*“. Když byla občas pětka, reagoval opačně a člověka ještě potěšil: „*No bóže, já je nosil taky!*“.

Někdy koncem první války nebo těsně po ní se často mluvilo o stávkách. Žáci (Šafra, mladý Vomáčka, a celá řada dalších) se usnesli, že budou také stávkovat a nepůjdou na hodinu náboženství. Posadili se na dřevo složené „na městečku“ - jak se říká dodnes v Ondřejově - a stávkovali. Jejich odhodlání však postupně upadalo, neboť najednou nevěděli, k čemu je taková stávka vlastně dobrá. I začali se tedy jednotlivě trousit do školy. Za dveřmi školy však stál pan řídící Vomáčka s rákoskou, a jak některý odpadlík vkročil do školy, hned za dveřmi to schytl. Druhý trest následoval od pana katechety ve třídě. Nikdo nebyl vynechán.

S náboženstvím měl Jan neustálé problémy. Nakonec už ani nevěděl, o čem je řeč. Údajně prý vždy pan katecheta vešel do třídy, prohlásil: „Šafra, ven!“ a pak se teprve všichni modlili. Asi tomu tak opravdu bylo, neboť jeho vztah k náboženství byl velmi vlažný, i když velmi dbal, aby se, byť jen náhodou, nedotkl něčího náboženského citění. To bylo mimo působnost jeho legráček. Ale do kostela vstoupil jen v případech společenské nutnosti, nikdy z vlastní potřeby. V tom byl zřejmě výjimkou mezi svými sourozenci. Rozhodně však nebyl nevěřící.

Ačkoliv jej všichni pamatují jako srandistu a pracanta, asi méně je známo, že rád četl a měl velmi široký rozhled. Nejen, že pravidelně četl noviny, ale přečetl i celý Brehmův Život zvířat a všechny cestopisy Hanzelky a Zikmunda. Schovával přede mnou pronásledovanou legionářskou literaturu (pochopitelně jsem ji vyslídil a četl s ním, aby to však nevěděl). Víceméně pravidelně poslouchal zahraniční vysílání BBC pro Československo a, byla-li příležitost, i Svobodnou Evropu (kvůli rušení byla slyšet jenom někdy a někde). Na komunisty nadával, hlavně však kvůli jejich způsobu hospodaření. Pokud někdy použil slovo *soudruh*, tak jenom ve vtipu nebo jako nadávku. Ptali-li se ho někdo v zaměstnání, jestli neví, kde je (třeba) soudruh Jahoda, odpověděl: „*Tady žádný soudruh Jahoda není. Kdyby Vám stačil pan Jahoda, tak ten stojí tamhle.*“

Na komunistickém režimu však velice oceňoval, že je dostatek práce, celý život měl strach, že by práce opět nemusela být. Jemu bylo jedno, kolik se za práci platí, hlavně, aby byla. Bývaly doby, kdy šel do práce v pondělí ráno a vrátil se v úterý večer. Pak šel ve středu ráno a vrátil se ve čtvrtek večer. Na páteční směnu šel normálně. V noci na úterý a na čtvrtek spal jen 4 hodiny „pod ponkem“ (jeho vlastní tvrzení). Pro zajímavost jednou v prosinci spočítal přesčasové hodiny a vyšlo mu, že by do konce května mohl být doma na náhradním volnu.

S náhradním volnem také občas dokázal laškovat. Své manželce (mé mamince) s ledačím doma pomáhal, také s velkým prádlem. Jednou se domluvili, že oba přijdou dříve z práce a budou prát. Podle dohody přišla mamka domů (musela si vyjednat napracování) a co neviděla - prádlo bylo pověšeno na šňůrách. Otec se tajně vrátil domů, vypral, pověsil prádlo a zmizel na dalších 24 hodin do zaměstnání.

Velkým obřadem byl den „svatého Berouše“. Otec, kromě menšího kapesného, odevzdával mamince všechny peníze. Ale musela je najít. Vždycky tvrdil, že výplata nebyla, že byla žloutenka v bance a že někdo přepadl účetní (to se v ČKD skutečně stalo) a tak podobně – vymyslel nepřeborné množství výmluv, žádná se za celá ta léta neopakovala. Výplata byla schována pod čepicí, pod podšívku v aktovce, v botě, v kastrůlku od oběda (nosil si obědy z domova), schoval ji do poštovní schránky, vložil do novin,... Zkrátka skončilo to vždycky osobní prohlídkou a bývalo u toho dost veselo.

Jako asi každý správný Šafra měl vždy něco našetřeno bokem, ale nikdo nesměl vědět kolik. Tak například několik let schovával vkladní knížku za sprchovým koutem, byla zabalená v hrubém papíru, přepásaná křížem měděnými pásky - a zaletovaná.

Vzpomínám v té souvislosti na to, jak nás s bratrem zvykal na peníze. I když se doma hodně šetřilo, pravou bídu jsme nikdy nepoznali. Když jsem jel se školou v 8. třídě na hory (to byl r. 1962), vnutil mi 200 korun, což byly v té době velké peníze. Já se bránil, ale on prohlásil: „*To nemáš na útratu. To máš, kdybys rozbil okno nebo se ztratil, aby ses dostal domů. Nevíš, co se může všechno stát a s penězi je každý problém menší. Potom mi ty peníze vrátíš!*“ Když jsem

se vrátil z hor, zase jsem mu peníze odevzdal. Tak jsem si zvykl peníze mít a nepoužít je, bratr je na tom, myslím, stejně.

Otcovy životní zásady i rady do života byly jednoduché a přímočaré. Jen namátkou uvádím: ** Chlap může páchat cokoliv, ale musí uživit rodinu. * Nekuř, je to svinstvo, radši si kup čokoládu.* (S mou manželkou jsme to za svobodna schválně zkusili. Každý den jsme utratili 5 korun za čokoládu. Za týden jsme se na ní nemohli ani podívat! A bylo po utrácení.) ** Jestli se nechceš pořádně učit, tak se na to vykašli a jdi něco pořádného dělat. Učíš se pro sebe a ne kvůli mně. * Chlap, který nadává na práci, kterou dělá, není chlap - když ho to nebaví, ať jde dělat něco jiného. * Ženský? To je příroda, s tím nic nenaděláš. Ale co si sám vybereš, s tím se budeš taky sám rozčilovat. **

Nikdy si nedělal legraci na účet někoho jiného, většinou sám ze sebe. Opravdu mu stačilo, když mu někdo „spolkl“ nějaký nesmysl. Kdysi k nám v Praze chodila jistá paní S., velice hodná, ale poněkud pomalejšího myšlení. Bavila se s maminkou, otec něco kutil. A paní S. si postěžovala na nějaké problémy s pěstováním fikus. Otec, do té doby mlčící, vážným hlasem prohlásil: „*Nojo, je to problém. Taky jsme měli fikus. Krásnej...*“. Maminka vyvalila oči, já ztuhnul, nikdy jsme žádný fikus neměli. A táta vážně pokračoval: „*Nojo, ale zvadnul nám. Oni fikusy nesnášejí, když se lidi v rodině hádají*“, a věnoval se dál své práci. Ještě snad po třiceti letech vidím ty nešťastné oči paní S., která vůbec nevěděla, na čem je. Maminka sice po chvíli vyprskla smíchy (smála se ráda a otec ji k tomu dával dost příležitostí), takže ona paní nakonec pochopila, že to byl (asi) vtip. Co ji ovšem muselo vrtat v hlavě, byl ledově vážný, až nedbalý tón hlasu, jímž to bylo všechno proneseno. Otcí se pak radši vyhýbala, tušila, že na jeho nápady duševně nestačí a nepozná, kdy mluví vážně. (Popravdě řečeno, i my, co jsme s ním žili denně, jsme často naletěli. Tenhle fórek vyzkoušel s úspěchem na více lidech)

Otec nikdy nezapomněl na své venkovské a zemědělské kořeny v Ondřejově. V životě nejel nikam na výlet, do zahraničí nebo k moři. Táhl ho to jenom do Ondřejova. Držel si tam trvale „letní byt“ i v dobách, kdy to věru nebylo obvyklé a spíš podezřelé, přes léta padesátá. Jen podle rodinné hantýrky a paměti uvádím, že jsme bývali u Nováčků (?), u Křečků a nakonec nejdéle ve „vile u Vodrhánků“. Tam to měl táta nejraději, protože mohl mít na zahradě velký záhon a pěstoval tam hlavně jahody, později také okurky. Až v důchodu se dočkal vlastní zahrady, když se synem (mým bratrem) Miloslavem postavili rodinný domek na „šebláku“, na svahu, kde jsme kdysi jako děti lyžovali.

Když vyšlo první vydání této kroniky, vzbudilo v Ondřejově velký ohlas i mezi lidem nepřibuzným. A objevily se další vzpomínky na mého otce, které sepsal a v několika dopisech mi zaslal pan Bedřich Jurníkl z Ondřejova. Volně cituji z nich i některých jiných zdrojů:

* Ještě za svobodna seděl Jan Šafra v hospodě „U Kyclerů“ v Ondřejově na náměstí a dělal si legraci z kdečeho. Jistý Pokorný ze Zvánovic ho dobře nepochopil a na Jana se vrhl. Začal jej škrtnit vázankou, kterou měl Jan na krku. Další přítomní kamarádi obou stran je posléze od sebe odtrhli a zabránili tak všeobecné hospodské rvačce. Jan to potom v klidu okomentoval: „*Ty blázne, vždyť jsi mě mohl ze srandy docela vážně uškrtnit!*“

(ze vzpomínek pana Kyclerů)

* Jan Šafra přišel do hospody ještě se svým nerozlučným kamarádem Jindřichem Vomáčkou a ještě s někým, jehož jméno se nezachovalo, leč nosil brýle. A ten brýlatý si stěžoval, že přes brýle nějak špatně vidí. Sundá je a vidí, že mu je „podělal“ nějaký vrabec. Jan ho utěšoval: „*Ty máš hochu kliku! Umíš si představit, jak bys vypadal, kdyby létaly krávy?*“

(ze vzpomínek Františka Havránka)

* Jednou jel Jan Šafra do Ondřejova autobusem a vedle něj seděl chatař. p. Kleňha. Autobus měl nějakou poruchu, jel pomalu a ještě zastavoval lidem na trase podle potřeby, takže zpoždění narůstalo. Pan Kleňha se nakloní k Janovi a říká: „*Dneska s tím opravdu jede jako s hnojem*“. Jan Šafra pohotově odpověděl: „*Co naložil, to veze*“

(vzpomínal pan Kleňha)

* O trojici kamarádů Jan Šafra, Jindřich Vomáčka a Bedřich Pecka bylo známo, že s gusem obcházejí blízké i vzdálené vesnice a navštěvují posvícení, poutě, svatby, pohřby a jiné podobné příležitosti svých příbuzných a známých – hlavně když se konala v hospodě nějaká zábava. Jednou se také všichni tři vraceli v noci ze soboty na neděli ve víceméně podroušeném stavu domů. Bylo zataženo, nesvítil měsíc. Tak se konečně s potížemi v orientaci dostali pod osadou Kaliště do údolí potoka Vejborka. Narazili přímo na soutok dvou potoků. Ve tmě nemohli poznat, kterým směrem teče voda. Věděli, že by měli jít proti proudu. Řešili to tím, že po větší námaze slezli doků k potoku a postupně po vodě pouštěli svoje parádní černé klobouky. Ty jim samozřejmě voda ihned vzala a klobouky uplavaly, leč směr proudění všechny tři flamendry správně nasměroval a oni se dostali do Ondřejova.

Ráno šli někteří sekáči do těch míst sekát louky a našli v potoce tři klobouky, na soutoku pak sešlapanou trávu a polámané větve, jako po nějaké rvačce. V jednom klobouku bylo na vnitřním lemu napsáno *J.Vomáčka*. Z toho vznikla domněnka, že se tam něco nekalého stalo. Když nic dalšího v okolí nenašli, odebral se jeden ze sekáčů do Ondřejova oznámit, co se asi stalo. Vomáčka, Šafra i Pecka zatím vespávali kocovinu. A po Ondřejově se začala šířit zvěst, že se v potoku Vejborka všichni tři utopili...

(ze vzpomínek více lidí, též Jaroslava Müllera)

* Stalo se kdysi dávno, když ještě žila paní Zemanová, manželka ondřejovského baráčnického drába, která sama byla „veselá kopa“. Bylo jí už hodně přes 60 let, když přiběhla do krámu, předběhla celou frontu čekajících zákazníků a šla rovnou k pultu. Zákazníci reptali, co si to dovoluje. ona se ohradila, že má přednost, protože je těhotná. Z řady čekajících vystoupil Jan Šafra, začal si stařenku prohlížet a potom řekl: „*Možná, že jste těhotná, ale tak maximálně hodinu*“. Všichni se smáli a napětí povolilo.

(ze vzpomínek p. Jaroslava Kyclera, č.p. 11)

* Jan Šafra měl věrného kamaráda a kumpána ve v šech žertech a taškařicích jménem Jindřich Vomáčka, syna místního pana řídicího školy. V té době chodíval po Ondřejově a okolních vesnicích „kůžkař“, který vykupoval usušené kůže z domácích zvířat. V Ondřejově na městečku před domem pana Šenycha č.p. 17 stávala dřevěná lavice. Na ní si kůžkař vždy postavil plátěnou krosnu s kůžemi a chodil po domech vykupovat kůže.

Jan Šafra a Jindřich Vomáčka tehdy stáli na ulici a ihned zrealizovali svůj nápad. Vběhli do čalounické a sedlářské dílny pana Václava Pospíšila (manžela paní Pospíšilové) a žádali několik hřebíků a zapůjčit kladívko. Když žádané obdrželi, vyběhli ven a krosnu kůžkaře k lavici přibíli.

Kůžkař, když přišel a chystal se s krosnou odejít, zvedal s krosnou i lavici. A Jan Šafra k velkém pobavení lidí, kteří se tam již na popud obou vtipálek shromáždili, na něj volal: „Josefe, ale ta lavička je Šenychova, tu neber!“

(vzpomínka paní Drahomíry Pospíšilové z čp. 19)

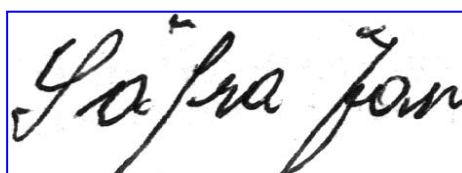
* Sám pan Jurníkl vzpomíná: Do Ondřejova jsem se přistěhoval až jako důchodce před několika lety a skoro nikoho jsem neznal. Starého pana Šafru jsem vidával chodit kolem našeho plotu, když chodil navštěvovat svou sestru Františku Procházkovou, a zdravil jsem ho, jak je u nás na Moravě zvykem, i jménem. Pletl jsem si ho však s jiným ondřejovským jménem: „Dobrý den, pane Šaldo!“

On mne vždy s úsměvem opravil, ale já se pletl pořád. A jednoho dne mi řekl: „Když si to tak pletete, tak si vždycky řekněte: Sakra, sakra, už jde starej Šafra. Bude se Vám to rýmovat, a tak si to zapamatujete.“

* Když otec ovdověl, snášel to těžce. Přesto se u něj ještě záblesky černého humoru občas objevily. Například čas od času jemu i mamince snacha nebo někdo jiný po koupání pomohl ostříhat nehty u nohou. A on se nechal slyšet: „Měly se nám stříhat nehty. Maminka radši umřela, aby se tomu vyhnula.“

***

Jan v roce 1989 ovdověl. Byt v Cimburkově ulici v Praze na Žižkově nechal vyměnit za družstevní garsonku v Hradci Králové, ale nenastěhoval do ní. Dožil v Ondřejově u syna Miloslava. Přežil nejen manželku, ale i všechny své kamarády a ztratil chuť k životu. Zemřel v roce 1990 po banální operaci, když již před ní si lékaři stěžovali, že pacient nemá vůli k životu. Bylo mu necelých 79 let.

Podpis Jana Šafry z října 1989

Miloslava, roz. Kultová, *11.11. 1916 - + 17.6.1989

Miloslava se narodila v Suchovršicích u Úpice v rodině drážního zaměstnance a malorolníka Josefa Kulta. Její matka Anna Nováková pocházela ze Svaryšova u Strakonice a byla druhou ženou Josefa Kulta. Ten měl z prvního manželství, v němž ovdověl, syna Bohuslava. Po Miloslavě přišel na svět ještě Josef. (**Pozn.:** Potomci Bohuslava Kulta - syn Milan Kult a dcera Věra provd. Müllerová žijí v Úpici, bratr Josef odešel do pohraničí a dnes žije v Oldřichově u Duchcova. Rod Kultů vymírá po přeslici.)

Když Miloslavě zemřela matka následkem zápalu plic (v nezjištěné době, někdy kolem roku 1927), našel si její otec družku a Miloslava šla brzy z domova. Od r. 1932 pracovala v kuchyni hotelu v Trutnově u Erny Kirchner, kde se naučila vařit i pochytila základní znalosti němčiny, později, v září 1934), odešla do Prahy.

Podle pracovní legitimace vystřídala několik zaměstnavatelů.

Před válkou pracovala jako kuchařka v rodině podnikatele Friče, který měl vilu v areálu ondřejovské hvězdárny, již založili jeho otec a strýc, bratři Fričové. V pracovní legitimaci je jako zaměstnavatel uvedena Kamila Fričová (Praha XII, Americká 40). Tato rodina se přes léto zdržovala v Ondřejově, kde Miloslava poznala Jana Šafru, za nějž se později provdala. U Fričů pracovala v letech 1938 - 1940.

Počátkem války vařila v rodině jistého židovského bankéře. Za protektorátu byli její zaměstnavatelé posláni do koncentračního tábora a jejich firmu i s personálem převzali noví němečtí majitelé. (V pracovní legitimaci není totiž uvedena žádná změna zaměstnavatele, jako zaměstnavatel je uvedena pravděpodobně česká zástupkyně Ema Napravitlová.) Němečtí majitelé firmy byli z nacionálního socialismu vyléčeni v době stalingradské bitvy, v níž ztratili oba své syny. K českému personálu se chovali vcelku slušně a tak Miloslava mohla z německých přidělů potravin podporovat i svého bratra Josefa, který byl tou dobou také v Praze a to u protektorátní policie. (**Pozn.:** po roce 1945 byl odvelen nejdříve na Slovensko do bojů proti ukrajinským nacionalistům - banderovcům, probíjejícím se do Rakouska, a po jejich zneškodnění do západního pohraničí, kde byl později demobilizován a usadil se. Svým dvěma sourozencům se dosti odcizil, trpěl vůči nim stálou podezřívavostí.) Miloslava vzpomínala, že když německé panstvo přišlo v noci ze společenské akce, často ještě s hosty, měli všichni ještě hlad a poručili si palačinky - za každou jí dávali 1 marku (10 protektorátních korun) jako spropitné, což byla velká částka. Občas měli problémy s vojenskou policií i gestapem, protože bylo nevhodné se veselit s tancem, když „nejlepší synové německého národa umírají na frontě“. Situaci zachraňovaly portréty s černými páskami.

Počátkem roku 1945 němečtí zaměstnavatelé propustili český personál. Jednak se blížil konec války a připravovali se na útěk a jednak dokonce brali ohled na to, že by se po válce mohli spoluobčané mstít i personálu. Miloslava se pak uchýtila jako kuchařka v rodině jistého profesora ve vilové čtvrti na Pohořelci. Ten ovšem neměl německé přiděly potravin a Miloslava vzpomínala na to, jak těžce se jí vařilo. Všichni se už těšili na konec války, netušili však, jaké drama ještě zažijí.

V květnové revoluci se Pohořelec ocitl v bojovém pásmu a všichni trávili čas převážně ve sklepě. Když Česká národní rada uzavřela 8. května příměří s německou armádou, začaly

jednotky wehrmacht odcházet z Prahy. Přitom se ocitly v palbě fanaticů z SS, kteří žádné dohody neuznávali a neuznali ani bezpodmínečnou kapitulaci, která byla německým velením 8. května podepsána. 9. května ráno zahájily jednotky SS další útok proti Praze a hlavně civilnímu obyvatelstvu. Na Pohořelci šly dům od domu a masakrovaly civilisty. V sousední vile se zachránila jenom malá holčička, která utekla do zahrady. Miloslava vzpomínala, jak se ozvaly rány na dveře. Pan profesor prohlásil: „To je konec ...“, a šel otevřít. Před dveřmi však stál ruský voják a chtěl vodu. Profesor ukázal na druhý konec domu a řekl: „Němci...“. Pak bylo slyšet několik výstřelů a bylo po válce.

V roce 1946 Miloslava absolvovala masérský kurs v Teplicích a po něm několikaměsíční praxi v teplických lázních. V Teplicích pracovala od 15. 7. 1946 do 31. 7. 1948, a bydlela na adrese Baarova ul. 19. V Teplicích se uskutečnila 8. 2. 1947 její svatba s Janem Šafrou a také jejich prvorozený syn Jan (já) se narodil v tomto městě. V srpnu 1948 se rodina společně usadila v Praze. Tam se narodil druhý syn Miloslav František.

Miloslava byla v domácnosti asi do roku 1960. Pak nastoupila jako domácí dělnice u výrobního družstva invalidů OZDOBA. Pro toto družstvo zhotovovala síťované výrobky, převážně nákupní tašky a sítky na vlasy. V roce 1968 pak změnila zaměstnání a nastoupila do rozmnožovny tehdejšího Národního (od října 1968 pak Federálního) shromáždění. Aparát NS v té době pracoval v budově u Jindřišské věže, protože vlastní budova NS (FS) vedle Národního musea v té době procházela náročnou přestavbou. U Jindřišské věže pak Miloslava zažila druhé „osvobození“ Sovětskou armádou v srpnu 1968, které vážně pošramotilo její pocity vděčnosti za osvobození v květnu 1945. Budova byla obklopena tanky. Personál aparátu NS zůstával v budově i přes noc, neustále se množily různé materiály, politická prohlášení, letáky a plakáty, jak pro potřeby poslanců, tak veřejnosti.

V roce 1971 odešla Miloslava do důchodu stejně jako její manžel Jan. Po návratu z vojny začal Miloslav v Ondřejově stavět zprvu chatu, později rodinný dům. Miloslava s Janem se pak přes léto většinou zdržovali v Ondřejově, zvláště, když manžel Jan ukončil i své pracovní aktivity jako důchodce v ČKD a na poště.

Miloslava se vždy cítila být Šafrovou. Měla sice velice ráda svého polovičního bratra Bohuše Kulta i jeho rodinu, ale na své dětství měla vzpomínky spíše hořké. Říkala, že pravý domov našla až u Šafrů, přestože jednotlivé rodiny si žily dost samostatně. Oceňovala, že jsou všichni přátelští, otevření, samostatní a nezákladní, a většinou s náladou na nějakou legraci. Všichni jsou ochotni si pomáhat, ale přitom pomoc zbytečně nevyhledávají. Jezdila ráda do Ondřejova a ve stáří tam prožila vždy značnou část roku.

Byla vyhlášenou masérkou a časem si získala v Ondřejově rozsáhlou klientelu, kterou jen s obtížemi časově i fyzicky zvládala. Dělal to však ráda, přišla do styku s mnoha lidmi, příbuznými i cizími (pokud se vůbec najde v Ondřejově někdo, kdo je „cizí“) a ještě si přivydělala. Většinou v naturáliích, ale městská rodina si jich uměla vážit. (V dobách socialismu pořád něco nebylo běžně k dostání.)

Miloslava zemřela v roce 1989. První mozkovou příhodu v lednu 1989 přežila, přes částečné ochrnutí se znovu dokázala o sebe postarat a naučila se opět psát. Druhému náporu nemoci však 17. 6. podlehla.

Svatební fotografie Jana Šafry a Miloslavy Kultové, 8. 2. 1947

Miloslava Šafrová ro. Kultová

Podpis Miloslavy Šafrové na listu, jímž získala po svatbě v roce 1947 domovské právo k Ondřejovu

Stříbrná Skalice - škola

Dřívější tzv. „měšťanská škola“ („měšťanka“), odpovídající dnešnímu druhému stupni základní školy. Sem chodily starší ondřejovské děti pěšky(6 km) ve dvacátých letech 20. Století. V létě bosy, v zimě sice obuté, ale prodírající se závějemi. Chodil do ní mj. i můj otec Jan Šafra (*1911)

Ve Stříbrné Skalici rovněž žijí dvě rodiny Šafrů, které patří do některé z větví odštěpené již někdy v 17. Století. Jejich příslušníci však na moji výzvu ke spolupráci nereagovali.

Suchovršice č. 31

Rodný domek Miloslavy Kultové, provdané Šafrové. Po smrti jejího otce Josefa Kulta byl prodán a dnes slouží jako rekreační objekt.

Předkové Miloslavy Kultové

Suchovršice

Svaryšov u Strakoníc

František KULT	Anna PETERKOVÁ	Václav NOVÁK	Marie ROD(ová)
Josef KULT (*29. 11. 1884)	oo 3. 6. 1913	Anna NOVÁKOVÁ (*15. 6. 1892)	
Miloslava KULTOVÁ (*11. 11. 1916)	Josef KULT		

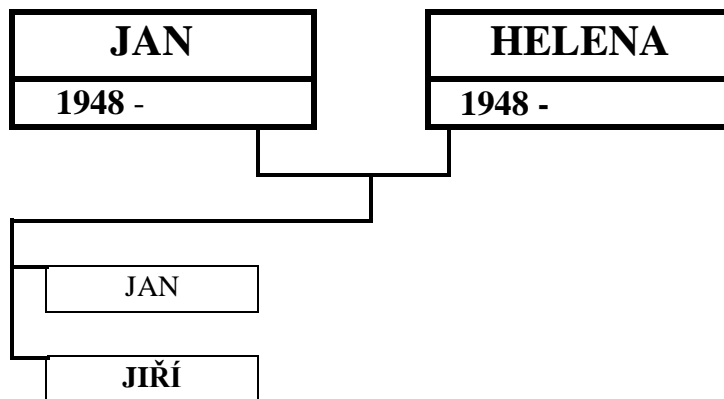
Josef Kult byl drážním zaměstnancem („pod penzí“ – což za jeho života znamenalo značný společenský status). Poměrně brzy obdržel tzv. výsluhovou penzi a byl drážním penzistou asi 30 let. V Suchovršicích pak byl proto počítán mezi místní honoraci. Pravidelně dvakrát týdně chodil do hospody hrát mariáš, přičemž hráči byli pan starosta, pan farář, pan řídící (učitel) a důchodce Josef Kult. Anna Nováková byla jeho druhou ženou. Z prvního manželství (ovdověl) měl syna Bohuslava Kulta, jehož potomci Věra provd. Müllerová a Milan Kult žijí v Úpici. Milan Kult je bezdětný. Z manželství s Annou Novákovou se narodila Miloslava provdaná Šafrová, moje matka, a Josef Kult, který žije osaměle v Oldřichově u Duchcova. Syna z prvního manželství se po rozvodu zřekl. Rod Kultů nemá tedy pokračování.

(Dodatečné poznámky:

Josef Kult (* 1920), mladší bratr Miloslavy, zemřel v Oldřichově u Bíliny 27. července 2002. Pohřeb zajišťoval a dědictví převzal jeho „zřeknutý“ syn p. Josef Štilip ze Želáněk. Josef Kult je pohřben v hrobě své druhé manželky v Bílině.

5. 12. 2002 zemřela v domově důchodců v Tmavém Dole u Úpice ve věku téměř 95 let Františka Kultová, manželka v r. 1971 zemřelého Bohuslava Kulta, nevlastního bratra Miloslavy. V srpnu r. 2002 jsem tuto svoji stále ještě duševně čilou tetu stihl s oběma syny v Tmavém Dole navštívit. Poznala nás a měla z nás velkou radost.)

9. generace

Název a hlavy státu:

Československá republika

Klement Gottwald

1948 - 1953

Antonín Zápotocký

1953 - 1957

**Československá socialistická republika
(od r. 1960)**

Antonín Novotný

1957 - 1968

Ludvík Svoboda

1968 - 1975

Gustáv Husák

1975 - 1989

**Česká a Slovenská Federativní republikaaa
(1990 - 1992)**

Česká republika

(1993 -)

Václav Havel

1989 - 2003

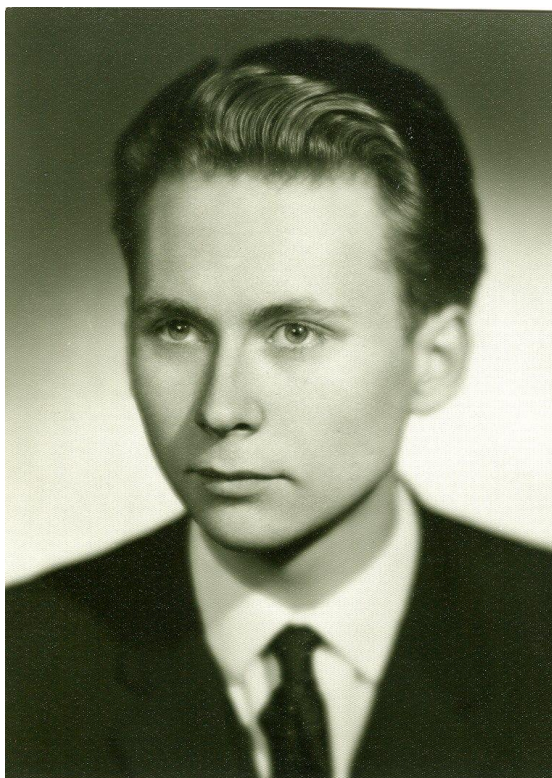
Václav Klaus

2003 -

Ing. Jan Šafra, *11. 4. 1948 –

Jan Šafra se narodil v Teplicích, vyrostl však v Praze.

1954 – 1963 povinná školní docházka na ZŠ v Praze 3 Na Pražačce a 4. třídou počínaje v Jeseniově ulici.

1963 – 1966 Střední všeobecně vzdělávací škola na Sladkovského náměstí v Praze 3. Studium zakončeno maturitou.

1966 – 1971 Studium na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze. Studium zakončeno státní zkouškou a obhajobou diplomové práce.

23. 6. 1971 Promoce

24. 6. 1971 Sňatek s Ing. Helenou Střádalovou a odchod z Prahy do Hradce Králové

1971 – 1984 Zaměstnán v různých funkcích v tehdejší národní podniku Gumokov v Hradci Králové

1984 – 1997 Učitel na Středním odborném učilišti (měnilo název, zřizovatele i právní subjektivitu, ale jednalo se stále o téhož zaměstnavatele) v Dlouhé ul. 190 („Na hradě“) v Hradci Králové. V roce 1977 učiliště zrušeno, zaměstnanci propuštěni.

1997 – 1999 Vychovatel na internátě Školy pro sluchově postižené v Hradci Králové

1999 – 2004 Učitel na téže škole

2004 – 2009 Učitel Vyšší odborné školy zdravotnické a Střední zdravotnické školy

2009 .... Rentiér

5. října 1976 se narodil syn Jan

14. dubna 1981 se narodil syn **Jiří**

Od nich se očekává, že předají jméno i kroniku Rodu Šafrů dalším generacím.

Ing. Helena roz. Střádalová, * 12. 5. 1948 –

Helena Střádalová se narodila v Novém Bydžově jako dcera Ing. Ludvíka Střádala a Marie roz. Nebřenské.

Absolvovala novobydžovskou základní školu (1954 –1963) a Střední všeobecně vzdělávací školu (dnes Gymnasium) (1963 – 1966) tamtéž zakončenou maturitou..

V roce 1956 zemřel její otec (matka v r. 2000)

V letech 1966 – 1971 studovala na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze.

V roce 1970 se s matkou přestěhovala do Hradce Králové.

Vysokou školu ukončila 23. 6. 1971 a 24. 6. 1971 se provdala za Jana Šafru z Prahy.

V letech 1971 – 1976 pracovala v laboratoři tehdejšího národního podniku Gumokov v Hradci Králové a po narození syna Jana v r. 1976 změnila zaměstnání a nastoupila na Střední zdravotnickou školu v Hradci Králové (Název školy i zřizovatel se během času měnily) jako učitelka chemie a chemických předmětů. Tam pracuje dosud.

Bydliště rodiny Šafrových se v Hradci Králové měnila následovně:

1971 – 1973 služební byt ČSD v ulici U Fotochemy 260

1973 – 1980 „vlastní“ družstevní byt v Hrubínově ulici 1464

1980 – dosud vlastní rodinný domek Na Rybárně 1012 (za doplatek výměna bytu za dům učitele Pištory)

Prvním synem Jana a Heleny je

ING. JAN ŠAFRA, *5. 10. 1976 –

Absolvoval Střední průmyslovou školu stavební v Hradci Králové a potom studoval v Praze na Stavební fakultě ČVUT.

14. února 2002 byl v Betlémské kapli v Praze promován stavebním inženýrem. Nastoupil do zaměstnání u Českých drah, název zaměstnavatele se však v důsledku nekonečných reorganizací stále měnil.

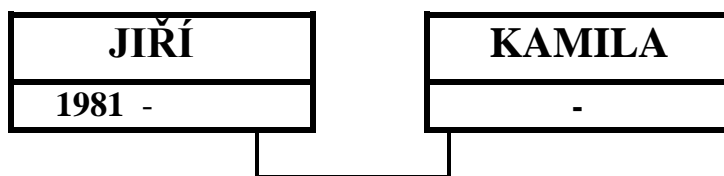
22. června 2002 se ve Vrchlabí oženil s Mgr. Michaelou Noskovou ze Studence.

Mají 2 dcery.

Druhý syn **Jiří Šafra** se narodil 14. dubna 1981 a uveden v této verzi rodové kroniky v další generaci.

10. generace

Jiří ŠAFRA , * 14. 4. 1981 –

Jiří byl z porodnice přivezen již na novou adresu Na Rybárně 1012/16 v Hradci Králové 2.

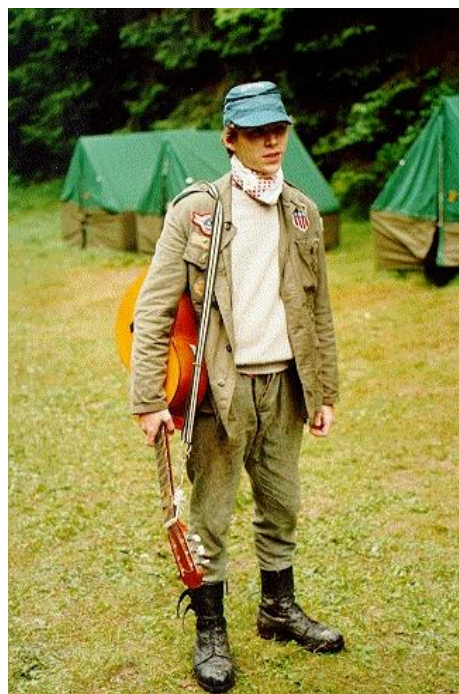
1984

1986

1987 – začátek dlouhého studia

Základní školu absolvoval v letech 1987 – 1995 na Jiráskově náměstí. Potom studoval v letech 1995 – 1999 na Gymnáziu J.K.Tyla v Hradci Králové.

Po maturitě zůstal v Hradci Králové, ale přešel na Univerzitu Karlovu – farmaceutickou fakultu, na níž v roce 2004 absolvoval (s promocií v pražském Karolinu) jako magistr.

V roce 2007 získal na Univerzitě Hradec Králové titul Bc. v oboru aplikovaná informatika

Další promocií v Karolinu ukončil v roce 2008 doktorandské studium na farmaceutické fakultě UK v Hradci Králové, přičemž získal titul PhD.

V roce 2009 měl v Karolinu další promoci, při níž získal titul PharmDr.

Závěrem ...

* Při prvním vydání této kroniky bylo koncem roku 1997 vytištěno celkem 5 exemplářů, lišícími se od 8. generace počínaje. Dva výtisky jsou v Hradci Králové a počítalo se s nimi pro Jana (1976) a Jiřího (1981) Šafrovy. Jeden exemplář odešel do Chomutova k rodině zesnulého Zdeňka Šafry. Čtvrtý výtisk byl upraven pro potomky Františka Šafry (1901) a je tedy v rodovém gruntu č. 20. Pátý výtisk byl určen pro Miloslava (1949) a jeho syna Martina Šafru, a bude tedy pravděpodobně také v Ondřejově. 2. vydání z roku 2001/2002 bylo pro Jana Šafru (*1976) a 3. vydání pro Jiřího Šafru (*1981) z r.2010 je toto.

* Na přípravu, shromažďování údajů, sepsání a vytištění bylo vynaloženo mnoho úsilí, času i peněz několika lidí. Podařilo se zachránit údaje a informace, k nimž by se v budoucnu už nikdo nemusel dostat, někdy napomohla i neopakovatelná náhoda. Pokud by došlo ke zničení těchto výtisků, mohlo by se jednat o škodu těžko napravitelnou. Touto kronikou hledíme na kořeny svého rodu přes několik století zpátky a je nutno tuto možnost zachovat i našim potomkům. Nechť si všichni držitelé kroniky uvědomí svou odpovědnost. Kdo se jí bojí, nechť předá kroniku jiné větvi našeho rodu.

* Tato kronika není dokonalá a jsou v ní jistě chyby a nepřesnosti. Často jsem byl odkázán jen na ústní tradici, vyprávění a informace z „druhé ruky“. Vyzývám všechny, kdo mohou k odstranění těchto chyb a nepřesností přispět, nebo kdož mohou přispět k dalšímu doplnění, aby tak učinili. Když jsem údaje před několika lety začal shromažďovat, jistě mému záměru mnozí nevěnovali patřičnou pozornost. Nedivím se jim. Nechť je kronika v této podobě dodatečně přesvědčí, že se jednalo o úmysl zcela vážný a přes všechny nedostatky jistě úspěšný.

* Kronika rodu Šafřů jistě neskončí rokem 1997 či 2010. Neváhejte vložit a přidávat další listy a pokračujte! Nic neodkládejte na zítra. Nikdo nevíme „dne ani hodiny“, a dbejme proto, aby s námi neodešly do nenávratna naše vzpomínky, naše znalosti. Každá poznámka, která se dnes jeví malichernou, bude mít v budoucnu velkou cenu. Někdy ji má i poznámka v maminčině modlitební knížce...

* Opatrujte a kopírujte všechny osobní dokumenty a doklady, kupní smlouvy k nemovitostem, závěti, deníky, dopisy, fotografie. Nehodnoťte je dnešními očima, ale očima budoucích generací. Ty lépe posoudí, co je zbytečné.

* Dejte kroniku číst i ne-Šafřům. Mnozí v ní jistě najdou zmínku o svých příbuzných a známých a jistě se najdou i takoví, kteří nám pomohou s jejím doplněním.

J.Š.

Vzkaz těm, kdož budou tuto práci číst, až my tu nebudeme:

Není důležité, abyste opatrovali naše hroby, i když i za to jsme Vám vděční. Důležitější je, abyste nás vzpomínali jako součást své historie a svých kořenů. Když vznikají tyto řádky, nevíme o Vás nic. Až je budete číst Vy, budete mít možnost o nás vědět (skoro) všechno. Naše přítomnost je Vaší minulostí. Vaše přítomnost je naší budoucností. Přejeme Vám přes propast desetiletí (a doufáme, že i staletí), hodně zdraví a úspěchu v životě. Neztrácejte humor a spoléhejte sami na sebe. Milujte se a množte se, Šafrové!

Vaši předkové, Šafrovi z konce 20. a začátku 21. století dle křesťanského kalendáře

Hradec Králové, Na Rybárně 1012/16

V tomto domě bydlí královéhradečtí Šafrovi od roku 1980.

Přílohy

Seznam osob – z rodu Šafců
osob s rodem Šafců souvisejících

Použitá literatura

Volná příloha   Rozrod Bartoloměje Šafry

Volná příloha   Známí předkové
    Jiřího Šafry (*1981)

*****

František Šafra
(*1901)

Františka Procházková roz. Š.
(*1889)

Antonie Šiklová roz. Š.
(*1907)

Miloslav Šafra
(* 1949- + 2003)

Seznam osob

<u>JMÉNO</u>	<u>*</u>	<u>+</u>	<u>BLIŽŠÍ IDENTIFIKACE</u>
Adal (bert) (Kramerius)			kněz křtící Václava (1670), Annu (1674)
Antonínova žena Magdalena			kmotra Anny (1772), možná Vrabcová
Asler(?) Josef			kněz, křtící Miloslavu, manželku Jana (1911), kaplan, Úpice
Bareš Vojtěch			kmotr Kateřiny (1752), Vojtěcha (1756), Václava (1758), z Mirošovic
Barešová Ludmila			kmotra Doroty (1761), žena Vojtěcha B. z Mirošovic
Bednářová Maria			kmotra Doroty (1678), Alžběty (1686)
Bezauška Pavel			kmotr Martina (1688)
Bína Jan			svědek svatby Josefa (1900) s Antonií Mosteckou, kostelník v Hostivaři
Boček xxx			kněz oddávající Františka (1857) a Kateřinu
Borkovcová Barbora			rozená Mudrochová z Tatounovic, matka Antonie provdané Smrkovské, babička Kateřiny, provdané Šafrové (1864)
Borkovcová Kateřina			kmotra Kateřiny Smrkovské (1864) provd. Šafrové, sama z Tatounovic
Borkovec Matěj			otec Antonie, provdané Smrkovské, děd Kateřiny provd. Šafrové (1864), sám z Tatounovic č.10
Borkovec Matěj			otec Matěje Borkovce
Bradáč Antonín	1883		manžel Marie Alžběty (1892)
Brhavský Josef			kněz křtící Marii Alžbětu (1892), Františka Jana (1895), Annu Kateřinu Boženu (1896), Jana Josefa (1898), pohřbívající Jana Josefa (1898), kaplan, později děkan v Hrusicích
Brousil Robert			kněz pohřbívající Františka (1857), křtící Františka Xav. (1929)
Černý Antonín			kněz křtící Kateřinu Smrkovskou (1864), provd. za Františka (1857), kaplan v Divišově
Diettrich Michael			kněz křtící Jana (1763), Mnichovice
Dobiášovi (Tobiášovi)			do roku 1716 držitelé gruntu v Mirošovicích
Drastil Václav			kmotr Kateřiny Smrkovské (1864) provd. Šafrové, sám z Křešic
Drazdilová Anna			kmotra Kateřiny (1849), měšťanka z Ondřejova
Feller Ludvík			kněz křtící Miloslava Františka (1949), Praha Vinohrady
Fencel Josef			kněz oddávající Josefa (1900) s Antonií Mosteckou, kaplan v Hostivaři, křtící Zdeňka Frant. Jos (1934)
Frantová Alžběta			kmotra Alžběty (1691), žena sázavského krejčího Jakuba Franty
Fuka Alexandr	1888	1888	dítě Františky (1854) provd. Fukové, zemřelo v Ondřejově č.20
Fuka Karel	1854	1906	manžel Františky (1854)
Hájek Matěj			kmotr Jiřího (1719), Senohraby
Hloušek Jiří			svědek svatby Ondřeje (1681) a Doroty, Chocerady 1712, sám z Vlkančic
Hnízdo Jaroslav			svědek svatby Františka Xavera (1929) a Marie roz. Hnízdové, úředník v.v., Radošovice
Homolka Jakub			kmotr Alžběty (1691), šenkýř sázavský
Horáček			kněz pohřbívající Václava (1774) v r. 1832
Hrachovina Jan			kmotr Václava (1670), Anny (1674), Doroty (1678), Ondřeje (1681), Matěje (1683), primas sázavský
Hrachovina Jiří			z Bělokozel, hypotetický otec Kateřiny, manželky Jiřího (*1650), uváděný v Berní rule kraje Kouřimského
Hrachovinová Dorota			kmotra Alžběty (1686)
Hrbcová Dorota			kmotra Doroty (1678)
Huebner Jan			kněz křtící Františka F191 (1857)
Chagl Jan			kmotr Martina (1688)
Choděra Mathias			kněz křtící Kateřinu (1849)
Janoušek František	1897	1971	manžel Anny Růženy (1903)
Jareš Karel			kněz oddávající Marii Alžbětu (1892) s Antonínem Bradáčem, administrátor
Jaysh? Jakub			kmotr Václav (1723), býv. voják z Mirošovic
Jelínek Bohumil			Kněz křtící Jana (1948), administrátor, Teplice
Kopřivová Alžběta			kmotra Ondřeje (1681)

Kosová Kateřina			kmotra Františka (1851), Františky (1854), Františka (1857), Marie (1861) ovdovělá učitelka z Ondřejova, vdova po Tomáši K. učitel z Ondřejova
Král Josef			otec Anny, tchán Františka (1819), z Drletína č. 2
Král Václav		1885	bratr Anny (1820), výminkář z Drletína č.1, zemřel v Ondřejově č.20
Králová Kateřina			rozená Procházková, matka Anny, tchyně Františka (1819), sama z Aujezdin (?) č.8
Kramerius Vojtěch (Adalbert)			kněz křtící Františka (1819), syn Václava Matěje Krameria, nakladatele a vydavatele
Kratochvíl Rudolf (?)			nemanželský syn Františka (1857)
Kratochvíl Václav			manžel Marie (1861), svědek svatby Františky Alžběty (1889) s Františkem Procházkou, rolník z Ondřejova č. 15
Krutský Josef			kmotr Františka Xavera (1929), domkář z Ondřejova
Kubiček Anselmus			křtící kněz Alžběty (1686), Martina (1688)
Kudrna Pavel			kmotr Anny (1772), Václava (1774), z Mirošovic
Kulhánková Kateřina			porodní bába Františka S. (1819)
Kult František			děd Miloslava, provdaná za Jana (1911), sám Suchovršice 80, chalupník
Kult Josef	1884	1961	otec Miloslavy (1916), manželky Jana (1911), Suchovršice
Kult Josef			svědek svatby Jana (1911) a Miloslavy, její bratr, kmotr Jana (1948), strážmistr SNB, Duchcov
Kultová Anna	1892	?	roz. Nováková ze Svaryšova, matka Miloslavy (1916), provdaná za Jana (1911), Suchovršice
Kultová Anna			rozená Peterková, manž. Františka Kulda, babička Miloslavy, provdaná za Jana (1911), Suchovršice 80
Kutiš Jiřík			kmotr Alžběty (1686), Ondřeje (1681), rychtář sázavský
Kutišová Alžběta			kmotra Matěje (1683), manželka Jiřího K.
Láb Svatopluk			kněz pohřbívající Marii Alžbětu (1892) provd. Bradáčovou
Lada Jan			1. manžel Barbory, ženy Václava (1774), Lensedly
Lada Matěj	1812		syn Barbory, pozdější ženy Václava (1774)
Lada Václav	1809		syn Barbory, pozdější ženy Václava (1774)
Ladová Anna	1806		dcera Barbory, pozdější ženy Václava (1774)
Ladová Kateřina	1805		dcera Barbory, pozdější ženy Václava (1774)
Leopoldt			kněz Alžbětu (*1691) pohřbívající r.1723
Machová Cecilie			porodní bába Miloslavy, manželky Jana (1911), Vel. Svatoňovice
Makovička Matěj			kmotr Matěje (1716), mlynář z mlýna v Hubáč(k)ově
Makovičková Marie			kmotra Anny (1713), mlynářka z mlýna v Hubáčově
Malá Dorota			kmotra Matěje (1716), Jiřího (1719), žena Václava M., Senohraby
Marek Václav			kmotr Jiřího (1719), Václava (1723), rychtář z Mnichovic
Matičková (Matějková) Dorota			svědkyně svatby Ondřeje (1681) a Doroty v Choceradech 1712, kmotra Doroty (1715), sama ze Senohrab
Matouš(ů) Jan			otec Jiřího Matouše (-ů, -ků), sám uváděný v Berní rule kraje Kouřimského, ze Všešiny, osady Mirošovické
Matouš(ek, ů) Jiří			otec Doroty, tchán Ondřeje (1681), Mirošovice
Matys Jiří			držitel gruntu v Mirošovicích po r. 1748
Moldan Josef			kněz křtící Františku Alžbětu (1889)
Mudroch Kašpar			svobodník z Tatouňovic, otec Barbory provd. Borkovcové
Mudroch Jan			svobodník z Tatouňovic, předek rodu Mudrochů, uváděný v Berní rule kraje Kouřimského
Mydlář Václav			kněz (?) křtící Annu (1713)
Nejedlá Kateřina			kmotra Martina (1688), Kateřiny (1691), žena Jana Jiřího
Novák Václav			otec Anny Kultové, matky Miloslavy, provdaná za Jana (1911), sám chalupník ze Svaryšova 14 (okr. Strakonice)
Novák Jan			svědek svatby rodičů Miloslavy, manželky Jana (1911), sedlák, Milíkovice 11
Nováková Marie			roz. Rodová, matka Anny Kultové, babička Miloslavy, provdaná za Jana (1911), sama z Nemetice 16 a Svaryšova 14 (okr. Strakonice)
Nožíř (Nayz, Noyu) Mathias			kněz křtící Jiřího (1719), Václava (1723), Jana (1726), Kateřinu (1752), Mnichovice

Ondráš Václav Dominik			kněz křtící Vojtěcha (1756), Františka X.(1768), Mnichovice
Palma (?) Josef			svědek svatby Františka (1819) a Anny, představený (?) z Ondřejova
Paustky (?) W.			kněz křtící Václava (1758), Mnichovice
Pejcha (?) František			svědek svatby Františka (1857) a Kateřiny, rolník z Čakova
Perschil (?) Vojtěch			kmotr Jana (1763) z Mirošovic
Pešek Bohumír			kněz křtící Josefa (1900, katecheta v Mirošově
Pivoňka Jeroným			kněz oddávající Václava (1774) a Barboru, Hrusice
Placidus			křtící kněz Doroty (1678)
Podhora(Podhola) Václav			otec Doroty, 2. tchán Jana (1726), z Hrusic
Pokorná (Veselá)Dorota			kmotra Václava (1670), Anny (1674)
Ponc Karel			kněz křtící Marii (1861), Františka (1891),pohřbívající Annu Kateř. Boženu (1896), kaplan z Mnichovic, později farář v Ondřejově
Pospíšil Josef			kněz křtící Annu Růženu (1903)
Povejšil Václav			kněz křtící Dorotu (1715), z Mnichovic
Procházka xxx			první manžel Anny, roz. Králové (1820), pův. držitel gruntu v Ondřejově č. 20
Procházka František	1880		manžel Františky Alžběty (1889), svědek více svateb, kmotr Miloslava (1949), cestář
Procházka Jan			svědek svatby Františky Alžběty (1889) s Františkem Procházkou, truhlář z Prahy
Prokop			křtící kněz Alžběty (1691)
Rezek (Regal) František			kněz křtící Jana (1911)
Růžička Augustin			oddávající úředník svatby Jana (1911) a Miloslavy, komisař politické správy, Teplice
Růžička Jan			sládek, kmotr Václava (1670)
Růžička Josef			kněz pohřbívající Františka (1819), Annu (1820), Františka Jana (1895), Jana (1905), Antonína (1909), křtící Františka (1901), farář v Ondřejově
Růžička Matěj			kmotr Jana (1726). Mnichovice
Růžičková Alžběta			kmotra Václav (1723), Mnichovice
Ryzner František			svědek svatby Františka (1901) a Marie roz. Krutské, kostelník, Ondřejov
Řeřicha Vojtěch			kněz křtící Jana (1905), kaplan
Smrkovská Antonie			roz. Borkovcová z Tatouňovic č. 10, tchyně Františka (1857)
Smrkovská Magdaléna			porodní bába Kateřiny Smrkovské (1864) provd. Šafrové, sama z Křešic
Smrkovský Jan			otec Václava Smrkovského, praděd Kateřiny
Smrkovský Josef			otec Kateřiny, tchán Františka (1857), rolník z Čakova č.17
Smrkovský Matěj			předek rodu Smrkovských, uváděný v Berní rule kraje Kouřimského
Smrkovský Václav			syn Jana a otec Josefa Smrkovského
Soukup August			kněz, oddávající Ondřeje (1681) a Dorotu, Chocerady 1712
Stružová Anna			porodní bába Zdeňka Frant.Jos. (1934), Hostivař
Šafář (?) Řehoř			kmotr Matěje (1683), šafář (?) kláštera
Šafra Antonín	1909	1910	syn Františka (1857) a Kateřiny
Šafra Antonín			ze Stříbrné Skalice, padlý v 1.sv. válce
Šafra Antonín	1886		z Vlkancic, syn Františka a otec Josefa. Tato větev se odštěpila koncem 17. století, přesné navázání linií se zatím nepodařilo určit.
Šafra Bartoloměj	1610?		nejstarší známý pravděpodobný předek rodu
Šafra František	1851	1854	syn Františka (1819) a Anny
Šafra František	1857	1928	syn Františka (1819) a Anny, Ondřejov č.20
Šafra František	1891	1892	syn Františka (1857) a Kateřiny
Šafra František	1901	1967	syn Františka (1857) a Kateřiny
Šafra František	1956	1982	syn Františka Xav. (1929) a Marie roz. Hnízdové
Šafra František	1983		syn Jana (1957) a Miroslavy roz. Tlamichové
Šafra František			z Vlkancic, padlý v 1. sv. válce
Šafra František			z Vlkancic, otec Antonína Šafry z Vlkancic
Šafra František Jan	1895	1901	syn Františka (1857) a Kateřiny
Šafra František Serafin	1819	1906	syn Václava (1774), Lensedly, Ondřejov

Šafra František Xaver	1768	?	syn Jana (1726) a Evy
Šafra František Xaver	1929		syn Františka (1901) a Marie, Ondřejov
Šafra Jan	1726	pol774	syn Ondřeje (1681), Mirošovice
Šafra Jan	1763	?	syn Jana (1726) a Evy
Šafra Jan	1848	1848	syn Františka (1819) a Anny
Šafra Jan	1905	1906	syn Františka (1857) a Kateřiny
Šafra Jan	1911	1990	syn Františka (1857) a Kateřiny
Šafra Jan	1934		syn Františka (1901) a Marie roz. Krutské, Ondřejov
Šafra Jan	1957		syn Františka Xav. (1929) a Marie roz. Hnízdové, Ondřejov
Šafra Jan	1960		syn Jana (1934) a Věry roz. Šustové
Šafra Jan Ing	1976		syn Jana (1948) a Heleny, Hradec Králové
Šafra Jan	1982		syn Jana (1957) a Miroslavy roz. Tlamichové, Ondřejov
Šafra Jan	1985		syn Zbyňka (1963) a Ivy, Chomutov
Šafra Jan Ing	1948		syn Jana (1911) a Miloslavy, Teplice, Praha, Hradec Králové
Šafra Jan Josef	1898	1898	syn Františka (1857) a Kateřiny
Šafra Jiří	1650?	pol1712	syn či vnuk Bartoloměje (1610 ?), Vlkančice
Šafra Jiří	1719	?	syn Ondřeje (1681)
Šafra Jiří	1981		syn Jana (1948) a Heleny, Hradec Králové
Šafra Josef	1900	1966	syn Františka (1857) a Kateřiny
Šafra Josef			žije ve Smrku č. 13. Jeho otec pocházel z Vlkančic. Nepatří k přímým příbuzným ale k některé větvi odštěpené konce 17. století.
Šafra Karel			z Vlkančic, padlý v 1. sv. válce
Šafra Karel			ze Sázavy nad Sázavou, padlý v 1. svět. válce
Šafra Martin	1688	?	syn Jiřího (1650)
Šafra Martin	1976		syn Miloslava Františka (1949) a Marie
Šafra Matěj	1716	1748	syn Ondřeje (1681), Mirošovice
Šafra Matěj	1740	?	syn Matěje (1716)
Šafra Matěj	1683	1716	syn Jiřího (1650)
Šafra Miloslav František	1949	2003	syn Jana (1911) a Miloslavy
Šafra Ondřej	1681	1726	syn Jiřího (1650)
Šafra Pavel	16..	?	bratr Jiřího (1650)
Šafra Václav	1670	?	syn Jiřího (1650)
Šafra Václav	1699	?	syn Václava (1670)
Šafra Václav	1723	pol1743	syn Ondřeje (1681)
Šafra Václav	1758	?	syn Jana (1726) a Evy
Šafra Václav	1774	1832	syn Jana (1726) a Doroty, Mirošovice, Lensedly
Šafra Václav	1990		syn Zbyňka a Ivy, Chomutov
Šafra Vojtěch	1756	1818	syn Jana (1726) a Evy
Šafra Zbyněk	1963		syn Zdeňka Františka Josefa (1934) a Růženy, Chomutov
Šafra Zdeněk František Josef	1934	1965	syn Josefa (1900) a Antonie, Praha, Černovice, Chomutov
Šafrová Alena, MUDr			dcera Zdeňka Františka Josefa (1934), provdaná za Ing.Kaceme Badsí
Šafrová Alžběta	1686	?	dcera Jiřího (1650)
Šafrová Anna	?	?	dcera Vojtěcha (1756)
Šafrová Anna	?	1691	manželka Pavla
Šafrová Anna	1674	?	dcera Jiřího (1650)
Šafrová Anna	1713	pol1743	dcera Ondřeje (1681)
Šafrová Anna	1747	?	dcera Matěje (1716)
Šafrová Anna			z Vlkančic, rozená Švandová, matka Josefa Šafry
Šafrová Anna	1772	?	dcera Jana (1726) a Doroty
Šafrová Anna	1820	1909	rozená Králová, ovd. Procházková, žena Františka (1819)
Šafrová Anna Kateřina Božena	1896	1896	dcera Františka (1857) a Kateřiny
Šafrová Anna Růžena	1903	1992	dcera Františka (1857) a Kateřiny, provdaná Janoušková
Šafrová Antonie	1903	1961	rozená Mostecká, žena Josefa (1900)
Šafrová Antonie	1907	1987	dcera Františka (1857) a Kateřiny, provdaná Šiklová
Šafrová Barbora	?	?	roz. Zítková, ovd. Ladová, žena Václava (1774)
Šafrová Dana	1958		dcera Františka Xavera (1929), provd. Neumanová
Šafrová Dorota	?	pol1748	rozená Matouš(k)ová, žena Ondřeje (1681)
Šafrová Dorota	1678	?	dcera Jiřího (1650)
Šafrová Dorota	1715	?	dcera Ondřeje (1681)
Šafrová Dorota	1742?	1782	roz.Podhorová z Hrusic, 2. žena Jana (1726)

Šafrová Dorota	1761	?	dcera Jana (1726) a Evy
Šafrová Eva	?	1723	manželka Matěje (1683)
Šafrová Eva	?	1768	rozená ?, 1. žena Jana (1726)
Šafrová Františka	1854	1940	dcera Františka (1819) a Anny, provdaná Fuková
Šafrová Františka Alžběta	1889	1975	dcera Františka (1857) a Kateřiny, provdaná Procházková
Šafrová Hana	1961		dcera Františka Xavera (1929), provd. Dvořáková
Šafrová Helena Ing	1948		roz. Strádalová, manž. Jana (1948)
Šafrová Iva			roz. Veselá, manž. Zbyňka (1963)
Šafrová Ivana			roz. Kučerová, 2. žena Miloslava (1949)
Šafrová Jana	1982		dcera Miloslava Františka (1949)
Šafrová Jana	1990		dcera Zbyňka a Ivy
Šafrová Jitka			dcera Jana (1934), provdaná Bečková
Šafrová Kateřina	?	1672	manželka či snacha Bartoloměje Šafry (*1610)
Šafrová Kateřina	?	pol1691	manželka Jiřího (*1650), možná rozená Hrachovinová
Šafrová Kateřina	?	?	manželka Václava (1670)
Šafrová Kateřina		1732	neidentifikovatelná příbuzná Jiřího (1650) a Pavla
Šafrová Kateřina	1691	1723?	dcera Jiřího (1650)
Šafrová Kateřina	1744	?	dcera Matěje (1716)
Šafrová Kateřina	1752	?	dcera Jana (1726) a Evy
Šafrová Kateřina	1849	1931	dcera Františka (1819) a Anny, provdaná Šaldová, kmotra více dětí Františka (1857)
Šafrová Kateřina	1864	1925	roz. Smrkovská z Čakova č.17, žena Františka (1857)
Šafrová Ludmila	?	?	rozená ?, manželka Matěje (1716)
Šafrová Maria	1861		dcera Františka (1819) a Anny, provdaná Kratochvílová
Šafrová Marie	1932		roz. Hnízdová
Šafrová Marie	1907	1990	rozená Krutská, žena Františka (1901)
Šafrová Marie	1928		dcera Františka (1901), provdaná Vávrová
Šafrová Marie	1952		roz. Ohrablová, dočasná manželka Miloslava Františka (1949)
Šafrová Marie			dcera Františka (1901), provdaná Vávrová
Šafrová Marie Alžběta	1892	1949	dcera Františka (1857) a Kateřiny, provdaná Bradáčová
Šafrová Miloslava	1916	1989	roz. Kultová, manž. Jana (1911)
Šafrová Miroslava	1960		roz. Tlamichová, manž. Jana (1957)
Šafrová Miroslava	1985		dcera Jana Š. (1957)
Šafrová Růžena			roz. Stádníková, manželka Zdeňka Františka Josefa (1934)
Šafrová Věra	1938	+	roz. Šustová, manž. Jana (1934)
Šafrová Veronika	1742		dcera Matěje (1716)
Šalda Jan			manžel Kateřiny (1849), kmotr Františka Jana (1895), Jana Josefa (1898)
Šaldová Marie			kmotra Františka (1901)
Šenych František			svědek svatby Františka (1857) a Kateřiny, obuvník z Ondřejova
Šenych Jan			svědek svatby Františka (1819) a Anny, měšťan z Ondřejova
Šenychová Barbora			porodní bába Josefa (1900), Františka (1901), Jana (1905), Jana (1911), Františka Xav. (1929), zkoušená, z Ondřejova
Šenychová Marie			porodní zkoušená bába Františka (1851), Marie (1861)
Šikl František			svědek svatby Marie Alžběty (1892) s Antonínem Bradáčem, Josefa (1900) s Antonií Mosteckou, kovář
Šikl František	1903	1978	manžel Antonie (1907), vyuč. švec
Šimek Martin			kmotr Matěje (1716), Senohraby
Šimková Dorota			kmotra Anny (1713), Doroty (1715), Jana (1726), ze Senohrab
Šimková Kateřina			kmotra Jana (1763) Františka X. (1768), žena Václava Š. ze Senohrab
Štěpánek Jakub			kmotr Doroty (1761), Jana (1763), Františka X. (1768), ze Senohrab
Štěpánek Matěj			svědek svatby Václava (1774) a Barbory), chalupník, Lensedly

Štěpánková Kateřina			kmotra Kateřiny (1752), Vojtěcha (1756), Václava (1758), Anny (1772), Václava (1774), žena Jakuba Š. ze Senohrab
Švandová Anna			porodní bába Františky Alžb.(1889), Františka (1891), Marie Alžběty (1892), Františka Jana (1895), Annu Kateřinu Bož.(1896), Jana Josefa (1898), zkoušená, z Ondřejova
Tlamicha Václav			kmotr Kateřiny (1849), měšťan z Ondřejova
Trojánek Jan			kmotr Františka X. (1768)
Vávra Josef	1923	1994	manžel Marie (1928), svědek svatby Františka Xavera (1929) a Marie roz. Hnízdové, rolník, Ondřejov
Vávrová Marie			porodní zkoušená bába Jana (1848), Františky (1854), Františka (1857)
Vojáček Antonín			kněz křtící Františka (1851)
Vokroj Josef			svědek svatby rodičů Miloslavy, manž. Jana (1911), chalupník, Střebohostice 31
Vomáčka Jindřich			svědek svatby Jana (1911) a Miloslavy, telefonní montér, syn řídícího učitele, Ondřejov
Voráček Václav			kněz oddávající Františka (1819) a Annu, notář
Vrabcová Dorota			kmotra Kateřiny (1752), Doroty (1761), žena Vojtěcha Vrabce z Mirošovic
Vrabec Antonín			kmotr Václava (1774)
Vrabec Vojtěch			kmotr Vojtěcha (1756), Václava (1758), z Mirošovic
Zelenková Anna			kmotra Anny (1674)
Zídek (Zítek) Václav			otec Barbory, tchán Václava (1774)
Zídková (Zítková) Kateřina			matka Barbory, tchyně Václava (1774)
Znamenáček František			kmotr Františka S. (1819), sedlák z Kališt
Znamenáček František			kmotr Františky (1854), Marie (1861) měšťan z Ondřejova, později výminkář
Znamenáček Jiří			kmotr Františka (1857), měšťan z Ondřejova
Znamenáček Josef			kmotr Františka (1851), soused z Ondřejova
Znamenáček Václav			svědek svatby Václava (1774) a Barbory), konšel z Lensedel
Znamenáčková Kateřina			kmotra Františka S. (1819), žena Václava Z, konšela z Lensedel
Žahourek Jan			kněz oddávající 3.6.1913 rodiče Miloslavy, manželky Jana (1911)
Žaloudek Miloslav MUDr			porodní lékař Miloslava Františka (1949), Praha

Seznam použité literatury

**PRAMENY NEPUBLIKOVANÉ:
MATRIKY - STÁTNÍ OBLASTNÍ ARCHIV PRAHA**

Hrusice 1 N 1787 -1808
Hrusice 2 N 1808-1828
Hrusice 3 N 1829 -1841
Hrusice 5 N 1808 -1844
Hrusice 6 Z 1787 - 1808
Hrusice 7 Z 1809 - 1833
Hrusice 8 Z 1834 - 1874
Chocerady 7 O 1705 -1819
Kozmice 19 O 1874 - 1920
Mnichovice 1a NOZ 1716 - 1749, 1716 - 1745, 1716 - 1785
Mnichovice 1b NOZ 1689 - 1716, 1689 - 1715, 1689 - 1714
Mnichovice 2 N 1749 -1780
Ondřejov 5 N 1834 - 1850
Ondřejov 6 N 1851 - 1864
Ondřejov 9 O 1834 -1868
Ondřejov 15 N 1890 - 1906
Ondřejov 17 Z 1869 - 1911
Říčany 17 index 1707 - 1806
Sázava 1 NOZ 1653 - 1704
Sázava 1a NOZ 1715 - 1760
Sázava 7 O 1841 - 1871
Tuklaky 1 NO 1663 -1689
Tuklaky 2 NOZ 1690 - 1729, 1690 - 1729, 1698 - 1729

**POZEMKOVÉ KNIHY - STÁTNÍ OBLASTNÍ ARCHIV
PRAHA - pobočka BENEŠOV**

Stará gruntovní kniha z roku 1716 - Rychta Mirošovická 38 -K 228

AGENTURNÍ ZPRÁVY

Rod Šafrů , Agentura ERRA - 1996

KRONIKY

1. Kronika obce Lensedly
2. Kronika Ondřejova
3. Hřbitovní kniha ondřejovská

PRAMENY PUBLIKOVANÉ:

- Berní rula. Popis Čech 1654 díl 1, 2 . Praha
Berní rula. Kraj Kouřimský, díl 18-19. Praha 1952
R. Brousil: Ondřejov v Posázaví, Prometheus Praha, 1995
Dějiny zemí Koruny české 2. díl, Paseka 1992
P. Hora-Hořejš: Toulky českou minulostí, 4, 5, 6 , Baronet & Via Facti
J. Galandauer, M. Honzík: Osud trůnu Habsburského, Panorama Praha, 1985
A. Chalupa, M. Lišková, J. Nuhlíček, J. Rajtoral: Teraziánský katastr český, I, II, Praha 1964, 1966
P. Burdová, D. Culková, E. Čaňová, M. Lišková, E. Rajtoral: Tereziánský katastr český III Dominikál, Praha 1970
I. Hlaváček, J. Kašpar, R. Nový: Vademecum pomocných věd historických, Praha 1988
V. Kotyška: Úplný místopisný slovník království českého, Praha
J. Lada: Kronika mého života , Odeon, 1974
Malá československá encyklopedie, 1-6 díl
E. Maur: Základy historické demografie, Praha 1983
A. Profous: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny I-III, 1947, , 1949, 1951
A. Profous - J. Svoboda: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, IV, 1957
A. Sedláček: Hrady a zámky království českého, 1890
J. Svoboda: Staročeská osobní jména a naše příjmení, Praha 1964
J. Svoboda - V. Šmilauer: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, V, Praha 1960

INTERNET :

1. www.ondrejov.cz
letecký snímek
historie obce
2. www.vlkance.cz
snímek obce
historie obce

Obsah

PÁR SLOV ÚVODEM.....	3
Sluštice	8
Panství Komorní Hrádek	10
Komorní Hrádek	14
Vlkančice a Drletín	15
Mirošovice	15
Vlkančice	16
Ondřejov	17
Ondřejov	20
Matriky	21
Berní rula	21
Tereziánský katastr	22
Původ jména Šafra	22
Značky, zkratky, vysvětlivky	23
Plošné míry	23
ROD SMRKOVSÝCH.....	25
Dalovy	27
Křešice č.2	28
Tatouňovice č. 10.....	30
GENERACE RODU ŠAFRŮ	31
1. GENERACE	32
<i>Bartoloměj Šafra, *cca 1610 - + post 1653?</i>	33
Poznámky	33
<i>Kateřina Šafrová, * ? - + 16. ledna 1691</i>	34
Sázava nad Sázavou.....	35
2. GENERACE	36
<i>Jiří Šafra, * cca 1650 - +post 1712</i>	37
Poznámky	42
Sázavský klášter.....	44
Vlkančice.....	45
3. GENERACE	46
<i>Ondřej Šafra, # 17.11.1681 - + ante 18.1.1743</i>	47
Chocerady.....	48
Mirošovice.....	49
Poznámky	53
Hubáčovský rybník	54
ROD MATOUŠŮ	55
<i>Dorota roz. Matoušová, *? - + post 1748</i>	55
Poznámka:	55
4. GENERACE	56
<i>Jan Šafra, # 7. 4. 1726 - + post 1774</i>	57
Mnichovice	63
<i>Dorota Podhorová, *cca 1742 - + 30. 12. 1782</i>	64
Mirošovice 42 a 16	65
5. GENERACE	66
<i>Václav Šafra * 2. 7. 1774 - + 12. 2. 1832</i>	67

Hrusice.....	70
<i>Barbora, ovd. Ladová, roz. Zítková, *? -+?</i>	71
Poznámky	72
Lensedly č. 29.....	73
6. GENERACE	74
<i>František Serafín Šafra, *23. 7. 1819 - + 5. 8. 1906</i>	75
Hrusice.....	76
Grunt č. 20.....	85
<i>Anna, ovd. Procházková, roz. Králová</i>	86
Poznámky	87
Drletín.....	88
7. GENERACE	89
<i>František Šafra, * 27. 1. 1857 - + 15. 10. 1928</i>	90
Fotografie ze 2.5.1919	108
<i>Kateřina roz. Smrkovská *24.9.1864 - + 17.7.1925</i>	109
Poznámky	114
Poznámky	114
Smrk č. 11.....	115
Čakov č. 17.....	116
Kozmice.....	117
8. GENERACE	119
<i>Jan Šafra, * 5. 11. 1911 - + 3. 5. 1990</i>	120
Můj otec.....	125
<i>Miloslava, roz. Kultová, *11.11. 1916 - + 17.6.1989</i>	131
Stříbrná Skalice – škola	134
Suchovršice č. 31	135
PŘEDKOVÉ MILOSLAVY KULTOVÉ	136
9. GENERACE	137
<i>Ing. Jan Šafra, *11. 4. 1948 –</i>	139
<i>Ing. Helena roz. Střádalová, * 12. 5. 1948 –</i>	140
10. GENERACE	142
<i>Jiří ŠAFRA, * 14. 4. 1981 –</i>	143
Hradec Králové, Na Rybárně 1012/16.....	146
PŘÍLOHY	147
Seznam osob	148
OBSAH	156
A JAK TO BYLO DÁL?	158

A jak to bylo dál?

